Regd. No. 2975.

ஸ்ரீ:

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 272

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருஷச் சந்தா ரூ. 8.   ஜீவியச் சந்தா ரூ. 58.

பொருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

* சதாபிஷேகமலர் *

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி — ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

14-4-1971ல் வெளியிடப்பட்டது.

Rgd. No. 2975 ஸ்ரீராமாநுஜன்

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தவுரைகள்
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்தவுரைகள்
3. ஸகல பூர்வாசார்யஸ்தோத்ர வுரைகள்
4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர நூல்கள்
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்கநூல்கள்
8. வேதலக்ஷணாவிசார நூல்கள்
9. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க நூல்கள்
10. லோகாபிராம உபந்யாஸ நூல்கள்
11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடுகள்
13. வடமொழி நூல் திரள்கள்
14. ஹிந்தீ பாஷையில்
15. தெலுங்கு பாஷையில்
16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான கேடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,

KANCHEEPURAM-3.

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Satgrantha Prakasana Sabha.

Printed by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press,
Sannidhi Street. Kanchipuram-3.

Regd. No. 2975.

ஸ்ரீ :

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 272

ஆசிரியர் : P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருஷச் சந்தா ரூ. 8. ஜீவியச் சந்தா ரூ. 58.

பொருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

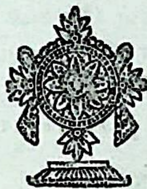
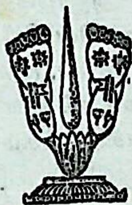
✻ சதாபிஷேகமலர் ✻

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி*—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி•
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

14-4-1971ல் வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் - 272.

சென்னை ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையின் சார்பாக மாதந்தோறும் வெளிவருவது

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 23	13—4—71ல் வெளியிட்ட சதாபிஷேகமலர்.	ஸஞ்சிகை 8

அன்பர்களுக்கு அறிவிப்பு

நமது ஸ்ரீராமாநுஜனுக்கு ஆரம்பமாதம் (ஜனவரி) தை மாதமாகும். கடந்த
ஸௌம்யஸ மார்கழி மாதத்தோடு (1669 டிசம்பர் மாதத்தோடு) இருபத்தொரு
வருடங்கள் பூர்த்தியாகி 197) ஜனவரியில் இருபத்திரண்டாவது வருடம் தொடக்க
மாயிற்று. அதன் பிறகு ஸாதாரணஸ மார்கழி மாதத்தோடு (1970 டிஸம்பர்
மாதத்தோடு) இருபத்திரண்டாமாண்டு பூர்த்தியாயிற்று. அதாவது 264 லக்க
முள்ள ஸ்ரீராமாநுஜனோடு (22) பூர்த்தியாயிற்றென்றபடி. பிறகு 265 லக்கங்
கொண்ட ஸ்ரீராமாநுஜன் இருபத்து மூன்ருவதான (வர்த்தமான) ஸம்புடத்தின்
முதல் இதழாகும், நிகழும் 1971 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரி மாதத்துப் பத்திரிகை
யாகுமென்றபடி. [ஸாதாரணவாண்டு தை மாதப் பத்ரிகை யென்க.] அதன்
பிறகு மாசி மாதத்துப் பத்திரிகையின் லக்சம் 266. பங்குனி மாதப் பத்ரிகையின்
லக்கம் 267. இப்போது பங்குனி மாதப் பத்திரிகையாக வெளிவருமிவ்விதழின்
லக்கம் 267. ஆகவேண்டியிருக்க 272 ஆக வெளிவருகின்றது. எனவே
ஸாதாரண வருடத்தில் ஐந்து ஸஞ்சிகைகள் அதிகப்படியாக வெளிவந்தன
வென்றதாயிற்று. இவ்விஷயம் அன்பர்களின் நினைவில் இருக்கவேணுமென்ப
தற்காகத் தெரிவிக்கப்படடதிங்கு. இனிவரப்போகும் ஆவணி மாதத்திற்குரிய
பத்திரிகை இன்று வெளிவருகின்றதென்று கொண்மின்.

ஸாதாரணவாண்டு ஐப்பசித்திருமூல மலராக தமிழ் தெலுங்கு ஸம்ஸ்கிருதம்
ஹிந்தி ஆங்கிலம் ஆகிய ஐந்து பாஷைகளிலும் மணவாளமாமுனிகளின் வைபவ
மும் ததீயதிவ்யக்ரந்த ஸாரார்த்தங்களும் வெளிவருமென்று ஏற்கெனவே நாம்
அறிவித்திருந்தபடி ஐந்து பாஷைகளிலும் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டப்பட்டிருக்

கின்றன வென்பதை உலகமுழுவதும் அறிந்துள்ளது. ஆனால் அறியாதவர்களும் சிலரோ பலரோ இருக்கக்கூடும். அன்னவர்கள் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு அனுப்பித்தருவோம். மொத்தமாக எழுதிவிடாமல் இன்ன பாஷையிலுள்ள ஷ வெளியீடுகள் தேவை என்று விளக்கமாகத் தெரிவித்து இரண்டு ரூபா மட்டும் M. O. மூலமாகவோ ஸ்டாம்பு மூலமாகவோ அனுப்பவேண்டும். அவரவர்கள் கடிதங்களை விரிவாகவெழுதிப் பலாப்பிசினாக ஆக்கிவிடாமல் தம்தம் அபேக்ஷையைச்சுருக்கமாக இரண்டொருவரியித் முடிப்பது.

விசேஷ அறிவிப்பு.

P. B. A. அடியேன் விநயபூர்வகமாக விஜ்ஞாபிப்பது. நான் இளமையிலிருந்து ஒவ்வொருநாளும் (புல்ஸ்கேப் காகித அளவில்) 35 பக்கங்களுக்குமேல் 50 பக்கம் வரையிலும் எழுதிவருகிற வழக்கப்படி இப்போதும் எழுதிவருகிறேன். இதற்குரிய நேத்ரபாடவத்தை எம்பெருமான் குறையற அருளியேயுள்ளான். ஆனால் அச்சுபுத்தகங்களை வாசிப்பதில் இப்போது சிரமம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆவச்யகதைக்கு ஏற்ப சிலஸமயம் சிரமப்பட்டு வாசிப்பதுண்டு. அன்பர்கள் எழுதும் தபால் கடிதங்களை நேராக வாசிக்கமுடியாத நிலைமை விளைந்து ஏழெட்டு மாதமாய்விட்டது. ஆப்தர்கள் வாசித்துக் காட்டியே தெரிந்து கொள்ளவேண்டியவனாய்விட்டேன். ஐந்தாறு காகிதங்களில் எழுதவேண்டிய செய்திகளை ஒரு கார்டில் எழுதப்பழகினவர்களும் சிலருளர். அவர்களுக்கு நாம் விரைவில் விடையிறுக்க முடியாமலிருப்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிதது்க்கொள்ளவேண்டியதாகிறது. நான் நேரில் வாசிக்கவேணுமென்று விரும்பிக் கடிதமெழுதுமன்பர்கள் எழுத்துக்களைக் கொஞ்சம் பெரிதாகவும் விட்டு விட்டும் எழுதினால் நேரில்வாசித்து விடையிறுக்க இயலும். இக்கோரிக்கையை நாம் சில மாதங்களுக்கு முன்னமே சில அன்பர்களுக்குத் தபால் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்போது எல்லாருமறிய இங்குத் தெரிவித்தோமானோம். நம்முடைய இதரபாஷைப் பத்திரிகைகளிலும் இது தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ... ... *

மற்றோர் அறிக்கை.

விசேஷித்து ஒரு ஸம்வத்ஸரகாலமாக நாம் அச்சிட்டுவரும் நூல்கள் முதற்பதிப்பாகப் பலவும், மறுபதிப்பாகப் பலவு முண்டு; இவற்றைப் பெருப்பாலும் (ஜ்யேஷ்டஜாமாதா) ஸ்ரீமதுபயவே. அக்காரக்கனி. தி. அ. ஸம்பத்குமாராசாரியர் ஸ்வாமி கவனித்துவருகிறார். திருநெடுந்தாண்டக வியாக்கியானமும் திருப்பாவை மூவாயிரப்படி யாறாயிரப்படி வியாக்கியானங்களும் மதுரையில் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன; இன்னமும் சில நூல்கள் அங்கே அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றின் சோதனங்கள் அவ்விடத்துப் பண்டிதர்கள் மூலமாக அங்கேயே யாகவேண்டியதாயிற்று. அவற்றில் ஏதேனும் பிழைகள் கண்டால் அறிஞர்கள் திருத்திக் கொண்டு நமக்கும் தெரிவிப்பது. ... ... *

நமது சிறு யாத்திரைச் செய்திகள்

அடியேனுடைய வாழ்நாளில் வடநாட்டு க்ஷேத்ர தீர்த்த யாத்திரை பலகால் ப்ராப்தமாகி யிருக்கின்றது. ஹரித்வார ஹ்ருஷீகேசம் வரையில் இருபத்திரண்டு பர்யாயமும், மூன்று பர்யாயம் ஸ்ரீபதரிகாச்ரம ஸேவையும் நேர்ந்திருக்கின்றது. 1958 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அசக்திமிகுதியினுல் தூரதேசப் பயணத்தைப் பெரும் பாலும் நிறுத்திக்கொள்ள நேர்ந்தது. ஆயினும் இடையிடையில் இரண்டு மூன்றுவிசை ஹரித்வாரம் டில்லி ப்ருந்தாவனம் மட்டும் சென்று வரநேர்ந்ததுண்டு. இப்போது இச்சிறு யாத்திரையிலுண்டான குதூஹலத்தின் காரணத்தை முன் னிதழில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆண்டாள் 'மன்னு மதுரை தொடக்கமாக வண்டுவராவதி தன்னளவும் செய்தருளின மாநஸிகயாத்திரையை' வண்துவராபதி தொடக்கமாக மன்னுமதுரை யளவாகச் செய்யவிரும்பி அன்பர்கள் பதினவருடன் 8—3—71ல் புறப்பட்டேன். மனோரதித்தபடியே நிறைவேறப்பெற்று 27—3—71ல் பேரருளாளன் திருவடிவாரம் வந்துசேர்ந்தேன். பல ஆப்தர்களின் கோரிக் கையை நிறைவேற்ற யாத்திரைச் செய்தியைச் சுருங்க விஜ்ஞாபிக்கிறேன்.

முதன் முதலாக பாம்பே (Bombay) நகரம் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் அஸ்மதா சார்ய் ஸ்ரீஜகத்குரு காதிஸ்வாமியின் சாச்வதகீர்த்தி விஜயத்வஜமான (பனஸவாடி) திருவேங்கடமுடையான் ஸன்னிதியை ஸேவிக்கப்பெற்றோம். இந்த தேவஸ்தான ப்ரதிஷ்டாபகரான ஸ்ரீஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி முப்பத்தைந்து வருஷ மாகிறது. அதன்பிறகு இந்த ஸன்னிதியின் ஸன்னிவேசமும் கைங்கர்யவைகரி களும் பலவகையில் முன்னேற்றமடைந்திருக்குமதிசயத்தைக் கண்டு வியப்பு முவப்பு முண்டாயிற்று. அதன்மேல் இந்நகரில் பரிசிதர்களாயிருந்தவர்களைக் கண்டு பேசிக்களிக்க வாய்ப்பு நேர்ந்தது. அன்னவர்களில் ஒரு மூவரைமட்டும் இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கிறேன்.

(1) 'பூலேச்வர படாமந்திர்' என்கிற மஹத்தான ஸ்தானத்திற்குத் தலைவரான ஸ்ரீமான் கோஸ்வாமி தீக்ஷிதாசாரி யென்பவர் நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக நமக்கு நண்பர். இவர் நாநாதர்சனக்ரந்தங்களில் விமர்சகுசலராய் விளங்குபவர். சிறந்த வித்வான். வ்ரஜமநோஹரனென்கிற இவருடைய குமார னும் மஹாமேதாவியாய் வித்வானுமாய் விளங்குபவன். இவர்களுடைய ஸமாகம மும் ஸம்பாஷணமும் பரமஸந்தோஷாவஹமாக வாய்த்தது. (2) இரண்டாவதாக, ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரத்திற்கு அருகிலுள்ள குராஸா என்னும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாச்ரமத் திற்கு உத்தராதிகாரியாய் மிகச்சிறந்த ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதராய் விரக்தாக்ரே ஸரரான தேவக்ருஷ்ணசாரி யென்பவர் (பாம்பேயில் வாழ்பவர்) சந்தித்துப் பேசின பேச்சுக்கள் "ப்ரபஞ்ஜநதநய பாவுகபாஷித ரஞ்ஜிதஹ்ருதய!" என்கிற ரகுவீரகத்ய வாக்யத்தை நினைப்பூட்டின, (3) மூன்ருவதாக, உலக மெங்கும் பரவிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஸம்ஸ்க்ருத ஹிந்தீ புத்தகங்களைப் பதிப்பித்துப்

பெரும்புகழ் பெற்றவரும், எனது இளம்பிராய நூல்களை அப்போதே அச்சிட்டவரு மான ஸ்ரீமான் கேமராஜ ஸேட்டின் ஸ்ரீவேங்கடேச்வரா ஸ்டீம் பிரஸ் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். மேலே குறித்த கேமராஜ ஸேட்டுக்கு இருபுதல்வர்கள். இருவரும் சிலபல வருடங்களுக்கு முன்னமே காலகதி யடைந்தனர், அவர்களும் எனது நூல்கள் சிலவற்றை யச்சிட்டு வெளி யிட்டவர்கள். அவர்களில் ஒருவனான ஸ்ரீ நிவாஸனென்பவனுடைய அத்விதீய புத்திரனான முரலீதரபஜாஜ் என்பவன் இப்போது மிகச்சிறந்து வாழ்பவன். இவன் இளைஞனாயினும் பகவத் பாகவதாசார்ய கடாக்ஷவிசேஷம் பெற்று அச்சுக்கூடத்தை மிகவும் பிரபலப்படுத்தி பித்ரு பிதாமஹர்கள் செய்துவந்த புஸ்தக ப்ரகாசனத்தை யும், ஸ்ரீவேங்கடேச்வரஸமாசார் என்கிற (ஹிந்தி) வாரப்பத்ரிகைப் பிரசுரத்தையும் மிக மேம்பட்ட முறையில் செய்து போருகிறான். இந்த ஸமாசார பத்ரிகை அறுபது எழுபது வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்று வருவதென்பது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. பாம்பே நகரத்திலுள்ள புஸ்தக ப்ரகாசன நிலயங்களுக்குள் இந்த நிலயம் மிக மேம்பட்டது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் மிக்க பெரும் புகழ்படைத்த இக்குடும்பத்திற்கு மனமுவந்து மங்களாசாஸனம் செய்து அன்று மாலையே த்வாரகாபிமுகமாகப் புறப்படலாயிற்று.

'த்வாரகா க்ஷேத்திரங்கள் ஐந்து' என்பர்கள். கோமதீத்வாரகை, (அத னருகேயுள்ள) பேடீத்வாரகை, டாகோர்த்வாரகை, ஸ்ரீநாதத்வாரகை, கங்க்ரோலீ த்வாரகை என்பன அவை. ஸுதாமாபுரியென்றும் குசேலபட்டண மென்றும் ப்ரஸித்தமாய் போர்பந்தர் எனவழங்கப்படுமிடத்தையும் சேர்த்து ஆறுத்வாரகைகள் என்பாருமுண்டு. இவை யெல்லாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபரமாத்மா அடிக்கடி உலாவி அடிச்சுவடுதந்து புனிதமாக்கின ஸ்தல விசேஷங்களென்று சொல்லக் கேட்டிருக் கிறோம். இவ்விடங்களுக்குப் பலகால் சென்றிருக்கிறேன். இப்போதையாத்திரை யில அவகாசக்குறைவினால் டாகோர்த்வாரகை, ஸ்ரீநாதத்வாரகை, கங்க்ரோலீ த்வாரகை என்னும் மூன்று திவ்ய ஸ்தலங்களை மட்டுமே ஸேவிக்க நேர்ந்தது.

பாம்பே நகரத்திலிருந்து இந்த ஸ்தலங்களுக்குச் செல்லும் வழியிடையில் பரோடா (Baroda) நகரமுள்ளது. இங்கு க்ஷேத்ர தீர்த்தவிசேஷ மொன்றுமில்லை யாகிலும் இங்கு சிரபரிசிதராய் விளங்குபவரும் ப்ரபல வல்லபாசார்ய பீடஸ்தரும் மஹாபண்டிதருமான ஸ்ரீ கோஸ்வாமி வ்ரஜபூஷணாசார்ய ரென்பவருடைய கோரிக்கையின்படி இந்நகரில் இறங்கி ஒரு வேளை தங்கியிருக்கலாயிற்று. வல்லபா சார்ய பீடஸ்தர்கள் குஜராத்தில் பலவிடங்களில் மிகமிக ப்ரதிஷ்டிதர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். அவர்களும் அவர்களது சிஷ்ய வர்க்கங்களும் க்ருஷ்ண பக்தியே வடிவெடுத்தவர்கள். அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளும் பெயர்கள்யாவும் க்ருஷ்ண பக்தியைக் காட்டுமவையாயும் பரமவிலக்ஷணமாயுமுள்ளன. நம்மவர்கள் ரங்காசார்யர் ராகவாசார்யர் வரதாசார்யர் வேங்கடாசார்யர் நரஸிம்ஹாசார்யர் நாராயணாசார்யர் க்ருஷ்ணமாசார்யர் கேசவாசார்யர் கோவிந்தாசார்யர் கோபாலா சார்யர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பாஷ்யகாராசார்யா பாவநாசாரியர் சடகோபாசாரியர் சிங்கராசாரியர் ஸுந்தராசார்யர் ஸுதர்சநாசார்யர் .... என் றிங்ஙனே திருநாமங்கள் சாத்தப் பெறுகிறார்கள். அங்குள்ளவர்களோவென்றால்

வ்ரஜவிஹாரீ வ்ரஜமோஹன் வ்ரஜபூஷண் வ்ரஜேச் யுகளகிசோர் நந்த கிசோர் நந்தநந்தன் ச்யாமஸுந்தர் ராதாரமண் கோபீநாத் கோபீவல்லப் ... ... என்றிப்படிவைத்துக்கொள்ளும் பெயர்கள் அளவுகடந்தவை. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை யல்லது வேறு தெய்வத்தை யறியார்களிவர்கள். திருவரங்கம் பெரிய கோயிலை வருணிக்கும் பட்டர் "மார்க்கே மார்க்கே பதிகநிவஹை: உஞ்ச்யமாநாபவர்க்காம்" என்றருளிச் செய்கிறார்; திருவரங்கத்தின் வழிதோறும் மோக்ஷத்தைப் பொருக்கி யெடுக்கலாமென்கிறார். அதுபோல இந்த க்ருஷ்ணபக்தர்கள் நடக்கும் வழிகள் தோறும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபக்தியைப் பொறுக்கியெடுக்கலாமென்றே தோன்றிற்று. அவ்விடத்துப்பெண்களும் பாடுகின்ற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணகீதங்கள் நெஞ்சை நீர்ப்பண்ட மாக்குவன. ஸ்ரீஜயந்தீஸமயத்தில் அந்த ப்ராந்தங்களில் சென்று உலாவிக் கொண்டிருக்கவேணுமென்றே தோன்றிற்று. அங்கு நாங்கள் போயிருந்ததினம் ஹோளிப்பண்டிகை யென்கிற மஹோத்ஸவதினம். அன்றைய நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் க்ருஷ்ணபக்தி பரீவாஹங்களே யென்று ஒரேசொல்லில் சொல்லிமுடிக்கிறேன்.

அன்று மாலையே டாகோர் சென்று ஸேவிக்கலாயிற்று. இது வொரு விலக்ஷணமான திவ்யஸ்தலம். ஸன்னிதியெதிரே கடல் போன்ற தடாகம். பரதமந்திரம் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாமந்திரத்தில் மோஹன தாஸ் என்கிற மஹா பண்டிதரான மஹந்த் (நமக்கு நெடுங்காலமாக நண்பர்) ஸன்னிதிக்கு உடன் வந்திருந்து க்ருஷ்ண பகவத் தர்சனத்தை ஆச்சரியமாகச் செய்வித்தார். இங்கு நடைபெறும் பகவதுபசார ப்ரக்ரியைகளையும் பக்தர்களின் ப்ரேம ப்ரகர்ஷங் களையும் பார்க்கும்போது ச்வேதத்வீபமென்கிற விடம் இது தானே! என்று தோன்றிற்று. எவ்வளவெழுதினாலும் த்ருப்தியே யுண்டாகாது.

அங்கிருந்து ஸ்ரீநாதத்வாரகை சென்றோம். திருவல்லிக்கேணியை வருணிக் கின்ற திருமங்கையாழ்வார் "மன்னுதண்பொழிலும் வாவியும் மதிளும் மாட மாளிகையும் மண்டபமும்" என்றருளிக் செய்ததை நினைவூட்டும் தலமிது. இங்கு நான் பலகால் சென்றிருக்கிறேனெனினும் ஒவ்வொரு பர்யாயத்திலும் நவம் நவமாகவே காட்சி தருகின்றது. இங்கு மிகப் பெரிய தர்ம சாலைகள் இருபத்து மூன்று. கண்ட விடமெங்கும் நடைவாவிகள். அருகே ஆற்றுப் பெருக்கு. கடை வீதிகளோ கண் கொள்ளாக் காட்சி. ஸன்னிதியின் விஸ்தாரம் மனங் கொள்ள முடியாதது. ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் ச்ருங்கார அலங்காரங்கள் க்ஷணந்தோறும் மாறி மாறிக் காட்சி தருமழகு நமது நாட்டிலுள்ள எந்த திவ்ய தேசத்திலும் காண முடியாதது. இங்கு ஸன்னிதியில் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்கள் பலர் ப்ரவசனங்கள் செய்து போருகிறார்கள். அவர்களுள் ஆனந்தீலால் என்கிற பண்டிதர் எனக்கு நீண்டகாலமித்திரர். அவருடைய கோரிக்கையின்படி ஸன் னிதியின் திருமுற்ற வெளியில் "கோதூளி தூஸரித கோமலகேச வேசம் கோபால பாலக சதைரநுகம்யமாநம், ஸாயம் ஸ்வயம் ப்ரதிக்ருஹம் பசுபந்தநார்த்தம் கச்சந்த மச்யுதசிசும் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்." என்கிற ச்லோகத்தை ஹிந்தியில் உபந்யஸித் தேன். இங்கே இரண்டிரவு தங்கியிருந்து ஒருவாறு த்ருப்தியடைந்தோம்.

இங்கிருந்து கங்க்ரோளீத்வாரகை ஏழெட்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இந்த ஸ்தலம் நாம் இதுவரை ஸேவிக்கப் பெற்றதில்லை. இதம்ப்ரதமமாகவே ஸேவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. இந்த மந்திரம் பரோடாவில் ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்ட வ்ரஜபூஷணுசார்யருக்கு ஸர்வஸ்வாதீனமான மந்திரமாதலால் அவர் முன்னுடியே இங்குள்ள கார்யஸ்தர்களுக்குத் தெரிவித்திருந்து எதிர்பாராத விசேஷச் சிறப்புகள் செய்வித்தார், மந்திரத்தின் மாண்பு இவ்விடத்திலேயே நித்யவாஸம் செய்யலாமா! என்னுந் தோற்றத்தை விளைத்தது. இங்கும் ஸ்ரீக்ருஷண பரமாத்மாவின் ப்ரபாவ ப்ரகர்ஷமேயல்லது வேறில்லை. இந்த ப்ராந்தங்களை நமது தேசத்தவர்கள் அடியோடு தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கிறார்களே யென்கிற நிர்வேத முண்டாயிற்று. இவ்விடங்களுக்குத் திருமங்கையாழ்வாரெழுந்தருளியிருப்பராகில் இத்தலங்களுக்கு மட்டுமே ஆயிரக்கணக்கான பாசுரங்கள் பாடியிருப்பர். இவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட மனமில்லாமலே புறப்படலானும்.

இங்கிருந்து மீண்டும் நாதத்வாராவுக்கே சென்றோம். அங்கிருந்து டில்லி வழியாய் ஹரித்வாரம் ஹ்ருஷீகேசம் போக வேண்டியிருந்தது. மார்வார்ஜங்ஷன் ஸ்டேஷன் வழியாய்ப போகவேண்டும். 1958ல் செய்த யாத்திரையில் அந்த வழியாய்ச் சென்றபோது பிரபலமான ரைல்விபத்துவிளைந்து நான் புநர்ஜன்மம். பெற்றதை அப்போதைய ஸ்ரீராமாநுஜனில் விரிவாக வரைந்திருந்தேன் அதைப் பல நண்பர்கள் இன்னமும் மறவாமலேயிருக்கின்றார்கள். நமக்கும் அது நினைவுக்கு வரும்போதே ரணரணக முண்டாகிறது. அதனால் அந்தவழியிற் செல்லாமல் உதயபூர் வழியாக டில்லியைக் கடந்து ஹரித்வாம் சென்று சேர்ந்தோம்.

ஹரித்வாரமென்பது பூலோக வைகுண்டமல்லவா? இவ்விடத்தில் விரஜையினும் வீறு பெற்ற கங்கையின் கரையில் எமக்கு "ஸ்வக்ருஹே கோ விசாரோஸ்தி" என்னும்படியாக ரம்யமான ஹாம்யங்கள் மூன்று உண்டு. எத்தனை காலமு மெத்தனை யூழியும் வஸித்தாலும் கேள்வியில்லை; எந்த விசாரமும் விளையாது. நம் பேரருளாளனை மறக்க முடியுமானல் "அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றாப்போலே "அத்ரைவ ஹரித்வாரே ஸுகமாஸ்வ" என்றருள் பெற்று விடலாம். திருமங்கையாழ்வார்க்குத் திருப்புல்லாணியை மறக்க வேணுமென்று தோன்றிற்று; "ஏது செய்தால் மறக்கேன் மனமே!" என்றார்; என்ன பண்ணினல் திருப்புல்லாணியை மறக்கலாம்! என்று ஆலோசித்தார்; ஒன்று தோன்றிற்று; புல்லாணிக்கே சென்று அங்குறையும் பெருமானை நோக்கி 'உன்னை மறக்க உபாயஞ்சொல்லு' என்று கேட்போம் என்று தோன்றிற்று; "மனமே! தொழுதுமெழு புல்லாணியே" என்றார். அதே போல நாமும் பேரருளாளனை மறக்கும் வழியைப் பேரருளாளனிடமே வந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வோமென்று ஹ்ருஷீகேசம் லக்ஷ்மணஜுலாவரைக்கும் சென்று வதரியை நோக்கிக் கைதொழுது திரும்பினோம்.

20—3—71ல் டில்லிமா நகர் வந்து சேர்ந்தோம். சென்ற ஸம்வத்ஸரத்தில் அங்கு நூதனப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள ஸ்ரீராமமந்திர மென்னும் அதிமநோஹர

ஸந்நிவேசமுடைய ஸன்னிதியில் (டில்லிப் பெரியார்கள்) வஸதி அமைத்திருந்த படியால் அங்குத் தங்கினோம். மறுநாள் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சிகளை நமது பரமாப்த ரான ஸ்ரீமான் A. ராமாநுஜாசாரியர் B. A. தம்முடைய வியாஸத்தில் விளக்கி யிருப்பதனால் அதை விட்டு மேல் நிகழ்ச்சியை யெழுதி முடிக்கலாகிறது.

அங்கிருந்து விருந்தாவனம் சென்றோம். 15-3-71 முதலாக அவ்விடத்தில் ஸ்ரீரங்க மன்னருக்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடைபெற்று வருகிறது. அதனைப்பூர்த் தியாக அநுபவிக்க வேணுமென்னுமாசையோடுதான் புறப்பட்டது. ஆனாலும் மூன்று நாட்களே அங்கு அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. இம்மஹோத்ஸவவைகரி யைப்பற்றி எத்தனை ஏடுகளெழுதினாலும் பர்யாப்தி பிறவாது. நம் தேவப்பெருமா ளுடைய வைகாசித் திருநாளை ஸேவிக்க வருங்குழாம் ஏகதேச மென்னும்படியாக அந்த ப்ராந்தத்திலுள்ள பக்த ப்ருந்தங்கள் இடையறாது வந்து ஸேவிப்பதும் விலக்ஷணவாத்ய நாதமும் எங்குங் கண்டறியாத வாண வேடிக்கைகளும் "பார் விண்ணீர் முற்றுங் கலந்து பருகினும் ஆர்வனோ!" என்று ஆழ்வாரருளிச் செய்த படியிலே முடிக்கத் தக்கவை.

இவ்வளவோடு யாத்திரை முற்றுப் பெற்றதென்னலாம். முடிவாத மதுரை யில் வந்துதானே சேரவேண்டும். அங்கு நான் இதுகாறும் பலகால் சென்றிருந் தாலும் அங்குள்ள த்வாரகாதீச மந்திர மொன்று மட்டுமே ஸேவித்திருந்தது. ராஜாதிராஜ மந்திர மென்று ஒன்றிருப்பதை இதுவரையறியேன். அதுவும் கண்ணபிரானுடைய ஸன்னிதியே. வாசலில் நோக்கினால கடைதான் தெரியும். அவ்விடத்துத் தலைவர்கள் நமது வருகையை யறிந்து விரும்பியழைத்ததனால் உள்ளே புக நேர்ந்தது "எம்பெருமானுடைய விபூதிவிஸ்தாரம் இவ்வளவா!" என்று விளைந்த வியப்பை என் சொல்வல்லே னென்வாய் கொண்டே? வண்துவ ராபதி தொடக்கமாய் மன்னுமதுரையளவான யாத்திரை இவ்வளவில் முற்றிற்று.

மதுரேண ஸமாபயே.

மதுரையில் புறப்பட்டு மறுநாள் விஜயவாடாவில் [க்ருஷ்ணாநதீதீரத்தில்] தங்கி மறுநாள் ஸ்வஸ்தானம் வந்து சேரலாயிற்று. வைகுண்டவாஸியான ஸ்ரீமதுபயவே. (தேவனார்விளாகம்) பருத்திப்பட்டு திருவேங்கடாசார்யஸ்வாமி அடியேனுக்கு இளமைதொடங்கியே பரமஸ்நிக்தர். அவருடைய தௌஹித்ரனும், ஸ்ரீமதுபயவே. வில்லூர் ஆசுகவி ஸ்ரீநிதிஸ்வாமியின் புத்ரரத்னமுமான ஆயுஷ் மாந் கருணாகரன் அபர்யாப்தாம்ருதசர்மா விருந்தாவனத்தில் வந்திருந்தான். லௌகிக கார்யமாக ஒருவேளை டில்லிக்குப் போயிருந்து திரும்பி மதுரையிலிருந்து நமது பயணத்தில் ஸஹாந்வயம் கொண்டான். நாலைந்து மணிகாலத்துக்குமேல் ஸஹாஸிகையும் ஸம்பாஷணமும் பெற்றான். குறள் பிரமசாரி யென்னும்படியான நிலைமை. ஆங்கிலப்படிப்பு, லௌகிக வ்ருத்தி. எனினும் வைதிக வழியொழுக்கம் விலக்ஷணமானது. உபயவேதாந்தநூல்களில் பரிசயமும் அபிநிவேசமும்சிறந்திருக்

கின்றது. நல்ல ஞாபக சக்தியோடும் ராஸிக்யத்தோடுங் கூடிய வாக்மி. மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடையக் கூடியவனென்று ஹார்தமாக ஆசாஸித்தேன். "புத்ராதிச்சேத் பராஜயம்" என்பதொன்றுண்டு; இச்சேத் என்னுமளவில் நில்லாமல் ருச்சேத் என்னுமளவுமாயிற்றுஸ்ரீநிதிஸ்வாமிக்கு. அடியேனுடைய ஸம்பந்தியாய்க் கோயிலில் வாழும் ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகர, இளையவில்லிஸ்வாமியையும் உடன் நினைத்தேன். பிதாக்களுக்கு இதுவொரு விலக்ஷணபாக்யமன்றோ.

இந்த யாத்திரையில் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் அந்வயித்த அன்பர்கள்—(அடியேனுடைய சிறிய மாப்பிள்ளை) ஸ்ரீ. உ. வே. மணவாள திருமலாசாரியர்; ஸௌபாக்யவதி சிறிய குமார்த்தி; அகரம் கண்ணமாசாரியரென்கிற இராகவாசாரியர்; அவருடைய திருக்குமாரரான R. வரதாசாரியர்; அவருடைய திருத்தாயார்; D. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐறங்கார் (Editor of Free India), ஸ்ரீமான். ராணிபேட்டை ஸம்பந் நரஸிம்ஹாசாரியர், அருடைய மூத்த குமாரரும் தேவியாரும், உயர்திருவாளர்களான M. ஏகாம்பர பாகவதர், V. N. தேவநாத பாகவதர், A. V. கன்னைய பாகவதர், அவருடைய நண்பர்களான இரு பாகவதர்கள் ஆகிய இவர்கள். இவர்களெல்லாருமடைந்த பேரின்பமே எனது ப்ரஹ்மானந்தம். ... ... *

— இதி ஸர்வம் ஸமஞ்ஜஸம் —

கண்ணுவும் அண்ணுவும் பேசினவை.

அன்பர்களே! நம்முடைய மனோபாவனையில் நேர்ந்ததொரு ~~ஸல்லாப~~ ஸம்வாதமிது' இதனை எவ்வண்ணமாகவேனும் நினைத்துக்கொண்மின். நாவல்கள் படிக்கிற புடையிலே படித்தாலுமழகியதே.

வ்ரஜபூமிகளில் கண்ணுவுக்கும் அண்ணுவுக்கும் நிகழ்ந்த ஸம்பாஷணை

அண்ணு ;— கண்ணு! உன்னைக்காண நேர்ந்தால் பலவிஷயங்கள் கேட்க வேணுமென்று நெடுநாளாக நினைத்திருந்தேன்; "கண்காண நிற்கில் ஆணையிட்டு விலக்குவர்களென்று கண்ணுக்குத் தோற்ருதபடி நின்று" என்று ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் ஸாதித்தபடி கண்ணுக்குத் தோற்ருமலே யிருந்ததனுல் இதுகாறும் வினவ வாய்க்காமல் போயிற்று; இன்று கண்டமையால் கண்ணிணைகள் களிப்பக் களித்துக் கேட்கிறேன்; ஆர்ஜவத்தோடு சொல்லுவையா?

கண்ணு — ஏராளமாகக்கேள்; தாராளமாகச் சொல்லுகிதேன்.

(இந்த சுவைமிக்க கட்டுரையை அடுத்த இதழில் எதிர்பார்த்திருங்கள்.)

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர்ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

எண்பது விஷய விஜ்ஞாபனம்

(ஸ்ரீகாஞ்சீ, அண்ணங்கராசார்யதாஸன்)

— முன்னுரை —

நிகழும் ஸாதாரண ஸம்வத்ஸரத்தின் பூர்த்தி நாளும் அடியேனுடைய எண்பது பிராயப் பூர்த்தி நாளும் ஒத்திருப்பதனுல் இந்த ஸந்தர்ப்ப விசேஷத்தை முன்னிட்டு எண்பது விஷயங்களை விஜ்ஞாபிக்க வேணுமென்று ஆசை கிளர்ந்தது. அடியேனுடைய வாழ்க்கைவரலாறுகளைச் சிறிது விஜ்ஞாபிக்கும் வியாஜத்தினுல் அடியேன்பால் அருள் கொண்ட பெரியோர்களின் பெருமைகளையும், அடியேனது மதிப்புக்குரிய சீரிய பண்டிதர்கள், ப்ரவக்தாக்கள், மஹநீயர்கள், நண்பர்கள், உற்றுருறவினர்கள் முதலானுருடைய சிறப்புக்களையும் வெளியிட்டு இம்முகத்தால் அவரவர்கள்பால் க்ருதஜ்ஞதை செலுத்துவது; அடியேன் இளமை தொடங்கி வடமொழி தென்மொழி நூல்களில் ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்களில் முக்கியமாகத் தோன்றும் சிலவற்றைப் பொறித்துவைப்பது—ஆகிய இவையே இவ்வெண்பது விஷய விஜ்ஞாபனத்தின் முக்கியமான குறிக்கோளாகும். பெரியார்களின் திருவடிகளைச் சிந்தனை செய்துகொண்டு விஜ்ஞாபிக்க எழுகின்றேன். இஃது ஒருவிதமான தன்சரிதைச் சுருக்கம். எண்பது விசேஷார்த்த விஜ்ஞாபனமென்கிற பிரசுரமும் இத்துடன் வெளிவரக் காண்பீர். ... .

— அடியேனுடைய தாய்தந்தையர் —

1. ஸ்ரீமத் அண்ணு ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி யென்பார் அடியேனுடைய திருத்தகப்பனுர். காஞ்சீபுரியில் தென்னண்டை மாட வீதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சிறந்த கல்விக்கடலாகவும் வேதாந்த வித்யாநிதியாகவும் விளங்கியவர். அவரிடத்துக் கல்விகளைப் பயின்று தேறிய பண்டிதர்கள் பலர். தந்தையார் என்னுடைய பதினுன்காவது வயது நிரம்பின ஒரு வாரத்திற்குள் க்ரோதிஹு பங்குனித் திங்களில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினர். திருத்தாயார் அலர் மேல் மங்கையம்மா.

தேவப்பெருமாளது கீழண்டை கோபுரவாசலில் விளங்கும் அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் நாற்பது வருஷகாலம் ஆஸ்தானமலங்கரித் திருந்த ஷஷ்டிஜீயர் ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியே அடியேனுக்கு மாதாமஹர். ஸ்வாமியின் பூர்வாச்ரமஜ்யேஷ்ட புத்ரியே எனது திருத்தாயார். ஒரு மாதுலரும் சிறியதாயார் களிருவருமிருந்தனர். திருத்தகப்பனர் நாற்பத்துமூன்று திரு நக்ஷத்ரமே இவ்விபூதி யில் வாழ்ந்தார். இப்போதெழுந்தருளியிருந்தால் 108 திருநக்ஷத்ரமாகும்.

— ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாலய ப்ரஸ்தாவம் —

2. அக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி வீதியிலுள்ள வானமாமலை மடத்தில் நடந்துவந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையில் திருத்தந்தையார் காவ்யநாடகா லங்காரங்களுக்கும் திவ்யப்ரபந்தத்திற்கும் உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அப்போது அப்பாடசாலையில் 150 வித்யார்த்திகள் ஸம்ஸ்க்ருத பாடங்கள் பயின்று வந்தார்கள். காஞ்சியில் ஸுப்ரஸித்த வித்வத் ஸார்வ பௌமராக எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை (குன்றபாக்கம்) ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியின் தலைமையில் அப்பாடசாலை நடந்து வந்தது. அடியேனுடைய திருத் தகப்பனர்க்கு உபயவேதாந்த க்ரஹணமும் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயாயிற்று. திருத்தகப்பனர் சிறு பிராயத்திலிருந்தே "ஸ்காலித்யே சாஸிதாரம்" என்கிற ஆசார்ய லக்ஷணத்தைக் கைக்கொண்டு, வயதில் பெரியவர்களுக்குங்கூட ஆசாரத்தை நிர்தாக்ஷிண்யமாக சிக்ஷிக்குமவராயிருந்தபடியால், சிறியார் பெரியாரென்கிற வாசி யில்லாமல் யாவருமே அவரிடத்தில் அஞ்சி நடுங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையை நேரில் அநுபவித்திருக்கிறேன். வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலையில் திருத்தகப்பன ரோடுகூட உபாத்யாயர்களாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள் பதின்மரென்று ஞாபகம் வருகிறது. அதுவொரு நல்லடிக்காலம். எனது எட்டாவது வயதுமுதல் பதினே ராவது வயது வரையில் இப்பாடசாலையின் அநுபவம் எனக்கு விசேஷமாக இருந்தது. அப்போது ஆங்கில கலாசாலை சின்னகாஞ்சீபுரத்தில் அடியோடு இல்லாமலிருந்ததனுல் இந்த ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாசாலை அப்போது மிகச் சிறப்பாக விளங்கிற்று. காலை மாலைகளில் பாடசாலை விடும்போது கிழக்குமுகமாகத் திரும்பிப் போகிற வித்யார்த்திகளும் மேற்கு முகமாகத் திரும்பிப்போகிற வித்யார்த்திகளும் பெருந்திரளாகக் காணப்படுவர்கள். அந்தக் காட்சி இற்றைக்கும் அடியேனுடைய உள்ளத்திற் பதிந்திருக்கின்றது. அடியேனுடைய 11, 12 வயதில் இப்பாடசாலை என்ன காரணத்தினுலோ நின்றுவிட்டது. அப்போது தேவப்பெருமாள் ஸன்னி திக்குள் வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் 'சடகோப நிலயம்' என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அதிலும் 40, 50 வித்யார்த்திகள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காவ்ய நாடகாதிகளும் சதுச்சாஸ்த்ரமும் பாடம் நடந்து வந்தது. அந்த ஸமயம் காஞ்சீபுரி ப்ரபல ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாபீடமாக விளங்கிற்று.

— அடியேனுடைய இளமைக்கல்வியும், இளமைக் கவிதையும் —

3. திருத்தகப்பனர் பரமவைதிகராகையாலே அடியேனுக்கு சௌலம் உபநயனம் முதலியவற்றை ப்ராப்த காலங்களிலேயே செய்வித்தார். திருத்தகப்ப

னூர்க்கு கிடாம்பி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமீ யென்றொரு மாதுலர் சென்னையி லிருந்தார். அவர் அதிககாலம் காஞ்சியிலேயே எங்கள் க்ருஹத்திலேயே இருப்பர். அவருக்கு க்ரந்தம் தமிழ் தெலுங்கு நாகரி ஆங்கிலம் முதலிய பல லிபிகளில் நல்ல பரிசயமிருந்தது. அவர் நாலாறுமாத காலத்தில் ஸகலலிபிகளிலும் அடியேனுக்குப் பயிற்சியை யுண்டாக்கி வைத்தார். சப்தமஞ்ஜரி, ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹம், ஸமாஸகுஸுமாவளி முதலிய பால பாடங்களைத் திருத்தகப்பனாரே வெகு ஆஸ்தை யுடன் நடத்தினர். ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹம் வாசித்து முடிக்குங் காலத்தில் எந்த வார்த்தைகளையும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே சொல்லவேண்டியதென்று அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டார் திருத்தகப்பனர். அடியேன் இளம் பிராயத்தி லேயே ஸம்ஸ்க்ருத வியாஸங்கள் எழுத ஆரம்பித்தேன். அக்காலத்தில் மலையா ளத்தில் பட்டாம்பியென்னுமூரிலிருந்து விஜ்ஞாந சிந்தாமணி யென்கிற ஸம்ஸ் க்ருத பத்ரிகை வாரந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அது என்னுடைய 25 வயது வரையில் நடந்து வந்தது. பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே அதற்கு வியாஸங்கள் எழுதியனுப்ப ஆரம்பித்தேன். ஸமஸ்யைகள் கொடுப்பது, ஸமஸ்யாபூர்த்திகள் செய்வது, சித்ரப்ரச்நங்கள் கொடுப்பது, பிறர்கொடுக்கும் சித்ரப்ரச்நங்களுக்கு உத்தரங்கள் வெளியிடுவது—இப்படிப்பட்ட லேகனங்களிலும் ஆஸக்தியுண்டாயிற்று. அப்போது ஆசுகவியென்றும் சித்ரகவியென்றும் சில பிருதுகளை அந்த விஜ்ஞாநசிந்தாமணி பத்ரிகையின் ஸம்பாதகரான புன்னச்சேரி நீலகண்ட சர்மாவென்கிற வித்வான் அப்பத்ரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். ஒரு நாள் திருத்தகப்பனர் ஓர் மறைபொருள் வினவைச் சொல்லி அதற்கு விடையளிக் கும்படி நியமித்தார்; அந்த வினவை மூன்று ச்லோகங்களாக இயற்றி விடையை ஒரு ச்லோகத்தினல் வெளியிட்டேன். வின என்னவென்றல், ஒரு குளத்தில் சில தாமரைகள் மலர்ந்திருந்தன. அவற்றில் உட்காருவதற்காகச் சில கிளிகள் ஆவ லோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தன; ஒவ்வொரு மலரில் தனித்தனி ஒவ்வொரு கிளியாக உட்கார வேண்டியதென்று எண்ணி அப்படியே அக்கிளிகள் உட்காரப்பார்க் கையில் ஒரு கிளிக்குமட்டும் தாமரைப்பூ கிடைக்காமற் போகவே அது வருந்திக் கிடந்தது; அதைக்கண்ட மற்ற கிளிகள் உடனேயெழுந்து ஒவ்வொரு மலரில் இரண்டிரண்டு கிளி வீதம் உட்கார்ந்தன. அப்போது ஒரு தாமரைப்பூ (கிளி உட் காராதபடிக்கு) மிச்சப்பட்டு விட்டது; எததனை கிளிகள் வந்தன? குளத்தில் எத்தனை தாமரை மலர்கள் இருந்தன? என்று வின; இந்த வினவுக்கு விடை— நான்கு கிளிகள் வந்தன; மூன்று மலர்கள் இருந்தன என்பது.

இவ்வினவிடைகளை அடியேன் ச்லோகங்களாக்கின விதம் வருமாறு:—

(வின ச்லோகங்கள் மூன்று)

சுகா: கேசித் கஸ்மிம்ச்சந ஸரஸி பாதோஜகுஸுமேஷு
அவஸ்தாநம் ப்ராப்தும் ஸகுதுகமுபாகத்ய ஸரஸீம்,
ப்ருதக் சைகைகஸ்மிந்நபி கமல ஏகைகசுக இதி
அமீ ஸங்கல்ப்யைவம் ப்ருதகுபவிசந்திஸ்ம ஸஹஸா.

ததச்சைகம் கீரம் கமலகுஸுமாலாபஜகுசா
விஷண்ணம் வீக்ஷியைதே ஸரபஸமதோத்தாய ஸகலாः,
ந்யஷீதந் ப்ரத்யப்ஜம் சுகயுகள ரீத்யா தததுபோ!
அபூதேகம் பத்மம் சுகசரணவிந்யாஸவிதுரம்.

அயி போஸ் ஸுஹ்ருதோ ப்ருத கதி கீராஸ் ஸமாகதாः?
கமலாநி ச ஸந்திஸ்ம கியந்தி கமலாகரே?

(இந்த வினுவுக்கு விடையிறுத்த ச்லோகம்)
சுகாச் சத்வார ஆயாதாः, கமலத்ரிதயம் ஸ்திதம்
இத்யேவமுத்தரம் ஸாது த்ரஷ்டவ்யமிஹ பண்டிதைः.

இங்ஙனே பலபல வெழுதினேன் பதின்மூன்ருவது வயது முதலாக.

— உபாத்யாயர்களின் ப்ரசம்ஸைகள் —

4. வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலை நின்று போன பிறகு சில மாதங்கள் அகத்திலேயே திருத்தகப்பஞரிடமே வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த முன்னம்ப்ரஸ்தாவித்த பாடசாலையில் சேர்ந்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ராமசந்த்ராசார் என்கிற மாத்வ பண்டிதர் அப்போது அங்கு ப்ரதம உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அவருடைய போதநாசக்தி மிகவும் ஆச்சரியமானது. பாடங்களை மறுபடியும் சிந்தனை செய்ய வேண்டாதபடி பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பவர் அவர். அவரிடத்தில் வாஸவதத்தா, காதம்பரீ முதலான கத்ய க்ரந்தங்களை ஏழெட்டு மாதகாலம் வாசித்தேன். அப்போது ஸ்ரீமத் காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி அஸ்மத்குல கூடஸ்தரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணு ஸந்நிதியில் வேதாந்த வைஜயந்தீ என்னும் பெயரால் ஒரு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை ஸ்தாபித்தார். அது மூன்று நான்கு வருஷகாலம் நடைபெற்றது. அதில், மேலே சொன்ன ராமசந்த்ராசாருடைய கநிஷ்டப்ராதாவான வித்யாசார் என்பவர் தலைமை யுபாத்யாயராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். (காஞ்சியில் உத்தமாச்ரமியாயிருந்த) புதுப்பேர் இளையவில்லி வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் ஓர் உபாத்யாயராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரிடத்தில் ஸித்தாந்த கௌமுதீபாடமும், வித்யாசார் என்கிற மாத்வ வித்வானிடத்தில் சம்பூ நாடக அலங்காரக்ரந்தங்களின் பாடங்களும் நடந்து வந்தன. இப்பாடசாலைக்கு ஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத் உவே. காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியும் ப்ரதாநோபாத்யாயஸ்தானத்தை யலங்கரித்து நியாய பாடங்களை ஆரம்பம் செய்தருளினர். தர்க்க ஸங்ரஹம் ஆரம்பித்து வாதக்ரந்தங்கள் வரையில் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்க ப்ராப்தமாயிற்று, என்னுடைய பதினன்காவது வயது முடிந்தவுடனே திருத்தகப்பஞர் திருநாடலங்கரித்தபடியால் அதுவரையிலுள்ள செய்திகளைச் சுருங்கத் தெரிவிக்கிறேன்.

— திருத்தகப்பஞருடைய ப்ரவசனவிசேஷங்கள் —

5. மேலே சொன்ன வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலை ஸ்தாபித்தபோது திருத்தகப்பஞரே அதன் நிர்வாஹ பாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு மிகச் சிறப்பாக

நடத்தி வந்தார். அப்போது இப்பாடசாலை மிகவும் உன்னதமான ஸ்திதியிலிருந்து வந்தது. ஐம்பது வித்யார்த்திகளுக்குமேல் வாசித்து வந்தார்கள். 7, 8 மாதங் களுக்குள் திருத்தகப்பனார் திருமேனி பாங்கின்மையால் வெளியில் நடையாட முடியாமல் திருமாளிகையிலேயே யெழுந்தருளி யிருக்க நேர்ந்துவிட்டது. மறுபடி யும் வெளி ஸஞ்சாரமின்றியிலே [இரண்டு ஸம்வஸ்த்ரகாலம்] திருமாளிகையி லேயே யிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருள நேர்ந்தது. அந்த இரண்டு ஸம்வத்ஸர காலத்தில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் பூர்த்தியாக திருமாளிகையிலே வித்யார்த்திகளை வரவழைத்து காவ்ய நாடகாலங்கார பாடங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். பாடசாலைகளில் நடப்பது போலவே வகுப்புவாரியாகத் திருமாளிகையில் பாடங்கள் நடந்துவந்தன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஸ்மார்த்த மாத்வர்களும் வந்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது எனக்கு சிசுபாலவதகாவ்ய பாடம் நடக்கிறது. மேல் வகுப்பில் சிலர் நைஷதம் முதலியன வாசிக்கிறார்கள். அதற்கும் மேல் வகுப்பில் சிலர் அநர்க்கராகவம் [முராரி நாடகம்] வாசிக்கிறார்கள். க்ருஹத்திலேயே பாடம் நடப்பதால் இதரர்கள் பாடம் வாசிக்கும்போதும் நான் கூடவே உட்கார்ந்திருப்பேன். திருத்தகப்பனார் கல்லும் கரையும்படி பாடம் சொல்லுகிறவராகையால், எவ்வளவு பெரிய ச்லோகங்களாயிருந்தாலும் வாசிக்கும் போதே கண்டபாடமாய் விடும். நைஷதம் வாசிக்கிறவர்களோடும் முராரி வாசிக் கிறவர்களோடும் யான் கூடவேயிருந்து பாடம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்க மாகையால் அந்தப் பாடங்களில் வரும் ச்லோகங்களும் எனக்குப் பெரும்பாலும் கண்டபாடமாய் விடும்.

— அக்காலத்தில் பெற்ற பரிசு —

6. இப்படி யிருக்கையில், மைஸூரில் பண்டிதரத்னமென்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமத் கஸ்தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி திருமலை யாத்திரையாக வெழுந்தருளினவர் காஞ்சீபுரிக்கும் விஜயம்செய்திருந்தார். அவரோடுகூட மைஸூர் அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும் சிலர் வந்திருந்தார்கள். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்து வரும் சடகோப நிலய பாடசாலையில் ஒரு நாள் பரீக்ஷாஸதஸ்ஸு நடத்தினார் கள். அப்பாடசாலையில் வாசிக்கிற வித்யார்த்திகளை மட்டுமல்லாமல் பிறவிடங்க ளில் வாசிக்கிற (ஸம்ஸ்க்ருத) வித்யார்த்திகளையும் வருவித்துப் பரீக்ஷை நடத்தி னார்கள். அதற்கு அடியேனும் போயிருந்தேன். உத்துங்கவித்யார்த்திகளைத் தனி யாகவும் கீழ்வகுப்பு வித்யார்த்திகளைத் தனியாகவும் உட்காரவைத்துப் பரீக்ஷை நடத்தி வருகிறார்கள். முராரி நாடகத்தில் பரீக்ஷை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் அங்கத்தின் முடிவிலுள்ள "யதீந்தோரந்வேதி வ்யஸநமுதயம் வா நிதிரபாம்" என்கிற சுலோகத்தில் ஓர் உத்தமவித்யார்த்தி பரீக்ஷை செய்யப்படுகிறார்; அவர்க்கு ச்லோகமே உபஸ்திதியில்லை. அதனால் அவர் மிகவும் சிரமப்படுகிறார். அப்போது சிறுமாணுக்கர்திரளில் உட்கார்ந்திருந்த யான் "அதை நான் சொல்லுகி றேன்" என்றேன். பரீக்ஷகரான கஸ்தூரி ஸ்வாமி "சொல்லப்பா! பார்ப்போம்" என்றார். உடனே யெழுந்து அந்த ச்லோகத்தைப் பூர்த்தியாகச் சொல்லி அர்த்த மும் தாத்பரியமும் விரியச்சொல்லி முடித்தேன் அப்போது "காவ்ய பாடம்

வாசிக்கிற உனக்கு இந்த ச்லோகம் எப்படி தெரிந்தது?" என்று கஸ்தூரி ஸ்வாமி கேட்டார். "என் க்ருஹத்தில் எனது தகப்பனுரிடத்தில் பலபேர்கள் வாசிக்கிருர் கள்; அவர்களில் முராரி நாடகம் வாசிப்பவர்களு முண்டு; அவர்கள் வாசிக்கும் போது நான் கூடவிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம்; அதனுல் தெரிந்தது" என்றேன். 'அவரவர்கள் வாசிக்கிற எல்லா க்ரந்தங்களிலும் நீ பரீக்ஷை சொல்லு வாயா? " என்று கேட்டார்; "அனேகமாய்ச் சொல்லுவேன்; கேட்டுப் பார்க்க லாமே" என்றேன். பிறகு மற்ற வித்யார்த்திகளை விட்டுவிட்டு என்னை மட்டும் விசேஷமாகப் பரீக்ஷித்தார்கள். அவர்கள் த்ருப்தி யடையும்படியாகவே சொல்ல இயன்றது. பிறகு பரீக்ஷிதர்களுக்கு ஸன்மானம் செய்யும்போது, ஒரு ரூ. இரண்டு ரூ. உத்தரீயம், புத்தகம்.........இப்படியாகக் கொடுத்தார்கள். அடியேனுக்கு இரண்டு பவுன் கொண்ட டாலர் ஒன்று கொடுத்தார்கள். அதைக்கொண்டு தாய் தந்தையர் எனக்குத் தங்கவளை செய்வித்துக் கரபூஷணம் போட்டார்கள். அதை யான் 26, 27 வயது வரையில் அணிந்துகொண்டிருந்தேன். அதனுல் "தங்கக் காப்பு அண்ணு" என்றே எனக்குப் பெயர் வழங்கி வந்ததப்போது. காவ்ய நாடக அலங்காரக்ரந்தங்களை எனக்கு மேல்வகுப்பினர்கள் வாசிக்கும்போதுகளில் உட னிருந்து கேட்டது, பிறகு அந்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் தனியாகவும் வாசித்தது ஆகிய விவற்ருல் அடியேனுக்கு காவ்ய—சம்பூ—நாடக அலங்கார க்ரந்தங்களின் உபஸ்திதி அதிகமாகவுண்டாயிற்று; இடையில் பலவருஷங்கள் அவற்றை ஸ்மரிக்க வும் ப்ரஸக்தியில்லாமலிருந்துங்கூட இற்றைக்கும் அவற்றின் உபஸ்திதியைப் பெரும்பாலுமுடையேன். இவ்விஷயத்தில் அடியேன் மூவரிடத்தில் தினந்தோறும் க்ஷணந்தோறும் உபகாரஸ்மிருதி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன் ; 1. திருத்தகப்ப ஞர், 2. (மாத்வ) ராமசந்த்ராசார் ; 3. அவருடைய ஸஹோதரர் வித்யாசார் ஆகிய இம்மூவரும் என்னுடை நித்ய க்ருதஜ்ஞதா பாத்ரபூதர்கள்

— திருத்தந்தையாருடைய ப்ரசம்ஸைகள் —

7. திருத்தகப்பனுருடைய ஆழ்ந்த வ்யுத்பத்தியும் ஞாபகசக்தியும் அப்ர திமமானது, அபரிமிதமானது. பாடஞ்சொல்லுகிற ஸமயம் போக இதரஸமயங் களிலுங்கூட அநேகக்ரந்த ஸம்பந்திகளான பல விஷயங்களையுரைத்துக்கொண்டே யிருப்பர். அந்த கால விசேஷங்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் " தே ஹி நோ திவ ஸா கதா:" என்கிற பவபூதியின் ச்லோகம் நினைவுக்கு வந்து கண்ணீர் பெருகும். வேறெங்குங் கேட்கமுடியாத விநோதகதைகளையும் விசேஷமாக ஸாதிப்பர் தகப்ப ஞர். அவருடைய அநுபவம் எனக்குப் பதினுன்கு வயது வரைக்குமே யிருந்தாலும், "எந்தையிராப்பகலோதுவித்துப் பயிற்றி" என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்ததுபோல ஒருக்ஷணங்கூட அவர் என்னை யகலவிடாமல் இரவும் பகலும் அருகேயேவைத்துக் கொண்டிருந்து "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட" என்று (திருவாய்மொழியில்) நம்மாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி சிக்ஷித்தருளின விதங்கள் வாசா மகோசரம். திருத்தகப்பனுர் அடியேனுக்குக் கற்பித்த ஸ்தோத்ர பாடங்கள் எண் ணிறந்தவை; முதலில் வேதாந்த தேசிக ஸ்தோத்ரங்களை யெல்லாம் கற்பித்தார். பிறகு ஆளவந்தார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஸகலாசார்ய ஸ்தோத்ரங்களையும்

கற்பித்தார். இவற்றைப் பின்மாலைவேளையிலும் இரவிலும் சொல்லிக் கொடுப்பது வெகு அற்புதமாயிருக்கும். அப்போது அச்சுப்புத்தகமில்லை; எழுதிக்கொடுப்பர். திவ்யப்ரபந்தங்களில் பெரும்பாகம் திருத்தகப்பனாரிடத்திலேயே அதிகரித்தேன். அவர் திருநாடலங்கரிப்பதற்குச் சில மாதங்கள் முன்னமேதான் அடியேனுக்குத் திருவிலச்சினை [சக்ராங்கனம்] ப்ரஸாதித்தருளினார்; அதனால் திருவாய்மொழியாயிரம் ரஹஸ்யங்கள் இவை. வேறு ஸ்வாமிகளிடம் ஓதப்பட்டன.

— திருத்தகப்பனாருடைய அநாரோக்யாபிவிருத்தி —

8. 1904 க்ரோதிஹு மாசி மாதத்திலிருந்து திருத்தகப்பனாருடைய திருமேனியில் கிலேசம் அதிகரிக்கவாரம்பித்தது. ஆனாலும் அவருடைய நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களுக்கு ஸ்வல்பலோபமும் நேர்ந்ததில்லை; அவர் த்வாதசோர்த்வ புண்ட்ரமணியாமல் ஒருநாளுமிருந்ததில்லை. அவருடைய திருமேனி ஸ்வர்ணச் சாயையை வென்றிருக்கும். அவர் திருப்பரிவட்டம் தரிக்குமழகும் பன்னிருநாமம் அணியுமழகும் நிகரற்றது என்னலாமத்தனை. அவர் திருவீதியில் நடந்தெழுந்தருளும்போது கண்டால் ஸ்வர்ண விக்ரஹமொன்று கைகால்முளைத்துச் செல்லுகிற தென்பர். க்ரோதிஹு மாசிமாத முடிவில் திருமாளிகையிலுங்கூட ஸஞ்சரிக்க முடியாதபடி அசக்தி அதிகரித்தது. அவர் அஜாதசத்ருவென்று ப்ரஸித்தராகையாலே அந்த நாட்களில் தென்கலையார் வடகலையார் ஸ்மார்த்தர் மாத்வர் என்கிற வாசியின்றிக்கே அனைவரும் இரவும் பகலும் நமது க்ருஹத்திலேயே படுகாடு கிடப்பர்கள். அந்த ஸமயத்திலும் திருத்தகப்பனார் தமது ஸமீபத்தில் வருமவர்களை ஆசார விசாரங்களில் நிர்தாக்ஷிண்யமாக சிக்ஷிப்பர். தம்மிலும் வயோவ்ருத்தர்கள் பலர் இருப்பர்களே; அவர்கள் ரங்கஸாமி என்று ஏகவசனமாகச் சொல்லுவர்களானாலும் எதிரே நிற்க நடுங்குவர்கள். அந்த சரமஸமயத்தில் ஏறக்குறைய ஒருமாத காலம் அல்லும் பகலும் அடியேனை அருகிலேயே வைத்துகொண்டு ஸாதித்த உபதேசமொழிகள் அனேக சாஸ்த்ரார்த்த கர்ப்பிதங்களாய் சரமஸந்தேசமென்னத் தகுந்தவை; ஒவ்வொன்றும் மறக்க முடியாமலிருக்கின்றன. ஸ்ரீரங்கத்தில் பத்தராவி ஸ்வாமியென்று ஒரு மஹாபுருஷர் எழுந்தருளி யிருந்தார்; அந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களில் மிக ப்ரஸித்தர்; திருத்தகப்பனாருக்குப் பரமாப்தர்; அநாரோக்யத்தை யறிந்து நேரில் பார்ப்பதற்காகக் காஞ்சிக்கு வந்து நமது க்ருஹத்திலே தங்கியிருந்தார்; அந்த ஸ்வாமி மறுநாள் காலை தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குச் சென்று ஸேவிக்க விரும்பினார்; அப்போது திருத்தகப்பனார் அடியேனையழைத்து ஸன்னதிக்குப்போய் என்ன ஸமயம், பார்த்துவா' என்று நியமித்து அனுப்பினார். அடியேன் போய் அவ்விடத்தில் தென்பட்ட மணியகாரரை நோக்கி என்ன ஸமயமென்று விசாரிக்க, அவர் 'ஆராதனம் ஆகப்போகிறது' என்றார், அகத்துக்கு வந்து ஆராதனமாகப்போகிறதாமென்றேன்; திருவாராதனமென்று சொல்லாமல் ஆராதனமென்று சொன்னதற்காக உடனே; முதுகு பிளந்து விட்டது. இதைக்கண்ட அந்த பத்தராவி ஸ்வாமி லகுவான அபராதத்திற்கு இவ்வளவு குருவான சிக்ஷையா?' என்று, வியந்தார். அந்த ஸமயம் அந்த பத்தராவி ஸ்வாமி ஐந்தாறுநாள் எழுந்தருளியிருந்தார்; அப்போது அடியேனுக்கு கத்யத்ரயம்

ஸந்தையாகாமலிருந்தது; அந்த ஸவாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்கும்படி தகப்பனுர் நியமித்தருள அவரும் பரமக்ருபையோடு நித்யமும் இரண்டு ஸந்தை ஸாதித்தருளினுர். மற்றும் பல நல்வார்த்தைகளும் ஸாதித்தார்.

— திருத்தகப்பனுர் திருநாடலங்கரித்தல் —

9. திருத்தகப்பனுர் பரமபதிப்பதற்குமுன்னே ஐந்துநாள் அடியோடு ஞாபகமேயில்லாமலிருந்தார். திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறவன்று காலை ஆறுமணி முதல் 12-மணி வரைக்கும் நல்ல ஞாபகமும் படபடவென்று பேசுகிற சக்தியும் பெற்று அடியேனுக்கு சரமஸந்தேசங்கள் அநுக்ரஹிக்க ஆரம்பித்தார் அடியேனுக்கு மட்டுமன்று; அங்குக் குழுமியிருந்த அனைவர்க்கும் "யதாதிகாரம் நெறியெல்லாமெடுத்துரைக்கிருர்" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் ஸாதிக்கிறபடி அவரவர்களுக்குத்தக்கவாறு ஆச்சரியமான ஸந்தேசங்களை ஸாதித்தருளி அடுத்த க்ஷணத்திலேயே ப்ரஜ்ஞாபங்கமடைந்தார். இரண்டு நாழிகைக்குள் இவ்விபூதியை விட்டகன்ருர். அந்த ஸந்நிவேசம் பலர்க்கும் ஆச்சரியமாயிருந்தது. அக்காலத்தில் சிஷ்ய ஸஞ்சாரமாக வடநாட்டிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாமி யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்துசேர நாலாறுமாதமாயிற்று; அப்போது எங்களுக்கு ஜமீனுக இருந்த திருவடிராயபுரம் என்கிற சுரோத்திரிய க்ராமத்தை கவனித்துக்கொள்ள என் தாயாரும் மாதுலரும் பெரும்பாலும் க்ராமத்திலேயே வாஸமாயிருந்தார்கள். என்னுடைய க்ருஹத்தில் ஸஹோதரிகள் பிதாமஹியின் ஸம்ரக்ஷணையில் இருந்து வருகிருர்கள். நான் மட்டும் ஸ்ரீமத். காதி ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கு ஸ்வீகார குமாரன் போல் சென்று சேர்ந்து அங்கேயே அசநசயனுதிகளைவைத்துக் கொண்டு. அப்போது அஸ்மத்குலகூடஸ்தர் ஸன்னிதியில் நடந்து கொண்டிருந்த வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையிலும், தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த சடகோபநிலய பாடசாலையிலும் சாஸ்க்ரபாடங்கள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

— ஸ்ரீகாதிஸ்வாமியோடு அநுயாத்திரை —

10. அப்போது ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி சிஷ்யப்பிரார்த்தனையால் ஹைதராபாத்—ஸீதாராம் பாக் எழுந்தருள வேண்டியதாயிற்று. அப்போது அடியேனும் "நீத: ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:" என்னுங்கணக்கிலே உடன் விடை கொள்ள நேர்ந்து ஏறக்குறைய ஒரு ஸம்வத்ஸரம் அங்கே வஸிக்க நேர்ந்தது. ஸீதாராம்பாக் என்னுமிடம் மிகப் பெரிய தோட்டம். "மன்னு தண் பொழிலும் வாவியும் மதிளும் மாடமாளிகையும் மண்டபமும்" என்னும்படி மிகவும் ரமணீயமான ஸந்நிவேசம். அங்கே தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் உத்ஸவங்கள் மிக விலக்ஷணமாக நடந்து வந்த காலம். ஒரு வருஷகாலம் நம் தேவப்பெருமாளையும் மறந்து இருக்கப் பண்ணிற்றென்ருல் பேசத்தானுவதுண்டோ? அப்போதைய நிலைமைகளை அடியேன் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அப்போது ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்கு நிர்ப்பந்தமான ஒரு காரியமும் கிடையாது. இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல்தான் நகரத்திலிருந்து சிஷ்யர்கள் வந்து வார்த்தையாடுவர்கள். பகல்முழுவதும் இரண்டொருமணி காலந்தவிர மற்ற போதெல்

லாம் ஸ்வாமியை விட்டுப் பிரியாமே வாழ நேர்ந்த காலம் அது. சாஸ்த்ரபாடம் வாசிப்பதோடுகூட ஸ்வரூப க்ரந்தங்களையும் ஸேவிக்கத் தொடங்கும்படி நியமன மாயிற்று, திருமந்த்ரார்த்த காலக்ஷேபமும் தாத்பர்ய சந்திரிகையோடு கீதாபாஷ்ய காலக்ஷேபமும் அங்கேதான் ப்ராப்தமாயிற்று அவ்விடத்தில் இதரர்களோடு பேசி னுல் ஹிந்தியிலும் தெலுங்கிலும் பேசவேண்டியிருந்தபடியாலே அவ்விரண்டு பாஷைகளிலும் பரிசயம் ஏற்பட்டது அவ்விடத்திலேதான். அந்த ஸமயம் காதி ஸ்வாமியோடுகூட அவ்விடம் விடை கொள்ள நேர்ந்ததானது அடியேனுடைய பலவகை க்ஷேமங்களுக்கு மூல காரணமாயிற்று.

— மாதாமஹ ஜீயர்ஸ்வாமியைப் பணிந்து பெற்ற பேறுகள் —

11. அந்த ஸமயத்தில் காதி ஸ்வாமி சிஷ்யப்ரார்த்தனையினுல் கல்கத்தா ப்ராந்தம் எழுந்தருள நேர்ந்ததனுல் அடியேன் காஞ்சிக்குத் திரும்பி வந்துவிட நேர்ந்தது. அப்போது மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில் காலை வேளைகளில் ஸ்ரீவசநபூஷணுதி ரஹஸ்ய காலக்ஷேபமும் மாலை வேளைகளில் பகவத்விஷய கால க்ஷேபமும் சிறக்க நடந்துகொண்டிருக்கிறது. காஞ்சீவாஸிகளான சில ஸ்வாமிகள் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அடியேனும் அந்த கோஷ்டியில் அந்வயித்து ஸேவிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போது பதினேழாவது வயது நடந்து வருகிறது. ஜீயர்ஸ்வாமி தமிழ்ப் பண்டிதரென்று ஸுப்ரஸித்தர்; பூர்வாச்ரமத்தில் தேவப்பெரு மாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த சடகோபநிலய பாடசாலையில் பல வாண்டுகள் தமிழ் உபாத்யாயராக எழுந்தருளியிருந்தவர். இலக்கண இலக்கியங் களில் ஜீயர்ஸ்வாமியின் பாண்டித்யம் அபரிமிதமானது. அக்காலத்தில் (பூர்வாச்ர மத்தில்) வடகலையார் தென்கலையார் பல பேர்கள் ஸ்வாமியிடத்திலே தமிழ்நூல்கள் வாசித்துத் தேறினவர்களுண்டு. ஸுப்ரஸித்தரான (வைகுண்டவாஸி) வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமிக்குத் தமிழுபாத்யாயரான புன்னை சீமாச்சார் என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்வாமியும் ஜீயர் ஸ்வாமியிடத்திலேதான் பரிபூர்ணமாகத் தமிழ் வாசித்தவர் என்று சொல்லக் கேள்வி. பூர்வாச்ரமத்தில் "ஷஷ்டி வரதா சாரியர் ஸ்வாமி"யென்று ப்ரஸித்தர், ஸ்வாமி ஸாமசாகையாதலால் ஸாம வேதத் தைப் பரிபூர்ணமாக வோதினவர்; ச்சாந்தோக்ய உபநிஷத்தை ஸ்வரத்தோடு கர்ணச்ராவ்யமாக ஓதுவர். ஸங்கீத சாஸ்த்ரத்திலும் சிறந்த பாண்டித்யமுள்ளவர். பரமகம்பீரமான திருமேனித் தோற்றம் பரத்வமென்பதைச் சிறிதும் காட்டாத சீலநிதி. உத்தமாச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளின பிறகு சிலர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வந்து தமிழ்ப்பாடம் ஸாதிக்க வேணுமென்று வேண்டினுர்களாம்; "இனி நான் ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்கள் தவிர தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லமாட்டேன்" என்று மறுத்து விட்டாராம். அடியேன் ஜனிப்பதற்கு முந்தியே இம் மாதாமஹஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளியாயிற்று. ஸ்வாமியினுடைய ஜ்யேஷ்டபுத்ரியின் புதல்வனுக அடியேன் ஜனித்திருந்தபடியால் ஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில்இளமை தொடங்கியே அபரிமிதமான வாத்ஸல்யம்; 'ஜீயர் தாதா' என்று சொல்லிக் கொண்டு மடத்திலேயே விழுந்து கிடப்பேன். அக்காலத்தில் கம்பராமாயணம் பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பிரபந்தம் முதலானவை அதிகமாக அச்சேறவில்லை.

அவையெல்லாம் ஸ்வாமிக்கு நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம்போல் கண்டபாடமாகவே யிருந்தன. அடியேனுக்கும் அப்படியே யாகவேணுமென்று ஸ்வாமிக்கு உத்கட மான உத்கண்டையிருந்தது. இளமையிலேயே அவற்றை அடியேனுக்குச் சந்தை சொல்லிக் கொடுத்தருளினர். நன்னூலையும் அப்படியே சந்தை சொல்லிக் கற்பித் தருளினுர். பகவத் விஷய ப்ரவசனம் நடக்கிறபோதும் பகல்வேளையில் மடத்திற்கு அடியேனை வரவழைத்துத் தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லித் தருவர். இடைவிடாது மூன்று வருஷகாலம் இளம்பிராயத்திலே அடியேனைத் தமது திருவடிவாரத்திலே வளர்த்தருளினுர். பதினேழாவது வயதிலிருந்து மறுபடியும் இரண்டு மூன்று வருஷ காலம் அப்படிப்பட்ட பாக்யம் ப்ராப்தமாயிற்று ஜீயர் ஸ்வாமி நான்கு திசைகளிலும் யாத்திரை யெழுந்தருளியிருந்தவராதலால் அக்காலத்தில் ஸ்வாமியை யறியாதபேர் எவ்வூரிலுமிருந்ததில்லை. ஸ்வாமியை ஸேவிக்க தினப்படியாக வெளியூர்களிலிருந்து யாராவது வந்துகொண்டே யிருப்பர்கள். அவர்கள் ஜீயர் ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீஸூக்தியைக் கேட்க விரும்பினல் ‘அண்ணு! நீ ஏதாவது சொல்லு’ என்று அடியேனுக்கு நியமித்தருள்வர்; அடியேனும் கூசாமல் ஒரு பாசுரத்தையோ ச்லோகத்தையோ எடுத்துக்கொண்டு உபந்யஸிப்பேன். அப்போது ஜீயர்பேரன் என்றே அடியேனுக்கு எங்கும் ப்ரஸித்தி யுண்டாயிற்று. ஜீயர்ஸ்வாமி திருநாடலங்கரித்த பிறகுங்கூட சில வருஷம் வரையில் அந்தப்பெயரே அநுவர்த் தித்து வந்தது. அதுவுமொருகாலம்!

— ஸ்ரீமதுபயவே. இளங்காடு. ரங்காசார்ய ஸ்வாமி. —

12. ஸ்ரீஜகத்குரு. காதிஸ்வாமியின் திருமாளிகை பார்ச்வத்தில் இளங்காடு ரங்காசார்ய ஸ்வாமியென்கிற நியாயவித்வான் எழுந்தருளியிருந்தார். திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரா யெழுந்தருளியிருந்த மஹானுடைய திருக்குமாரரான பட்டண்ணு ஸ்வாமியிடத்தில் நியாய சாஸ்த்ரத்தைப் பரிபூர்த்தியாக வாசித்து ப்ரவசனத்தில் ப்ரவீணரான இந்த ஸ்வாமி பரமஸாத்விகர். க்ருதயுக புருஷர் என்னலாம்படி விளங்கினவர். ஸ்ரீகாதிஸ்வாமிக்குப் பரமஸ்நிக்தர். ஸ்ரீஸ்வாமி தாம் வெளியூர்களுக்கு எழுந்தருளுங்காலங்களில் இந்த இளங்காடு ஸ்வாமியிடத் தில் நியாய பாடங்களை வாசிக்கும்படி நியமித்தருளியிருந்ததனுல் இந்த ஸ்வாமி யிடத்திலும் நியாயக்ரந்தங்கள் இடையிடையில் சில வாசிக்க ப்ராப்தமானதுண்டு. இவரிடத்திலே அடியேன் க்ரஹித்த சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் நினைவில் இல்லையாயினும் இவருடைய பரமஸாத்விகத்வம், அஜாதசத்ருத்வம் முதலான கல்யாண குணங் கள் ஏழேழ்பிறவிக்கும் மறக்க முடியாதவையாயிருக்கின்றன.

— ஸ்ரீகாஞ்சீ வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் வரலாறு —

13. தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியிலிருந்த சடகோப நிலய பாடசாலையில் அவ்விடத்து உபாத்யாயர்கள் சேர்ந்து வித்யோல்லாஸிநீயென்று ஒரு ஸபை ஏற் படுத்தி அதன் மூலமாக அடிக்கடி ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்கள் நடத்தும் வழக்க மிருந்துவந்தது. 1908, 1909 ஆம் வருஷங்களில் நிகழ்ந்த செய்தியிது. அப் போது காஞ்சியில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு பஹுமுகமான ப்ரசாரமிருந்து வந்தது.

அக்காலத்தையும் இக்காலத்தையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்குமிடத்து "புரா யத்ர ஸ்ரோதஃ புலிநமதுநா தத்ர ஸரிதாம்" என்கிற உத்தரராம சரிதச்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போதிருந்த ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களில் ஒருவர்கூட இப்போது இல்லை; அவர்களை நினைவூட்டவல்ல பண்டித ஸந்ததியுமில்லை. அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் மூலமாக அடிக்கடி நடந்து வந்த ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்களில் பலவகைப் பரிசுகள் பெற்றிருந்தேன். பரிசுகொடுக்க அப்போதப்போது பல கனதனவான்கள் கூடுவர்கள். வாரந்தோறும் மூன்று நாட்களில் இரவு எட்டுமணிமுதல் பத்துமணிவரையில் அந்தஸதஸ்ஸு நடைபெறும். இதை யுத்தேசித்து வெளியூர்களிலிருந்தும் வித்வான்களும் வித்யார்த்திகளும் வந்து போவதுண்டு. அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் அத்யக்ஷர் ஒருநாள் சில வித்யார்த்திகளுக்கு ஒரு கட்டளையிட்டார்; (அதாவது) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மூன்று லேகங்கள் எழுத வேண்டியது; இரண்டு லேகங்கள் கத்யரூபமாகவும், ஒன்று பத்யரூபமாகவும் இருக்க வேண்டும்; கத்யரூபமான லேகங்களில் ஒன்று லௌகிகரீதியிலும், மற்றொன்று சாஸ்த்ரீயஸரணியிலும் அமையவேண்டும்; பத்யங்களைப் பதினைந்துக்குக் குறையாமல் பகவானைப்பற்றி யெழுதவேண்டியது; இதற்கு ஒருவாரம் தவணை என்று நியமித்தார். இந்த நியமனத்தை நிறைவேற்றமுயன்ற அடியேன் லௌகிக ரீதியில் எழுதவேண்டிய வசன வியாஸத்திற்காக "பாலகோபதேசமாலிகா" என்கிற வியாஸத்தை எழுதினேன். சாஸ்த்ரீயஸரணியில் எழுத வேண்டிய வியாஸத்தை தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்னும் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களில் தர்மமென்கிறமுதல் புருஷார்த்தத்தைப்பற்றி "தர்மவாதஃ" என்னும் பெயரிட்டு எழுதினேன். மூன்ருவதாக, திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தை, பாசுரமொன்றுக்கு இரண்டு ச்லோகங்கள் வீதம் சார்தூலவிக்ரீடித வ்ருத்தத்தில் இருபதுச்லோகங்களாக மொழிபெயர்த்தேன். அப்போது அடியேனுக்குப் போட்டியாக வேறு எந்த வித்யார்த்தியும் எழுத முன்வரவில்லை. மூன்றே நாட்களில் இவற்றை யெழுதி ஸித்தப்படுத்தி அத்யக்ஷரிடம் ஸமர்ப்பித்தேன். அவற்றை முழுதும் வாசித்துப்பார்த்த அவர் வியப்பும் உகப்பும் என்னுல் தாங்க முடியவில்லையென்று கூறி அதற்கு அரங்கேற்ற விழாநடத்த முயன்ருர். அப்போது பெரியகாஞ்சியில் ஏகாம்ரநாதர் கோவில் தெருவில் பிரபலமாகவொரு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடந்து கொண்டிருந்தது அங்குள்ள வித்வான்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் தெரிவித்து அவர்களையும் வரவழைத்து அரங்கேற்றம் நடத்தினர். பலவாறு ப்ரசம்ஸித்து, சிறந்த ஸன்மானமும் செய்வித்தார். இந்த ப்ரஸ்தாவத்தைச் சுருக்கமாக முடிக்கிறேன் மேற்கொண்டு நடந்ததைக் கூறி;

— பாம்பே கேமராஜ ஸேட்டின் பஹுமானம் —

14. பாம்பேமாநகரில் "கேமராஜஸேட், கங்காவிஷ்ணு" என்னுமிருவரைக் கேள்விப்படாதவர்கள் அனேகமாக இருக்கமாட்டார்கள். இவ்விருவரும் ஸஹோதரர்கள்; பாம்பேயிலும் கல்யாணியிலும் மிகப்பெரிய அச்சுக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து எண்ணிறந்த க்ரந்தங்களை யச்சிட்டு கோடீச்வரர்களாகப் பெற்றவர்களிவர்கள். இவர்களது க்ரந்தாலயம் இற்றைக்கும் பௌத்ரனுடைய நிர்வாஹத்தில் மிகவும்

உன்னதமான நிலைமையில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஸேட்டுகளிருவரும் அப்போது ஸ்ரீரங்க யாத்திரையாகப் புறப்பட்டுக் காஞ்சியில் வந்து தங்கியிருந்தனர். மேலே சொன்ன என்னுடைய க்ரந்தங்களின் அரங்கேற்றம் நடந்த ஸமயத்தில் அவர்கள் தேவப்பெருமாளை ஸேவிக்க வந்திருந்தபடியால் ஸன்னிதிக்குள்ளே வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் பெருந்திரள் குழுமியிருப்பதைக் கண்டு அங்கேவந்து உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது எனக்கு புஷ்பமாலாலங்கரணம் முதலியன நடப்பதைக்கண்ட அவர்கள் என்ன விசேஷமென்று பக்கத்திலிருப்பவர்களை [ஹிந்தீ பாஷை தெரிந்தவர்களை]க் கேட்டார்கள். அவர்கள்மூலம் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தமூன்றுக்ரந்தங்களும் தேவநாகராக்ஷரத்திலேயே ஒழுங்காக எழுதப்பட்டிருப்பதையுங்கண்டு அவற்றை ஒருவாரத்திற்குள் தாங்கள் அச்சிட்டனுப்புவதாகச் சொல்லி அப்போதே கையில் வாங்கிக் கொண்டுபோய் ஸ்வஸ்தானம் சேர்ந்தவுடனே நாலேநாளில் அச்சிட்டு எனக்கு ப்ரூப்காபி அனுப்பி விட்டார்கள். கொட்டையான எழுத்தில் வெகு ஆச்சரியமாக அச்சிட்டு விட்டார்கள். உத்ஸாஹ மிகுதியினால் இரண்டாயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டார்கள். இது நிகழ்ந்தது 1908ல். 62 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. இதுவரையில் 1,500 பிரதிகளே செலவாகியிருப்பதாகவும், நானூறு பிரதிகள் க்ரந்தாலயத்தில் கட்டி வைத்திருப்பதாகவும் ஸமீபகாலத்தில் தெரிந்து கொண்டேன். விருப்பமுள்ளவர்கள் அவ்விடத்திற் பெறலாம்.

— திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி —

15. அக்காலத்தில் திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி ப்ரஸித்தவித்வானாக எழுந்தருளியிருந்தவர் சென்னைமாநகரில் ப்ரவசனங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி ஜீயர்ஸ்வாமியின் நியமனம் பெற்றுப் போகலாமென்று காஞ்சிக்கு எழுந்தருளி ஸ்வாமி மடத்திலேயே நாலைந்துநாள் தங்கியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி ஒரு விலக்ஷணவ்யக்தி. அப்போது அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு மிகவும் நெருங்கின பரிசயம் ஏற்பட்டு அது தினேதினே அபிவிருத்தியடைந்து அடிக்கடி அவரையுத்தேசித்து அடியேன் சென்னைக்கு விஜயம்கொள்வதும், அடியேனை யுத்தேசித்து அவர் காஞ்சிக்கு எழுந்தருள்வதுமாய் ஸந்நிகர்ஷம் ப்ரபலப்பட்டுவிட்டது. அந்த ஸ்வாமி சென்னை தங்கசாலைத்தெருவில் ஜாகை அமைத்துக்கொண்டு இரண்டு, மூன்று சாரிடிகளில் உபந்யாஸங்கள் ஸாதிக்கத் தொடங்கினர். அப்போது அடியேன் அடிக்கடி அங்குச் சென்றிருப்பேன். அந்த ஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் அங்கே உபந்யாஸங்களும் செய்வேன். அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸம் செய்யும்படி அவ்விடத்து பக்தர்கள் பலர் கேட்டுக்கொள்வார்கள். அப்போது அடியேன் வித்யார்த்தி தசையிலேயிருப்பவனாதலாலும் நகரவாஸத்தில் ருசியற்றவனாயிருந்ததாலும் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கிற்றிலேன்.

— பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார் ப்ரஸ்தாவம் —

16. அப்போது அவ்விடத்தில் அதே வீதியில் பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார் கீதை யுபந்யாஸம் செய்துகொண்டிருந்தார்; பட்டப்பாஸ்வாமி அவ்விடத்தில்

உபந்யாஸம் ஸாதிக்க ஆரம்பித்த பிறகு லக்ஷ்மணசாருடைய கோஷ்டி குறையத் தொடங்கிற்று; அதனால் அவர் ஸ்வஸ்தானம் சென்று சேர்ந்தார். பட்டப்பா ஸ்வாமி ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ஜனங்களை ஆவர்ஜனம் செய்கிறாரென்று தெரிந்துகொண்டு லக்ஷ்மணசார் (மாத்வர்) தாமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு மறுபடியும் சென்னைக்கு வருவதாகச் சொல்லிப்போய் அப்படியே இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸ்வஸ்தானத்திலிருந்து கொண்டு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவ பண்டிதர்களைத் துணைகொண்டு திவ்யப்ரபந்தத்தில் சிலசில பாகங்களைத் தாம் அதிகரித்து வியாக்கியானங்களையும் ஸேவித்து மறுபடியும் சென்னைமாநகர் வந்து முதன்முதலாக அமலனாதிபிரான் உபந்யஸித்தார்; திருப்பாவையும் உபந்யஸித்தார். பெரியவாச்சான்பிள்ளை கனவிலே தமக்கு ஸாக்ஷாத்காரமளித்து அர்த்தவிசேஷங்களை உபதேசித்தருளினதாக ஸதஸ்ஸில் அடிக்கடி சொல்லுவராம். பழையபடியே பக்தர்கள் அவரிடத்திலும் ஈடுபட்டு உபந்யாஸங்கள் கேட்டுவந்தார்கள். அவருடைய பரிசயமெனக்கு மிகவுமிருந்தது.

— ஸ்ரீரங்கத்தில் சிங்கமையங்கார் உகப்பு —

17. அடியேன் பதினாறுவது வயதில் முதல் தடவையாக நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் திருவத்யயநோத்ஸவம் ஸேவிக்க விடைகொண்டேன். அப்போது ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் இவ்வுத்ஸவத்தை ஸேவித்தே தீரவேணுமென்கிற அத்யவஸாயமுண்டாயிற்று; அப்படியே அநேக வருஷங்கள் அடுத்தடுத்து அவ்விடம் விடைகொண்டு ஸேவித்து வந்தேன். அதனால் அடியேனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸன்னிதியநுபவம் அதிகமாக வுண்டு. ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களும் பல தடவை சென்று ஸேவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று இற்றைநாள் வரையில் அடியேன் ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸேவித்த பர்யாயங்கள் 80-க்கு மேல் என்னலாம். அங்கே திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் நடைபெறும் அரையர்ஸேவையில் அடியேனுக்கு அபரிமிதமான அபிநிவேசம் உண்டானபடியால் அவ்வுத்ஸவத்திற்கு மட்டும் அநேகமாய்த் தவறாமல் விடைகொள்வதை வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருவிசை மாதாமஹ ஜீயர்ஸ்வாமியும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க நேர்ந்தது. அப்போது ஸ்ரீ குவளக்குடி சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் தேவஸ்தான தர்ம கர்த்தாவாயும் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தலைவராயும் தர்சநநிர்வாஹகராயும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் மஹத்தான ஸம்பத்தை யுடையவர். இவர் தம்முடைய கீர்த்தி ஆசந்த்ரார்க்கம் விளங்கும்படியாக ஸ்ரீரங்கத்தில் தம்முடைய திருமாளிகை ஸமீபத்தில் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பாடசாலையொன்று விசேஷமான மூலதனத்துடன் ஸ்தாபித்தவர். அந்த பாடசாலை இற்றைக்கும் விசேஷ அபிவிருத்தியுடன் நடைபெற்று வருகிறது இப்பாடசாலையை ஸ்தாபிக்க முயலுங்காலத்திலே அந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் உயர்ந்த கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்கு அடியேன் இலக்கானேன். இராப்பத்தில் நம்பெருமாள் புறப்பாடு கண்டருளி ஆயிரங்கால் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும்போது ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் ஸேவிக்கும் கோஷ்டி மிகப் பெரிதாக நடைபெறுவதுவழக்கம். அந்தகோஷ்டியில் அடியேன் இருந்துகொண்டு உச்சஸ்வரமாக ஸேவிக்கையில் எதிர்வரிசையில் தடியையூன்றிக்கொண்டு தளர்ச்சி

யோடு நின்றுகொண்டிருந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி 'இந்த பிள்ளையாண்டான் யார்? எவ்வூர்? என்று பக்கத்தில் நிற்குமொரு பெரியவரைக்கேட்கிருர்; 'காஞ்சீபுரத்தி லிருந்து அழகியமணவாள ஜீயர்ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கிருரே, அவருடைய பேரன்' என்று அவர் சொல்லுகிருர். 'அப்படியா? இதுவரையில் எனக்குத் தெரி யாமல் போயிற்றே' என்கிருர் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி. இந்த ஸம்வாதத்தை அடியேன் கவனித்துக்கொண்டே யிருக்கிறேன். பிறகு அவர் அடியேனருகே வந்து நின்று கொண்டு "இவ்வூரில் ஸேவிக்கிற ஸ்தவம் உமக்கு எப்படி பாட மாயிற்று? தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில்கூட இது ஸேவிக்கிற வழக்கமுண்டா என்ன?" என்று கேட்டார்; அதற்கு அடியேன் "தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் இந்த உத்ஸவம் நடப்பது வெகு ஏகாந்தம்; அங்கு இந்த ஸ்தவம் ஸேவிக்க ப்ரஸக்தியும் கிடையாது' என்றேன். 'அப்படியானல் இதை நீர் எதற்காக வரப் பண்ணினீர்? என்று அவர் கேட்க "திருத்தகப்பனர் இளமையிலேயே அடியே னுக்கு எல்லாம் கற்பித்தார்" என்றேன். பிறகு புறப்பாடு முடியும் வரையில் கூடவேயிருந்து அடியேனைத் தமது திருமாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்ருர்.

— கோயில் மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமி ப்ரஸ்தாவம் —

18. ஸ்ரீ உவே. வித்வான் மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் அப் போது கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிதராக எழுந்தருளியிருக்கிருர். அநேகர் அந்த ஸ்வாமி யிடத்தில் உபயவேதாந்த ரஹஸ்யங்கள் அதிகரிக்கிருர்கள். சாஸ்த்ரபாடங்களும் ஸாதித்து வருகிருர்; புராணப்ரவசனமும் செய்து போருகிருர். [அந்த ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரே ஸ்ரீ பண்டிதராஜ-ஸுந்தரராஜாசார்யர். இவரே ஸ்ரீவிலாஸம் அச்சுக் கூடத்திற்குத் தலைவராய் அம்ருதலஹரீ பத்ரிகைக்கு அடியேனேடுகூட ஸஹகாரி ஸம்பாதகராக இருந்து வந்தவர்] அந்தமெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமியிடம் அடியே னைக் கொண்டுவிட்ட சிங்கமையங்கார் "இவரைப் பரீக்ஷிக்கவேணும்" என்று ஸாதித்தார். அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு முன்னமே விசேஷபரிசயமிருந்த தனல் "இந்த ஸ்வாமியைப் பரீக்ஷிக்க இவ்வூரில் ஒருவருமில்லை" என்று தம்முடைய ப்ரீதிவிசேஷமும் க்ருபாவிசேஷமும் தோன்ற அளவு கடந்து ஸாதித்து விட்டார் மெய்யுவையங்கார்ஸ்வாமி. அதனல் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமிக்கு அடியேன்மீது அளவற்ற விச்வாஸமுண்டாயிற்று. எனக்கு ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணவேணு மென்கிற அபிலாஷையும் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அதனல் "பிள்ளாய்! ஸங் கோசப்படாமல் கேட்கவேணும்; வேண்டியதைத் தருகிறேன்" என்ருர். பதினயி ரம் ருபாய் வேணுமென்று கேட்டாலும் கொடுப்பர் போலிருந்தது; அது அந்த ஸ்வாமிக்கு லக்ஷ்யமுமன்று. அவர்பலலக்ஷங்களுக்கு அதிகாரியாகையாலே அவலீலை யாகக் கொடுக்கவும் வல்லவர்; ப்ரீதியோ கரைபுரண்டிருக்கிறது ஆனலும் அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் இரண்டு விஷயம் விரும்பினேன். ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அப்பால் ஒரு திவ்யதேசமும்ஸேவித்ததில்லையாகையாலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் திருநகரி வானமாமலை திருக்குறுங்குடி அனந்தசயனம்வரை ஸேவித்துவரக் குதூஹ லங்கொண்டு அதற்குரிய ஸௌகரியம் பண்ணித்தர வேணுமென்று ஒரு விஷயம் விஜ்ஞாபித்தேன்; அக்காலத்தில் அடியேனிடத்தில் விசேஷமாகப் புஸ்தகங்கள்

கிடையாது; திருத்தகப்பனுர் காலத்தில் 30, 40 புஸ்தகங்களே சேமிக்கப்பட்டிருந்தன; "கோசவாந் ஆசார்ய:" என்பதை நினைத்து ஸ்ரீ கோசங்களை விசேஷமாகத் திரட்டவேணுமென்று ருசியுண்டாகி அதை இரண்டாவது விஷயமாக விஜ்ஞாபித்தேன். வாமனன் மஹாபலியிடத்திலே சென்று *என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்ப மூவடிமண் மன்னு! தருகென்று வாய் திறந்தபோது இதை அல்பப்ரார்த்தனையாக நினைத்த மஹாபலிக்கு வெட்கமுண்டாயிற்றென்கிருர்களே; அதுபோலவே அந்த மஹாஸ்வாமிக்கும் அடியேனுடைய அல்பப் பிரார்த்தனையில் லஜ்ஜையுண்டானதாகவே தெரிந்து கொண்டேன். ஆயினும் அவரிடத்தில் அடியேன் விரும்பியது அவ்வளவே. உடனே அந்த ஸ்வாமி இதற்கென்ன ப்ரமாதம்? என்று ஸாதித்து தம் திருமாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஸித்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்த பட்டுபீதாம்பரங்கள் சிலவற்றைப் பரமப்ரீதியோடு ஸாதித்து, நூறு ரூபாய் கொடுத்து 'திவ்யதேச யாத்திரையைச் செய்து கொண்டு மறுபடியும் இவ்விடமே வாரும்' என்று சொல்லி விடை கொடுத்தார். அடியேன் அன்றே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு விட்டேன். அடியேனுடைய வாழ்நாளில் இந்த திவ்யதேசங்களையெல்லாம் 20, 30 தடவை ஸேவித்திருக்கிறேனுகிலும், விவாஹமாவதற்கு முன்னே ப்ரஹ்மசாரியாயிருந்து கொண்டு முதல் தடவையாக ஸேவிக்கப்பெற்றதப்போது. அக்காலத்துச் செய்திகளை ஒன்றுவிடாமல் விஜ்ஞாபிக்க ஆசையுண்டு; அங்ஙனம் விஜ்ஞாபிக்கப் புகுந்தால் மிக விரிவாகு மென்று நிற்கிறேன்.

— வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்ய ப்ரசம்ஸை —

19. திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீமத். வைத்தமாநிதி முடும்பை அப்பங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த ப்ரவசநப்ரவீணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி 45, 50 வருஷமிருக்கும். அவருடைய மூத்த திருக்குமாரர் சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி தமிழுலகில் மஹாப்ரஸித்தர். இவர் இளம்பிராயத்திலேயே கலைகள் பலவுங்கற்றுப் போதகாசிரியராக விளங்கியவர். அப்போதே கம்பராமாயணம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு உலகங்கொண்டாட நின்ற உரைகளை யெழுதத் தொடங்கியவர். இவரெழுதிய 'டெக்ஸ்ட் நோட்ஸ்' என்னும் உரைகளைமட்டும் படித்தே பலர் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாயினர். இவர்க்கு ச்வசுரக்ருஹம் காஞ்சியிலேயாதலால் ஒரு ஸமயம் காஞ்சியில் வந்து இரண்டு மாதம் தங்கியிருந்தார். அப்போது அவரிடத்தில் யாப்பிலக்கணம் பயில ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது அவருடைய பூர்வாசார்ய பக்தியைக் கண்டு வியந்தேன். பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர்.

— தேரழுந்தூராண்டவனும் ஆக்கூராண்டவனும் —

20. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ தேரழுந்தூராண்டவன் அக்காலத்தில் காஞ்சீபுரியில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளினுர். எப்படிப்பட்டவர்களையும் ஆவர்ஜநம் செய்யும்படியான வொரு மஹாகுணம் அந்த ஸ்வாமியிடத்திலே குடிகொண்டிருந்தது. யார் அணுகி வந்தாலும் தாமும் விச்ராந்தி கொள்ளாமல், அவர்களுக்கும் விச்ராந்தி

கொடாமல் வார்த்தையாடி யருள்வர். மஹாரஸிகர். அந்த ஸ்வாமியின் பரமக்ருபைக்குப் பாத்திரமாக நேர்ந்தது. "அண்ணா! நித்யமும் ஒரு மணி காலமாவது நீர் இவ்விடம் வந்து வார்த்தையாடித்தான் போகவேண்டும்" என்று கடுமையாக நியமித்திருந்தார். அப்படியே சிலகாலம் தினப்படியாகவே சென்று கொண்டிருந்தேன். ஸ்வரூபாநுரூபமாக ப்ரணாமம் செய்தே உட்காருவேன். ஸ்வகீயஸம்ப்ரதாயப்படி ஸக்ருத்ப்ரணாமம் செய்கையில் ஒருநாள் "அண்ணா! நான் நேற்றிரவு ஒரு கனாக்கண்டேன்; நீர் இங்கு வந்து என்னைப் பலமுறை நமஸ்கரித்ததாகவும் அப்போது நான் 'இன்று என்ன விசேஷம்? பலமுறை நமஸ்காரம் செய்கிறீரே ஏன்?' என்று கேட்க, 'நான் வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டன்தானே, அந்த நிஷ்டைக்குச்சேர இப்படித்தானே அனுஷ்டிக்க வேண்டும்' என்று நீர் பதில் சொன்னதாகவும் கனாக்கண்டேன், இன்று ப்ரணாம விஷயமாக உம்மோடு சர்ச்சை செய்ய வேணுமென்று நினைக்கிறேன்; செய்யலாமா?' என்று மந்தஹாஸத்தோடு கேட்டருளினார். அதற்கு விஜ்ஞாபித்தேன் — "தினந்தோறும் எத்தனையோ சர்ச்சைகள் செய்து கொண்டு தானே யிருக்கிறது; இன்று மாத்திரம் பூர்வபீடிகை எதற்காக?" என்றேன். அதற்கு ஆண்டவன் ஸாதித்தார்—"அந்த சர்ச்சைகளெல்லாம் ஏடுகளோடு நிற்கிற விஷயம்; இது அப்படியல்லாமல் தினப்படி அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற விஷயமாகையாலே உம்முடைய அனுஷ்டானத்தை மாற்றிவைக்க வேணுமென்கிற ஆசையோடு இதை சர்ச்சிக்க நினைக்கிறேன், நான் சொல்லுகிற விஷயங்கள் யுக்தமாகத் தோன்றினால் இனிமேல் ஸக்ருத் ப்ரணாமாநுஷ்டானத்தை மாற்றிக் கொண்டு அஸக்ருத்ப்ரணாமாநுஷ்டானத்தைக் கைக்கொள்வீரா?" என்று. "ஆக்கூராண்டவன்" என்கிற வ்யபதேசத்தோடு பிறகு தேரழுந்தூராண்டவனுடைய ஆஸ்தானத்தை யலங்கரித்திருந்த ஸ்வாமி அப்போது க்ருஹஸ்தராய் காஞ்சீபுரியிலேயே வாஸம் செய்துகொண்டு ஸன்னிதி வீதியில் திருவடி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீராமாயணப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஆக்கூர் ரங்கஸாமி ஐயங்காரென்று அவருக்குத் திருநாமம். அவரும் அடிக்கடி ஆண்டவன் ஸன்னிதிக்கு வருவர். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ப்ரணாம சர்ச்சை ஆரம்பிக்கும்போது அவரும் கூடவிருந்தார். தேரழுந்தூராண்டவன் அடியேனை நோக்கிக் கேட்ட கேள்விக்கு அடியேன் விடை கூறுவதற்கு முன்னே அவர் சொன்னார்—"ஏதோ லோகாபிராமமாக விஷய சர்ச்சைகளைச் செய்யலாமேயொழிய ஸ்வாமி இப்படி கேட்டருள்வது யுக்தமாகாது. ஸக்ருத்ப்ரணாமமே ப்ராமாணிகமென்று அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்தாபித்து விட்டால் அவ்வநுஷ்டானத்தை ஸ்வாமி தான் கைப்பற்ற முடியுமா? ஸ்வாமி கேட்டருளுகிறமாதிரி அவரும் கேட்கலாமன்றோ?" என்றார்.

— தேரழுந்தூராண்டாவன் ஸன்னிதியில் அடியேனது விஜ்ஞாபனம் —

21. பிறகு அடியேன் விஜ்ஞாபித்தேன் ;— முற்காலத்தில் வித்யாரண்ய ஸ்வாமிக்கும் அக்ஷோப்ய முனிக்கும் த்வைதாத்வைத விஷயமாய் வாத விவாதம் பிரபலமாக நடந்ததாகவும், தேசிகன் • அஸிநா தத்த்வமஸிநா பரஜீவப்ரபேதிநா,

வித்யாரண்ய மஹாரண்யம் அக்ஷோப்ய முநிரச்சிநத் என்று ச்லோகமெழுதியனுப்பி வித்யாரண்யருடைய பராஜயத்தைத் தெரிவித்ததாகவும் புத்தகங்களில்கதையெழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அத்வைதமதம் தலை மடிந்துவிட்டதா? உபயகலா ஸம்ப்ரதாயத்திலும் மஹாஜ்ஞாதாக்களாகப் பலபல மஹான்கள் விளங்கிவருகிறார்கள். அவரவர்கள் தங்களுக்குப் பரம்பரயா ப்ராப்தமான அனுஷ்டானங்களிலே ஊன்றிநிற்கிறார்கள். விசாலமான நாடுநகரங்களிலே நெடுநாளாகப் பரவியுள்ள இவ்வநுஷ்டாந பேதங்கள் இன்றாக ஒருவரால் அடியறுக்க முடியுமா? அடியேன் ஸ்வாமியின் வாதங்களுக்கு விடைகூற முடியாமல் பங்கமடைந்து ஸக்ருத்ப்ரணாமானுஷ்டானத்தைவிட்டு அஸக்ருத் ப்ரணாமாநுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றுகிறேனென்றே வைத்துக்கொள்ளுவோம்; அடியேனொருவன் இப்படிச் செய்துவிட்டதனாலே என்னாய்விடும்? அல்லது வாதத்தில் தேவரீர் பங்கமடைந்து அடியேனுடைய அனுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டாலும் என்னாய்விடும்? ஒன்றுமாகாது. எந்த அனுட்டானத்தில் ஔசித்யமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விமர்சிக்கலாம், சர்ச்சை செய்யலாம்; அத்தனை யொழிய ஸ்வாமி கேட்கிற கேள்வி நன்றாயில்லையே'' என்றேன். ஆனாலும் அந்த சர்ச்சை விசேஷமாக நடந்தது. அதையெல்லாம் அடியேன் அச்சிட்டு வெளியிட்டுமிருக்கிறேன். ''தேரழுந்தூராண்டவன் ஸன்னிதியில் நடந்த நமஸ்காரசர்ச்சை'' என்று விளங்கக் காட்டியே அவருடைய வாழ்நாளிலேயே அச்சிட்டிருக்கிறேன். இது நிற்க.

— தோணூங் குளம் ராமாநுஜாசாரியர் செய்தி —

22. ஸ்ரீமத் தோணூங்குளம் ராமாநுஜாசாரிய ரென்பவர் அக்காலத்தில் கிரஸனாயில் வியாபாரத்தில் அளவற்ற செல்வம்படைத்து மஹாதனிகராய் தேவப்பெருமாள் திருவடிகளில் பரமபக்தராய் அபரிமித கைங்கரியங்களைச் செய்பவராயிருந்து வந்தார். அவர் சில பல வருஷங்கள் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு ரிஸீவராகவும் நீதிமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட்டு வேலைபார்த்து வந்தார். அவர்க்கு ஸம்ஸ்க்ருதத்திலோ ஸம்ப்ரதாயத்திலோ அவ்வளவாக ப்ரவேசமிருந்ததில்லை. ஆனாலும் காஞ்சிக்கு வந்த பின்பு பெரியார்களை யடுத்துப் பழகி நல்ல விவேகம் பெற்றார். அவர் வைதிகர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஏதாவது வியாஜத்தையிட்டு ஸன்மானங்கள் செய்து கொண்டே யிருந்தார். ஒருநாள் நூற்றுக் கால் மண்டபத்தில் பண்டிதர்களையெல்லாம் வரவழைத்து ஒரு ஸதஸ்ஸு நடத்தினார். ஸாமான்ய பண்டிதர்களும் விசேஷ வித்வான்களுமாகப் பலர் குழுமியிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தேவப்பெருமாளைப் பற்றி 10 நிமிஷம் ஏதாவது சொல்ல வேணுமென்று அவர் கோரியிருந்தார். இடையிடையே அவரும் சில கேள்விகள் ஜிஜ்ஞாஸு முறையில் கேட்பர். அப்படி கேட்டுக்கொண்டு வருகையில், வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் ''த்வத் தேஜஸி த்விரத சைலபதே! விம்ருஷ்டே ச்லாக்யேத ஸந்தமஸபர்வ ஸஹஸ்ரபாதோ:'' என்பதையெடுத்து இதன் தாற்பரியத்தை யாராயினுமொரு வித்வான் விளக்கி யுரைக்க வேணுமென்று கோரினார். 'தேவப்பெருமாளே! தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஸூர்யனைக் காட்டிலும் அமாவாஸ்யை சிலாகிக்கப்படும்' என்பது அந்த ச்லோகப் பகுதிக்குப் பொருள். இது அநாயாஸமாக யாவரும் சொல்

லக்கூடியதே. அமாவாஸ்யைக்கு வந்த ஏற்றமென்ன ? ஸூர்யனுக்கு வந்த தாழ்வு என்ன ? என்பதை உபபாதிக்கவேணுமே; அதையே அந்த ஸ்வாமி கோரினுர். இதில் (ஸஹஸ்ரபாநோ:) என்றதில் பஞ்சமீவிபக்தியா ? ஷஷ்டீ விபக்தியா ? என்று பலர்க்கு மயக்கம். பஞ்சமியே யொழிய ஷஷ்டியன்று. ஆனுல் வியாக்கியானம் செய்தவர்கள் அறுதியிடாதே ஏதோ எழுதியிருக்கிருர்களாம். அதனுல் தான் இந்தக் கேள்வி விளைந்தது. வித்வான்கள் சிறிது ஆலோசித்துவிட்டு "இது தேசிக திவ்யஸூக்தி யல்லவா ? லேசாகச் சொல்லிவிட முடியுமா ?" என்பார் சிலர்; "வியாக் கியானம் பார்த்தால் தெரியும்" என்பார் சிலர், "வியாக்கியானத்திலும் தலை சுற்ற லாயிருக்கிறது" என்பார் சிலர் ; இப்படியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அடியேன் இளமையில் திருத்தகப்பஞரிடத்தில் பாடங்கேட்டிருந்தபடியால் உத்ஸாஹமாக வெழுந்து தாத்பரியத்தை விளக்கமாக விஜ்ஞாபித்தேன். அதை மீண்டு விவரிக்கிறேன். இதை ஒரு கதைபோல் எடுத்துக் சொன்னேன் ; (அதா வது) அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியை எல்லாரும் ஒப்புயர்வற்ற வித்வானுகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர்களாதலால் அந்த ஸ்வாமியைத் தேவப் பெருமாளுடைய தேஜஸ்ஸின் ஸ்தானத்திலே வைத்தேன்; ஸ்வல்பசாஸ்த்ரஜ்ஞா னம் படைத்தவொரு ஸாதாரண வித்வானை ஸூர்யனுடைய ஸ்தானத்திலே வைத் தேன். உண்மையில் ஒரு படிப்புமில்லாதவொரு யதாஜாதனை அமாவாஸ்யையின் ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். திருப்புட்குழி ஸ்வாமி சாஸ்த்ரார்த்தம் நடத்தும்போது ஏறக்குறைய அவருக்கு ஸமாநஸ்கந்தரானவொரு ப்ரபலவித்வான் பேசினுல் ஏற்றி ருக்கும்; அரைகுறை படிப்பாளியானவொரு ஸாதாரண வித்வான் தன்னை ப்ரபல பண்டிதராக நினைத்துச் செருக்குற்றிருந்தபடியாலே தாம் ஏதோ ப்ரதிவாதம் செய்வ தாக எழுந்தார் ; அதனுலென்னுகும் ? நாலுவார்த்தையிலேயே பங்கமடைந்து நின் ருர். ஒரு படிப்புமில்லாத யதாஜாதர் ஒருவருளரே அவரும் அந்த ஸதஸ்ஸிலே யிருந்தார் ; அவர் உள்ளபடி தம்மை அஜ்ஞராகவே நினைத்திருப்பவராதலால் தாம் ஒன்றும் வாய்திறக்கவில்லை ; அதனுல் அவர் பங்கமடையப்ரஸக்தியே யில்லையா யிற்று. இடையில் ஒருவர் பங்கமடைந்தாரே, அவர் ஸ்வல்பம் கல்வி கற்றிருந்தபடி யாலல்லவோ வாயைத் திறக்க நேர்ந்து அதனுல் பங்கமடைய ப்ராப்தமாயிற்று. அவர் நினைத்தார் 'ஐயோ, நாம் சிறிது கல்விகற்றபடியாலன்ருே . இப்படி பங்க மடைய நேர்ந்தது; இந்த யதாஜாதனைப் போலே நாமும் நிரக்ஷரகுக்ஷியாயிருந்து விட்டால் இந்த பங்கம் நமக்கு நேர்ந்திராதே' என்று நினைத்தார். இதுபோல தேவப்பெருமாளுடைய தேஜஸ்ஸின் முன்னிலையிலே பங்கமடைந்த ஸூர்யன், அவ்விதமாக பங்கமடைய ப்ரஸக்தியற்ற அமாவாஸ்யையைக் கொண்டாடி 'நாம் அமாவாஸ்யையாகப் பிறவாமற் போனேமே!' என்று மிக அநுதபிக்க நேர்ந்தது. இதுவே இங்கு தேசிகனுடைய திருவுள்ளம். இந்த வர்ணனையினுல், ஸூர்ய தேஜஸ்ஸை ஸர்வாத்மநா பங்கப்படுத்தவல்லது தேவப் பெருமாளுடைய தேஜஸ்ஸு என்பது தேறி நிற்கும் இதனை சமத்காரமாக ஸாதித்திருக்கிறபடி— என்று விரிவாக வுபந்யஸித்தேன். இதைக்கேட்டஸதஸ்யர்கள் யாவர்க்கும், விசே ஷித்துக் கேள்விகேட்ட அந்த தோணுங்குளம் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் பரமா

னந்த முண்டாயிற்று. அப்போது ஒருவர்க்கும் அஸூயை தலைகாட்டினதாகத் தெரியவில்லை.

— திருக்குடந்தையில் விவாதத் தொடக்கம் —

23. ஒரு ஸமயம் திருக்குடந்தைக்கு விடை கொண்டேன். அப்போது அவ்விடத்தில் குரிச்சி கோபாலாசார்யர் என்றொரு வயோதிகர் இருந்தார். இப்பெரியவர் அடியேனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, தம்முடைய க்ருஹத்திற்கு என்னை யழைத்து வரும்படி ஒருவரை என்னிடத்திற்கு அனுப்பினர். இதை யறிந்த சில ஆப்தர்கள் அவரிடம் போகவேண்டாமென்று சொன்னார்கள். ஏனென்று கேட்டதற்கு அவர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களிடத்திலே மிகுந்த மாச்சரியமுடையவர்; எதையாவது குறும்பாகப் பேசுவர்; வீணான மனஸ்தாபந்தான் விளையும்; போகாமலே யிருப்பது நலம்'' என்றார்கள். ''ப்ரஹரிப்பரோ?'' என்று கேட்டேன்; ''சே, சே, அவ்வளவு அதிசங்கை வேண்டாம்; அவர் கிழவர்'' என்றார்கள். பெரியவர் சொல்லியனுப்பியிருக்கும்போது போய்வருவதே நலமென்று தோன்றிப் புறப்பட்டுப் போனேன்; ப்ரணாமம் செய்து நின்றேன், உடனே 'நீர் எவ்வூர்? எங்கு வந்தீர்? என்று கூட வினவாமல் ''உமக்குத் திருப்பாவை தனியன் தெரியுமன்றோ? * கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூயः * என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு தடவை ஸேவிக்கிறீரே, நியாயமா?'' என்றார். அதற்கு அடியேன் ''வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் புவி'' என்கிற சாஸ்த்ரம் தேவரீருக்குத் தெரிந்திருந்தும் நாற்காலியை விட்டுப் பெயராமல் இடித்தபுளி போலிருப்பது நியாயமா?'' என்றேன். ....இவ்வாறு ஆரம்பம் முதலாகவே வாதப் பிரதிவாதங்களே நடந்து சென்றன. அப்போது அவர் சதஸம்வாத மென்றொரு புத்தகம் அச்சிட்டு அதே சமயத்தில்தான் அச்சக்கூடத்திலிருந்து கட்டுக்கட்டாக கூடத்திலும் முற்றத்திலும் கொண்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. மொத்தம் ஆயிரம் புத்தகமிருக்கும். ஒரு புத்தகத்தை யெடுத்து என்கையில் கொடுத்து 'என்னெதிரேயே இதை நீர் வாசித்துப் பார்க்கவேணும்' என்று கட்டளையிட்டார்.

— சதஸம்வாதமென்னும் சுவடியைப்பற்றி —

24 அச்சுவடி நூறுபக்கங்களுக்கு மேலிருக்கும். இவ்வளவையும் இப்போதே வாசிக்க முடியுமா? என்றேன். நடுவில் ஒரு பாகத்தை யெடுத்துக் கொடுத்து இந்த கெட்டத்தையாவது வாசித்துப்பாரும் என்றார். தேவரீரே வாசித்துக்காட்டலாமே யென்றேன். அவரே சிறிதுபாகம் வாசித்துக் காட்டினார். அந்த புஸ்தகத்திற்கு சதஸம்வாதமென்றல்லவா பெயரிட்டிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி தென்கலையாருக்கும் வடகலையாருக்கும் நூறு பேதங்களிருப்பதாக அதில் நிரூபிக்கிறார். இந்த பேதங்கள் அர்த்தங்களைப் பற்றி யிருக்குமோ வென்னில்; அத்தனையும் வம்பு விஷயம்; சிலவற்றைமட்டும் இங்கு உதாஹரிக்கிறேன். (1) பூணூல் முறுக்கும்போது வேதமந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே முறுக்க வேணுமென்பது வடகலையார் மதம்; ஊர் வம்புதும்புகளையெல்லாம் பேசிக்கொண்டே முறுக்கவேணு

யங்களை யெல்லாம் வரியடைவே ச்ரவணம் செய்து வந்தார்கள். அதுவொரு நல்லடிக்காலமென்ன வேணும். அந்த பாஷ்யகார ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீவசநபூஷணமீமாம்ஸா பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், பாலஸரஸ்வதீப்ரணீத தாத்பர்ய தீபிகை, ஸம்ப்ரதாயசந்திரிகை ....இத்யாதிகளான அர்வாசீந உத்துங்க க்ரந்தங்களிலும் விசேஷமான உபஸ்திதியுண்டு. அந்த க்ரந்தங்கள் யாவும் அந்த ஸ்வாமிக்குத் தவிர வேறு எந்த வித்வானுக்கும் வசப்பட்டிருக்கவில்லையென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம். அந்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வாசிக்க வேணுமென்று அடியேனுக்கு அபிலாஷை யுண்டாயிற்று. கீழே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து வித்வானாயிருந்த தாமல் குட்டியென்கிற அக்காரம் திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் அப்போது காஞ்சியில் வாஸமாக வந்திருந்தபடியால் இருவருமாகச் சேர்ந்து அதிகரிப்பதென்று முடிந்தது. நெடுக வாசித்துக்கொண்டே போவது, ஸந்தேஹமுள்ள விடங்களில் கேட்டுத் தெளிவது—என்கிற ப்ரக்ரியையில் நடந்து சென்றது.

— அடியேன் ப்ராசீனக்ரந்தங்களைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியது —

26. அப்போது அந்த க்ரந்தங்கள் அச்சேருமல் ஓலையேட்டிலும் காகிதத்திலுமே யிருந்தபடியால் அவற்றைப் பரிஷ்கரித்து அச்சிடவும் ஆரம்பித்தேன். அப்போது தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடுவதற்கு விசேஷ ஸௌகரியமிருந்தபடியாலே அந்த லிபியிலேயே அச்சிடத் தொடங்கினேன், முதலில் ஸம்ப்ரதாயசந்திரிகா என்கிற ஏழு ப்ரகாசம் கொண்ட உயர்ந்த க்ரந்தத்தை யச்சிட்டேன். பிறகு, புருஷகாரமீமாம்ஸை, ரஹஸ்யத்ரயகாரிகாவளீ என்கிற க்ரந்தங்களை யச்சிட்டேன். அதன் பிறகு ரஹஸ்ய விவேகமென்கிற மணிப்ரவாளக்ரந்தம். அதன்பிறகு ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யத்தை யச்சிடத் தொடங்கினேன். இது மிகப்பெரிய க்ரந்தம். மூல மந்த்ரத்தில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்கள் வரைக்குமே இதில் விசாரம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. அவ்வளவுக்கே க்ரந்தம் மிகப் பரந்திருக்கிறது. அதை யச்சிடுவதற்கு விசேஷத்ரவ்ய உபபத்தி அபேக்ஷிதமாயிருந்தபடியால் சென்னையில் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயஸ்தர்களான சில மஹான்களையடுத்து அவர்களின் உதவியைக்கொண்டு நடத்துவதென்று ஆலோசித்திருந்தேன். இது 1912 ஆம் வருஷத்தில். அந்த ஸ்ரீகோசத்தை அச்சிடவும் தொடங்கியாயிற்று

— மயிலை. அட்வகேட் கோபலஸ்வாமி ஐயங்கார் —

27. மயிலாப்பூரில் பிரபல அட்வொகேட்டாயிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே S. கோபாலஸாமி ஐயங்கார் என்பவர் யாத்ருச்சிகமாகக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினார். இவர், ஜகத்ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ உவே. (ஸர்) எஸ். வரதாசாரியஸ்வாமியின் ஸாக்ஷாத் மாதுலர். ஆங்கிலத்திற்போலவே ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் வல்லவர். கீழே ப்ரஸ்தாவித்த மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமியை வரவழைத்துத் தம்முடைய பங்களாவில் பல வருஷங்கள் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்து அவரிடத்திலே உபயவேதாந்

தங்களையும் வரியடைவே கற்றவர். அஸ்மதீய மாதாமஹ ஜீயர் ஸ்வாமி திருவடிகளிலும் ஸ்ரீவசன பூஷண தத்வத்ரயாதிகளை யதிகரித்தவர்; உபயவேதாந்தங்களையும் சில வக்கீல்களுக்கு ப்ரவசனமும் செய்தவர் பஹுச்ருதர். அனேகவருஷ காலம் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த வேதாந்ததீபிகையென்னும் பத்ரிகைக்கும் இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸம்பாதகராக இருந்தவர் இந்த கோபாலஸாமி ஐயங்கார் (தென்கலை) இவர், மேலேகுறித்த விரக்திபாஷ்யக்கார ஸ்வாமியின் பெருமைகளைக் கேள்விப்பட்டு அவருடைய ப்ரவசந கோஷ்டியில் இரண்டொருநாள் அந்வயித்துப் போக வேணுமென்றே காஞ்சிக்கு வந்ததாகத் தெரிந்தது. அப்படியே அந்வயித்திருந்த காலத்தில் ஸம்ப்ரதாயசந்த்ரிகாதிகளான சில க்ரந்தங்கள் அச்சிட்டு முடிந்திருப்பதையும் இன்னும் சில பெரியக்ரந்தங்கள் அச்சிடவேண்டியிருப்பதையும் அடியேன் விஜ்ஞாபித்து இதை தேவரீரே நிறைவேற்றி வைக்க வேணுமென்று பலருடன் சேர்ந்து ப்ரார்த்தித்தேன். ஸமயம் நல்ல ஸமயமாயிருந்தபடியால் அந்த ஸ்வாமி ஒருவிதமான தடையும் சாக்குபோக்கும் சொல்லாமல் 'எத்தனை பாரமாகும்? என்ன செலவாகும்?' என்றுகூட வினவாமல் 'அச்சுக்கூடத்தில் கொடுக்கும்படியாக மாத்ருகை ஸித்தமாயிருக்கிறதோ? இருந்தால் இப்போதே அடியேன்கையில் கொடுத்துவிடலாம்; நானையிலிருந்தே அச்சிட ஆரம்பித்து ப்ரூப் காபிகளை இவ்விடத்திற்கே அனுப்பிவரத் தடையில்லை'' என்று அவலீலையாக ஸாதித்துவிட்டார்.

— சென்னை கராலபாடி ஆழ்வாரய்யாவின் ப்ரஸ்தாவம் —

28. அக்காலத்தில், சென்னமா நகரில் வாழ்ந்துவந்த கராலபாடி ஆழ்வாரய்யா என்கிற த்ரைவர்ணிகர் வித்வானும் விசேஷ தனிகராயு மிருந்தபடியால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை யென்னும் பெயரால் ஒரு ஸபையை ஏற்படுத்தி அது சாச்வதமாக நடக்கும்படியான திட்டங்களும் செய்திருந்தார். அந்த ஸபையின் மூலமாக நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கள் நூற்றுக் கணக்காக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். ட்ரஸ்டிகளின் அவதானக் குறைவினால் அந்த ஸபை இப்போது அஸத்கல்பமாயிருந்தாலும் அது நன்றாக வேலை செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த ஸபைக்கு மேலே சொன்ன கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அடியேன் முத்ரணம் செய்ய வேணுமென்று தெரிவித்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் அந்த ஸபையின் மூலமாகவே அச்சிடுவிக்க நிச்சயித்த அந்த மஹான் அதிஸ்வல்ப காலத்திலேயே அத்தனையும் தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவித்து முடித்தார். ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், பால ஸரஸ்வதியின் தாத்பர்ய தீபிகை, கடிநபத தீபிகையோடு கூடின சரமச்லோக டிப்பணி இத்யாதிகளான உத்க்ரந்தங்களெல்லாம் அந்த மஹானுடைய கருணையினால் வெகுவிரைவாகவே அச்சேற்றப்பட்டு முடிந்தன. அவ்வதிசயம் எழுதி முடியாது, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையும் அதன் காரியங்களும் சென்னமா நகரில் நடந்து கொண்டிருந்தன. அப்படியிருக்க, அச்சுக் கூடத்தையும் இதற்காகவே காஞ்சிபுரிக்கு அனுப்பி பெரிய காஞ்சியில் ஸ்தாபித்து, ஸபாபண்டிதர்களான இருவரை இவ்விடத்

திலேயே வந்து வஸிக்கச் செய்து இரவுபகலாக வேலை நடக்கும்படி திட்டம் செய்து, அதிமாநுஷக்ருத்ய மென்னும்படி அதித்வரையில் முடித்து வைத்த அதிசயம் நெஞ்சால் நினைப்பரிதே. ஸ்ரீவசநபூஷணமீமாம்ஸாபாஷ்யம் அதற்கு முன்னமே ஸ்ரீமத் யோகி பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி (தெலுங்கு லிபியில்) (அதிஸூக்ஷ்ம மான அக்ஷரத்தில்) ஒருவாறு அச்சிட்டிருந்தார். அதை அடியேன் சில வருஷங் களுக்கு முன்பு தேவநாகர லிபியில் அச்சிட்டிருக்கிறேன். இந்த க்ரந்தம் அபூர்ணம்; கிடைத்திருக்கிறவரை அச்சிட்டிருக்கிறேன். அதுவுமிப்போது துர்லபம்.

— அடியேன் ஸகல ஸ்தோத்ரங்களுக்கும் வியாக்யானமிட்டது —

29. அந்த மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் அப்போது அடியேனுக்கு ஒரு கட்டளையிட்டார். அதாவது, பூருவாசாரியர்கள் ஸாதித்திருக்கிற ஸகல ஸ்தோத் ரங்களுக்கும் மணிப்ரவாள வியாக்கியானம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதித் தரும்படி நியமித்தார். எழுதிக் கொடுப்பதை உடனுக்குடனே அச்சிட்டு முடிப்ப தாகவும் ஸாதித்தார். அப்போதே அந்த நியமனத்தை சிரஸா வஹித்து பஞ்ச ஸ்தவத்தில் ஸ்ரீ ஸ்தவத்திற்கு வியாக்கியான மெழுத ஆரம்பித்து அதைப் பூர்த்தி செய்து உடனே வரதராஜஸ்தவத்திற்கும் எழுத ஆரம்பித்தேன். நம் தேவப் பெருமாளுடைய ஸ்தோத்ரமாயிருப்பதால் விஸ்தாரமாகவே யெழுத வேணு மென்று ஆவல்கொண்டு விரிவுக்கு அஞ்சாமல் விபுலமாகவே யெழுதினேன்'' ''எவ்வளவு விரிவாக எழுதினாலும் அச்சிட்டுவைக்க ஆக்ஷேபணை கிடையாது என்று அந்த ஸ்வாமி உறுதி கூறியிருந்தபடியால் வெகு உத்ஸாஹத்தோடு விரி வாகவே யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவ்விரண்டு ஸ்தவங்களின் வியாக்கியானங் களையும் அந்த மஹான் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையின் சார் பாகவே அச்சிடுவிக்க நியமித்திருந்தார். அந்த ஸபைக்கு அதிகாரிகள் இன்னும் ஏழெட்டுநபர்கள் இருந்தபடியால் அவர்கள் அதை ஆக்ஷேபித்தார்கள்; பூருவர் கள் இயற்றின க்ரந்தங்களை ப்ரகாசநம் செய்வதற்காக இந்த ஸபை ஏற்பட்டதே யொழிய இக்காலத்தவர்கள் எழுதும் க்ரந்தங்களையும் இதில் ஏற்றுக்கொண்டு அச்சிடுவது உசிதமன்று என்று ஆக்ஷேபித்தார்கள். அது யுக்தமானதே யென்று அடியேனும் ஆமோதித்தேன். ஆனாலும் அந்தஸ்வாமி அடியேனிடம் வைத்திருந்த பக்ஷபாத விசேஷத்தினால் தம்முடைய அத்யவஸாயம் பழுதுபடக்கூடாதென்று ஒரு தலைநின்று தீவிரமாக முயன்று மற்ற அதிகாரிகளையும் தம் சொல்வழி வரும் படி பண்ணி அவ்விரண்டு ஸ்தவவியாக்கியானங்களையும் அந்த ஸபையின் மூல மாகவே அச்சிடுவித்து முடித்தார் ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டபடியால் அவை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகமெங்கும் பரவின. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பெரும்பாலும் அந்த ஸபையில் 20 ரூ. ஜீவிய சந்தா செலுத்தி அந்வயித்திருந்தபடியால் அந்த க்ரந்தங்கள் அப்போது யாவர்க்கும் கிடைத்திருக் கின்றன. தெலுங்கு லிபியில் ப்ரவேசமில்லாதவர்களுக்காகப் பிறகு மணிப்ரவாள லிபியில் இவற்றை, ஸ்ரீ உ.வே. (கோயம்புத்தூர்) வெங்கடரமணையங்கா ரென்கிற மஹான் அச்சிடுவித்தார். அப்போது பாதிபாகம் சுருக்க வேண்டியதாயிற்று. மேன் மேலும் பல பதிப்புகளாயின. க்ரமேண முகுந்தமாலை முதல் நக்ஷத்ரமாலிகை யளவ

வாக ஒரு ஸ்தோத்ரமும் விடுபடாமல் ஸகலஸ்தோத்ரங்களுக்கும் விரிவான வியாக்கியானமெழுதிப் பல பதிப்புகள் செய்தேன். இவை யெல்லாம் இப்போது கிடைப்பவையேயாம்.

— மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காருடைய ப்ரஸ்தாவ நிகமனம் —

30. அந்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். அதனால் அதற்கு தாத்பர்ய ஸாரமொன்று எழுதித் தரும்படி நியமித்தார். அதையும் எழுதிக் கொடுத்தேன். ஆனால் முதலிரண்டு ப்ரகரணங்களுக்கு மட்டுமே அப்போது எழுதிக்கொடுத்தேன் அதையும் உடனே அந்த ஸபையின் மூலமாகவே தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவித்தார். அக்காலத்தில் அடியேன் வித்யார்த்தி தசையில்தான் இருந்து வருகிறேன். ஸகலக்ரந்தங்களுக்கும் எல்லாரும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படியான வியாக்கியானங்களை யெழுத வேணுமென்கிற குதூஹலம் அடியேனுக்கு இளம்பிராயத்திலே உண்டாயிற்று. ஸ்வயமாகவே குதூஹலித்திருந்தது தவிர அனேக மஹான்களின் நியமனமும் ப்ராப்தமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட மஹான்களில் மேலே குறித்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸர்வ ப்ரகாரங்களாலும் முதன்மைபெற்றவர். அடியேன் வியாக்கியானங்களெழுதுவதற்கு இந்த ஸ்வாமி செய்தருளின ப்ரரோசநமும் ப்ரோத்ஸாஹனமும் வாசாமகோசரம். அந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகங்கள் ஐந்நூறுக்கு மேல் அடியேனுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஒவ்வொரு ஸ்ரீ முகத்திலும் நான்கு வரிகளேயிருக்கும்; எதையாவது எழுதும்படி நியமித்தபடியேயிருப்பர். பதினெட்டாவது வயதிலிருந்து நாற்பத்து மூன்றுவது வயதளவும் இருபத்தைந்து வருஷகாலம் இந்த மஹானோடு நெருங்கிப் பழகினது அடியேனுக்குப் பலவகையான ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு ஹேது வாயிற்று. இவர் தமது சரமகாலத்தில் மூன்று ஸம்வத்ஸரங்கள் அடியேனுடைய சென்னைக் கால க்ஷேப ஸபையில் ஒருநாள் தவறாமல் அந்வயித்துப் போந்தார்.

— இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர்திருவருள் —

31. நெடுநாள் அஹோபிலமடாஸ்தானத்தை யலங்கரித்திருந்து திருநாடலங்கரித்த ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேடு ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமியென்று வ்யபதிஷ்டர். திருப்பதியில் ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் நெடுநாள் வாழ்ந்து ஸாமாந்ய விசேஷசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தந ப்ரவீணராய் காஞ்சியில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தார். அடியேனுடைய க்ருஹத்திற்கு அதிஸமீபத்திலேயே ஒரு திருமாளிகையை ஸ்வகீயமாகக் கொண்டு குடி வாழ்ந்து வந்தார். அப்போது இருவோமுக்கும் மிகநெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அனுஷ்டானத்திற்கு வெள்ளக்குள மெழுந்தருள்வர். அடியேனுடைய க்ருஹத்தின் பக்கத்திலுள்ள ஸந்துவீதி வழியாகவே அக்குளத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமாதலால் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்தே குளத்திற்குச் செல்வது தினப்படியான வழக்கம். திரும்புகிற ஸமயத்தில் சேர்த்தி ஏற்படுவது அரிதாகும். செல்லுகிற ஸமயத்தில் நியமேந சேர்ந்துதான் செல்வது. அப்போதைய ஸம்பாஷணைகள் ஐம்பத்தைந்துவருஷங்களுக்கு மேலானாலும் மறக்க

முடியாதவை. திருப்பதியில் தாம் வாழ்ந்தபோது ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமி பக்கலிலே தாம் அநுபவித்த விசேஷங்களை ஒவ்வொருநாள் ஒவ்வொன்ருக ஸாதித்தருள்வர். மற்றும் அநேக க்ராந்திக விஷயங்களையும் ஸாதித்தருள்வர். இடையிடையே ஸம்ப்ரதாயார்த்த சர்ச்சைகளும் நடைபெறும். கோபதாபங்கள் சிறிதுமில்லாமல் புன்முறுவலோடே ஸாதிப்பர்; தூமுறுவல் கொண்ட முகத்துடனே கேட்டருள்வர். மனச்சாக்ஷியை மீறியோ அப்ராமாணிக வழியை யவலம்பித்தோ விதண்டாவாதமாகவோ ஓரக்ஷரமும் ஸாதிக்கமாட்டார். அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் விசேஷித்து அநுபவித்த குணமிது. ஸ்ரீமத் பெருங்கட்டூர் கண்டாவதாராசார்ய ஸ்வாமி யென்ருெருவர் ஸன்னிதி வீதியிலெழுந்தருளியிருந்தார். அவர் வையாகரணர். கோவில் பாடசாலையில் பல வருஷங்கள் வ்யாகரணப்ரவசநம் செய்து கொண்டிருந்தவர். அந்த ஸ்வாமியின் இயல்பு இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியின் இயல்வுக்கு நேர்மாருனது. விஷயசர்ச்சை யெடுத்தால், அது எந்த விஷயமானாலும் ஸரி, கோபதாபங்களில் தான் பர்யவஸித்து நிற்குமவர்க்கு. உச்சைருத்கோஷம் ப்ரபலமாயிருக்கும். இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியின் கம்பீர ப்ரக்ருதிகளை நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சு கனிந்திருக்கும்.

— கூரத்தில் நிகழ்ந்ததொரு நிகழ்ச்சி —

32. காஞ்சீபுரியில் ஸ்ரீமத் அய்யாக்ருஷ்ணஸாமி தாதாசார்யரென்பவரைப் பலருமறிவர். அவர் ஸம்ப்ரதாய நிஷ்ணாதர். அவர் ஒரு ஸமயம் கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்திரோத்ஸவம் ஸேவிக்க கூரம் சென்றிருந்தார். அங்கே பல ப்ரகரணங்களில் அநுஸந்திக்கிற தனியன் ஒன்றுண்டு; அதாவது, *[அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வ மாச்ரித்ய பூர்வே மூர்த்நா யஸ்யாந்வயமுபகதா தேசிகா முக்திமாபு: ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாதமநுத கதம் வர்ணயதே கூரநாத:]* என்பது; இது பட்டர் அருளிச்செய்ததாக ஸுப்ரஸித்தம். இதில் எம்பெருமானாருடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசாரியர்கள் உஜ்ஜீவித்ததாகவும் பிற்பட்ட ஆசார்யர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் உஜ்ஜீவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கேட்ட அந்த தாதாசாரியர் 'இதெல்லாம் தப்பான ஐதிஹ்யத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கப்படுகிற ச்லோகம்; பிற்பட்டவர்களுக்கு ஸ்வாமியின் திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் மோக்ஷமென்ருல் இது பொருந்தும்; முற்பட்டவர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் மோக்ஷமுண்டாயிற்றென்ருல் இது அநந்விதமான வார்த்தையல்லவா? இது எப்படி பொருந்தும்? ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் உய்யக் கொண்டார் மணக்கால் நம்பி போல்வார்தானே ஸ்வாமிக்கு முற்பட்டவர்கள்; அவர்கள் என்றைக்கோ பரமபதம் போய்ச் சேர்ந்தவர்களன்ருே; அவர்களது காலத்தில் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் அவதரித்திருந்தாலன்ருே இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு நேர்ந்ததென்று சொல்ல இடமுண்டு. இவருடைய அவதாரமே நடந்திராத ஸமயத்தில் இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு எப்படி ப்ராப்தமாகக் கூடும்? இது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான வார்த்தை' என்று உபந்யஸித்து அங்குள்ள யதார்த்தக்ராஹிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் மனத்தை அதிமாத்ரம் குழப்பி

விட்டார். இச்செய்தி அடியேனுக்குத் தெரியவந்து உடனே அன்றிரவு மஹோத்ஸ வத்திற்கு அங்கே சென்று உபந்யாஸ ஸபைகூட்டி அந்த அய்யா க்ருஷ்ணதாதா சார்யருக்கு வெகு தத்துவங்களையுணர்த்தினேன். அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன்:—

— ந்யாய பரிசுத்தி ஸ்ரீஸூக்தி யுபந்யாஸம் —

33. தேசிகன் ந்யாய பரிசுத்தியின் தொடக்கத்தில் எம்பெருமானாரைப் பற்றிப் பணித்த மங்கள ச்லோகத்தில் '[பத்யுஸ் ஸம்யமிநாம் ப்ரணம்ய சரணௌ தத்பாத கோடீரயோஸ் ஸம்பந்தேந ஸமித்யமாநவிபவாந் தந்யாந் ததாந்யாந் குரூந்] என்று உள்ளது. இதன் பொருளாவது, ஸம்யமிநாம் பத்யுః சரணௌ ப்ரமண்ய—; தத்பாத கோடீரயோః ஸம்பந்தேந—அந்த எம்பெருமானாருடைய திருவடியென்ன திருமுடி யென்ன இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தினால், ஸமித்யமாநவிபவாந்—பெருமைபெற்ற வர்களாய், தந்யாந்—க்ருதார்த்தர்களான, குரூந் ப்ரணம்ய—ஆசாரியர்களை வணங் கியும்.......ந்யாயபரிசுத்தி யென்கிற இந்த க்ரந்தம் செய்யப்படுகிறது என்கை. இதில் தத் பாத கோடீரயோஸ் ஸம்பந்தேந" என்றது உயிரான வார்த்தை, கோடீரமென்று திருமுடிக்குப் பெயர். பிற்பட்டவர்களுக்குத் திருவடி ஸம்பந்தம் போல முற்பட்டவர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தம் உத்தாரகமென்று இதனால் நன்கு காட்டப்பட்டதாயிற்று. இந்த ச்லோகமானது "அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜ த்வந்த்வமாச்ரித்ய' என்கிற ஆழ்வான்தனியனை யடியொற்றியே தேசிகன் பணித்தது. [யச்சோபயோஸ் ஸமோ தோஷః பரிஹாரோபி வா ஸமః] இத்யாதி, என்று பரக்கவுபந்யஸித்தேன்; அவர் இவை முழுவதும் கேட்டு இதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்ல வழியில்லாமையாலே 'இப்படியன்றோ விஷயஞ் சொல்லவேணும்' என்று கொண்டாடி விட்டு அப்போது ஸாரமாகவும் ரஸமாகவும் சில வார்த்தை சொன்னார்;' ஒருக்ஷணத்தில் தேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்தியைக் கொண்டே என்னை வாய்மாளப் பண்ணின ஏற்றம் இந்த அண்ணஸ்வாமி யொருவர்க்குத்தான் ஏற்கும். மற்ற பேர்கள் ஏதாவது கதை சொல்லிக் கொண்டிருப்பர்களே யொழிய இப்படி சுருங்க க்ராஹிகயா ப்ரமாணமெடுத்துக் காட்ட, அதிலும் தேசிக ஸூக்தியையே யெடுத்துக்காட்ட சக்தரல்லர். எங்களுடையவர்கள் எதையும் ஆழ்ந்து பாராமல் "விததைதிஹ்யஸஹஸ்ரவர்ணநேந" என்று உபாலம்பம் செய்து போனார்கள். வாய்மடுத்ததற்கெல்லாம் பின்புள்ளாரான எங்கடவர்கள் அதையே சொல்லி வருகிறார்கள். நானும் தப்பான ஐதிஹ்யமென்றே கருதிப் பல பேசிவிட்டேன்; ஆழ்வானே க்ஷமித்தருள வேணும்" என்று முடித்துப்போனார்.

— வேதவேதாந்தவர்த்தினி ஸபையில் பரீக்ஷை கொடுத்தது —

34. திருவல்லிக்கேணியில் வேத வேதாந்தவர்த்தினீஸபை ஏற்பட்டு ஒரு நூற்றாண்டாகிறது. 50 வருஷங்களுக்கு முன்வரையில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் வெகு உன்னதமான நிலையில் நடந்துவந்தன. வருஷந்தோறும் ஆவணி மாதத்தில் உபயவேதங்களிலும் உபயவேதாந்தங்களிலும் பரீக்ஷைகள் நடத்தி ஸன்மான மளிப்பதென்று நடந்துவந்தது. வருஷந்தோறும் 50, 60 வித்யார்த்திகளுக்குமேல்

பரீக்ஷைக்கு வருவார்கள். ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்கள் பரீக்ஷகர்களாக எழுந்தருள்வர்கள். நியாயத்தில் வாக்யார்த்த சர்ச்சைகளும் நடைபெறும். அக்காலத்தில், வானமாமலைபர்யந்தமான தென்னாடுகளிலிருந்தும், மைஸூர் பர்யந்தமான மேல் நாடுகளிலிருந்தும் வித்யார்த்திகள் பரீக்ஷைக்கு வந்துகொண்டே யிருப்பர்கள். அக்காலத்தில் அடியேன் திவ்வியப்பிரபந்தங்களை வியாக்கியானங்களோடும் அதிகரித்து "மூலத்திலும் வியாக்கியானங்களிலும் ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷை கொடுக்க ஸித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன். ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையாவது, 'கத்தியைத் தீட்டி எதிரே வைத்திட்டுப் பரீக்ஷை செய்யுங்கள்; பரீக்ஷையில் தப்பினால் அந்தக் கத்தியினாலே நாக்கையறுத்திடுங்கள் என்று சொல்லிப் பரீக்ஷை கொடுப்பது. இத்தகைய பரீக்ஷையை 19-ஆம் பிராயத்தில் அந்த ஸபையில் கொடுக்கச் சென்றேன். மூலத்தில் மட்டுமன்று, வியாக்கியானங்களிலும். அப்போது அந்த ஸபாவித்வான்கள் செய்த பரீக்ஷையில் சிலவற்றை இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். [ஸ்ரீமதுபயவே மஹாவித்வான்—திருமழிசை வரதாசார்யர் ஸ்வாமியும் மற்றொரு தமிழ் வித்வானும் எனக்குப்பரீக்ஷகர்கள்]

— ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையின் வரலாறு —

35. (1) நாச்சியார் திருமொழியில் முதற்பதிகத்தில் ஒன்பதாம் பாட்டை [*தொழுது முப்போது முன்னடிவணங்கி யென்கிற செய்யுளை] எழுதிக் காட்டும் என்றார்கள். உடனே அவர்களது கருத்தையறிந்த அடியேன் அப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் முற்கூற்றைமட்டும் எழுதிக்காட்டினேன்—"பழுதின்றிப் பார்க்கடல் வண்ணனுக்கே" என்று எழுதிக்காட்டினேன். இங்கு புத்தகங்களில் 'பாற்கடல்' என்றே பலரும் பதிப்பித்திருந்தார்கள்; 'பால்-கடல்' என்று கருதி அங்ஙனம் பதிப்பித்தார்கள். அது பூருவாசாரியர்களின் வியாக்கியானத்திற்குச் சேராது பார் கடல் [பார் சூழ்ந்த கடல்] என்று ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டிப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை உரைவகுத்துள்ளார். அதை நான் கவனித்திருக்கிறேனா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே அவர்கள் இப்பாட்டை யெழுதிக் காட்டும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்ட வடியேன் 'பாட்டை முழுவதும் எழுதுவது எதற்கு? அப்பகுதியைமட்டும் எழுதினால் அவ்வித்துவான்கள் உகப்பர்கள் என்றறுதியிட்டு அவ்வளவே யெழுதிக் காட்டினேன். மிகவுகந்தார்கள்.

(2) பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (4—9—1) *மரவடியைத் தம்பிக்கு* என்னுஞ் செய்யுளை யெழுதக் கட்டளையிட்டார்கள். அச்செய்யுளில் மூன்றாமடியின் பிற்கூற்றை மட்டும் எழுதிக் காட்டினேன்—'திருமங்கை மலர் கண்ணும்' என்றெழுதிக் காட்டினேன். இங்கும் புத்தகங்களில் "மலர்க்கண்ணும்" என்றே பலரும் பதிப்பித்துள்ளார்கள், மலர் போன்ற கண் என்னும் பொருளில்தான் அங்ஙனே சந்தியாகும்; வியாக்கியானம் அங்ஙனமில்லை; மலர்கின்ற கண் என்றுள்ளதனால் 'மலர் கண்' என்று இயல்பாக எழுதினேன்; மலர்போன்ற கண் என்னும் பொருள் அங்குப் பொருந்த மாட்டாது. .... இங்ஙனே எழுத்துப் பரீக்ஷைகள் பல செய்யப்பட்டன.

— மிகச்சிறந்த வாக்குப் பரீக்ஷை —

36. பிறகு வாக்குப் பரீக்ஷை நடத்தினார்கள். "எம்பெருமானுடைய திருவடிக்குக் கமலத்தை உவமையாகக் கூறுமிடங்கள் பலவுண்டென்பது தெரிந்ததே; கமலபந்துவை உபமானமாகச் சொல்லியிருப்பதுண்டா? சொல்லுவீரா?" என்றார் பரீக்ஷகர்; "சொல்லமாட்டேன்" என்றேன். அதன் மருமத்தைப் பரீக்ஷகர்கள் மட்டுமே தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. உமது கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்று பொருளல்ல திருவாய்மொழியில் (8-5-5) ❁ சொல்லமாட்டேனடியேன் ❁ என்று தொடங்கும் பாசுரத்தில் "உன் துளங்கு சோதித் திருப்பாதம் எல்லையில் சீரிள ஞாயிறு இரண்டு போலென்னுள்ளவா" என்றவிடத்துத் திருவடிகளுக்குக் கமலபந்துவோடு ஸாம்யம் சொல்லியிருக்கிறதென்று விடை கூறினபடி. (கமலபந்து-ஸூர்யன்.) அப்போது பரீக்ஷகவித்வான்களுக்கும் மற்றையோர்க்கும் அபரிமிதமான ஆனந்தமும் ஆச்சரியமுமுண்டாயிற்று.

— அக்காலத்துப் பெரியார்களோடு பழக்கம் —

37. இற்றைக்கு அறுபது வருடங்களுக்கு முந்திய செய்தியாயிற்று அது. அக்காலத்தில் பல பெரியார்களோடு நெருங்கிய பழக்கம் ஒரு பெரும் பாக்கியமென்னலாம்படி ஏற்பட்டது. அவர்களைப்பற்றியெல்லாம் அடியேன் சில வார்த்தைகளாவது எழுதியாக வேண்டும். அடியேனுடைய அறுபதாண்டு நிறைவு முதலாக வருஷந்தோறும் ஒவ்வொரு நினைவு மலர் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்டு வருகிறேனல்லவா? அந்த முறையில் எழுபத்தேழாவது பிராயப் பூர்த்தியில் "எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை" என்ற மகுடத்தின் கீழ் எழுபத்தேழு மஹான்களைப்பற்றி ஸ்வாநுபவபரீவாஹமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறேன். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 225 ல் தொடங்கி 236 ல் முடிவுபெற்றிருக்கின்றது. அது தனிப் புத்தகமாக இப்போதும் கிடைக்கும். அவர்களின் திருநாமங்களை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுகிறேன். அதில் (14) மண்டயம் அனந்தாழ்வான்ஸ்வாமி யொருவரை மட்டும் அடியேன் ஸேவிக்கப் பெற்றதில்லை; ப்ரபலப்ரக்யாதியைக் கொண்டு எழுதினதத்தனை.

அடியேன் பெருமை பேசியநுபவித்த 77 ஸ்வாமிகள்

1 ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி (பிதா)
2 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஷஷ்டி ஜீயர் ஸ்வாமி
3 ஸ்ரீ ஜகத்குரு காதி அனந்தாசார்ய ,,
4 திருப்பதி புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ,,
5 குன்றபாக்கம் மஹா ஸ்வாமி ,,
6 மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ,,
7 குண்டலம் நரஸிம்ஹாசார்ய ,,
8 கஸ்தூரி ரங்காசார்ய ,,
9 திருப்புட்குழி பட்டண்ணா ,,
10 ஸ்ரீதன்றி பட்டப்பா தாதாசார்ஸ்வாமி
11 ஆடூர். ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ,,
12 திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ,,
13 காழியூர் ஸ்ரீரங்காசார்ய ,,
14 மண்டயம் அனந்தாழ்வான் ,,
15 விரக்தி பாஷ்யகாராசார்ய ,,
16 S. கோபாலஸாமி ஐயங்கார் ,,
17 பரம. இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர் ,,
18 ஷஷ்டி க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
19 ஷஷ்டி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசார்ய ,,
20 புரிசை கிருஷ்ணமாசார்ய ,,

21 ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் பரம கோழியாலம் ஸ்வாமி
22 நவநீதம் க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
23 கச்சிக் கிடாம்பி
பாஷ்யகாராசார்ய ,,
24 திருநாங்கூர் பெரிய
க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
25 ,, சின்ன க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
26 கவிபூஷணம் அத்தங்கி ,,
27 அ. வீ. நரஸிம்ஹாசார்ய ,,
28 மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ,,
29 வை. மு. சடகோப
ராமாநுஜாசார்ய ,,
30 வை. மு. கோபால
க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
31 கோயில் பத்தராவிஸ்வாமி ,,
32 காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள்,,
33 எம்பார் க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
34 கபிஸ்தலம் அனந்தாசார்ய ,,
35 கோயில் கோவிந்தாசாரியர் ,,
36 கோயில் மெய்யுவாசார்ய ,,
37 சேனங்குளம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய,,
38 சேனங்குளம் வரதாசார்ய ,,
39 ஸ்வர்ணம் க்ருஷ்ணமாசார்ய ,,
40 பண்டிதரத்னம் குப்பண்ணு ,,
41 பரம. அயோத்யா ராமாநுஜ ஜீயர்
42 பரம. தேரழுந்தூராண்டவன் ,,
43 திருநாராயணபுரம் ஸம்பத் ,,
44 ஷஷ்டி திருவேங்கடாசார்ய ,,
45 திருமலை விஞ்சிமூர்
ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ,,
46 அரசாணிபாலை
திருவேங்கடாசார்ய ,,
47 தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்ய ,,
48 இளங்காடு ரங்காசாரியர் ,,
29 நாவல்பாக்கம் நரஸிம்ஹாசார்ய,,
50 ஸ்ரீதிருக்கோட்டியூர்
ஸௌம்யநாராயணாசார் ஸ்வாமி
51 பரம. கருடபுரம் ஸ்வாமி
52 கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ,,
53 கிடாம்பி அண்ணங்கராசார்ய ,,
54 யோகி பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்,,
55 தேவசிகாமணி ராமாநுஜார்ய ,,
56 குன்றபாக்கம் தி. வி.
ஸ்ரீரங்காசார்ய ,,
57 ,, தி. அ. ராமாநுஜாசார்ய,,
58 ,, அப்பாபாஷ்யகாராசார்ய,,
59 உத்தரமேரூர் கனபாடி
ராகவாசார்ய ,,
60 திருமலை ஈச்சம்பாடி
ராமாநுஜாசார்ய ,,
61 காளி ரங்காசார்ய ,,
62 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
மேலைவாத்யார் ,,
63 ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வேதவாத்யார் ,,
64 திருமழிசை தாதப்பங்கார் ,,
65 ,, வரதாசார்ய ஸ்வாமி
66 ,, புத்தாம் வேங்கடாசார்ய ,,
67 ,, திருவாழி ஸ்வாமி
68 ,, அய்யன் ராமாநுஜாசாரிய ,,
69 ,, ராய்ஜி ஸ்ரீனிவாஸாசார்ய ,,
70 பரவஸ்து பட்டநாத ,,
71 சிறுபுலியூர் தொட்டாசார்ய ,,
72 ஸ்ரீபெரும்பூதூர்
ஸாரநாதாசார்ய ,,
73 மோட்டூர் ராகவாசார்ய ,,
74 பின்னபாக்கம்
திருவேங்கடாசார்ய ,,
75 புதுப்பேர் வேங்கடாசார்ய ,,
76 ஸ்ரீபெரும்பூதூர்
ஆஸூரி சின்ன ,,
77 "ஆஸூரி மஹாஸ்வாமி"

இந்த எழுபத்தேழு ஸ்வாமிகளும் வைகுண்டவாஸிகள். பலவாண்டுகட்கு முன் திருநாடலங்கரித்தவர்கள் இங்ஙனே எழுபத்தெழுவர் மட்டுமேயல்லர். இன்னும் நூற்றுக்கணக்கில் தேறுவர். நாற்றிசையிலும் பரிசிதர்களான பெரியார்கள் கணக்கில் அடங்கார்கள். மேலே நிர்தேசித்த 77 ஸ்வாமிகளின் பெருமைகளைச் சுருக்கமாக வெளியிட்டிருப்பதை ஸ்ரீராமாநுஜனில் அநுபவித்திருக்கிறீர்கள். இனி, மேலே செல்லுகிறேன். ... . ●

— ஸ்ரீமத் சின்னகலியன் ஸ்வாமி திருவருள் விளக்கம் —

38. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி சின்னகலியன் வானமாமலை ஸ்வாமி தெற்கு ப்ராந்தத்திற்கு மூன்றுவிசை யெழுந்தருளின யாத்திரைகளில் முதல் யாத்திரையில் மட்டுமே காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினர்; மற்ற இரண்டு யாத்திரைகளில் ஒரு பர்யாயம் சிங்கப்பெருமாள் கோயிலிலும், மற்றொருவிசை திருநின்றவூரிலும் சில நாள் தங்கியிருந்து அவ்விடங்களிலே அடியேனைப் பரமக்ருபையோடும் நிரதிசய ப்ரீதியோடும் வரவழைத்தருளி விசேஷ அநுக்ரஹங்கள் செய்தருள ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போதே அடியேன் பல துறைகளில் பலநூல்களை யெழுதி யச்சிட்டு வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாக்ஷித்தருள்வதும் திருவுள்ளவுகப்புக்குப் போக்கு வீடாகக் கருணை பரிணமமான ஸ்ரீ முகங்களை யநுக்ரஹித்தருள்வதுமாயிற்று. அநேக க்ரந்தங்களின் முத்ரணத்திற்காக ஸ்ரீ ஸ்வாமி பொருளுதவி புரிந்ததும் அப்ரமேயம். விஜ்ஞான சிந்தாமணி மஞ்ஜுபாஷிணி முதலான ஸம்ஸ்க்ருதபத்ரிகைகளையெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமி வரவழைத்துக் கடாக்ஷித்தருள்வது வழக்கம்; ஸம்ஸ்க்ருத சந்திரிகா, மித்ர கோஷ்டி, ஸஹ்ருதவாதிநீ என்கிற பெயர்களால் அப்போது ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகள் பல பல நடந்துகொண்டிருந்தன அக்காலத்தில் அடியேனுடைய வியாஸங்கள் இல்லாத பத்ரிகை காணக்கிடைக்காது. அந்த வியாஸங்களை யெல்லாம் விடாது கடாக்ஷித்தருள்வதனால் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில் புத்ரவாத்ஸல்யத்தினும் மிகுந்த வாத்ஸல்யமே உண்டாயிற்று. அதையெல்லாம் நன்கு அறிந்தவர்கள் வானமாமலையில் இன்றைக்கும் சில வித்வான்களிருக்கலாம்; வர்த்தமாநபீடாதிபதியான ஸ்ரீமத் சின்னராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி அன்னவர்களில் தலைவர். அப்போது சின்னகலியன் ஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் வித்வத்ஸிம்ஹங்களாகப் பத்தெட்டு ஸ்வாமிகள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய யோக்யதைகளில் ஏகதேசமும் அடியேனுக்கு இல்லையாயிருக்கச்செய்தேயும், ஸார்வபௌமனுக்கு ஜகந்யவ்யக்தி விசேஷத்திலும் காதல் விளையுங் கணக்கிலே சின்னகலியன் ஸ்வாமிக்கு அடியேன்பாலுண்டான பரமக்ருபையை எடுத்துரைக்கும் சப்தமொன்று மறிகின்றிலேன் ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் "காதல் அன்பு வேட்கை அவாவென்னும் ஸங்ககாமாநுராக ஸ்நேஹாத்யவஸ்தா நாமங்கள்" என்று அருளிச் செய்கிற கட்டளையிலே காதலென்பேனோ? அன்பு என்பேனோ? வேட்கை யென்பேனோ? அவா வென்பேனோ? ஒன்றுமறியேன். அதுவொரு காலவிசேஷம்.

— சின்னகலியன்ஸ்வாமியின் நியமனங்கள் —

39. அப்போதைய ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகளில் அடியேனுடைய கத்ய பத்ய ரசனைகளையெல்லாம் கடாக்ஷித்தருளாநின்ற ஸ்வாமி (சின்னகலியன் ஸ்வாமி) யாத்திரையடைவில் திருநின்றவூரில் அடியேனை வரவழைத்து "அண்ணா! இந்த ரசநாஸாமர்த்தியத்தை நீர் திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களிலும்

உபயோகப்படுத்தினுல் வடநாட்டுக்கு மஹோபகாரம் செய்ததாகுமே'' என்று நியமித்தருளினுர்; ஸ்வாமியின் அநுக்ரஹமிருந்தால் அப்படியே யாகிறது' என்று விஜ்ஞாபித்தேன், உடனே ஸ்ரீஸ்வாமி, ரஹஸ்யத்தில் ஒரு சூர்ணேயையும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தில் இரண்டு பாசுரங்களேயும் ஸாதித்து ''இவற்றை ச்லோகமாகச் செய்யும், பார்ப்போம்'' என்று நியமித்தருளினுர். அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் இது ப்ரஹ்மானந்த ஸந்தோஹமயமானதொரு ஸம்பவமாகையாலே இதைச் சிறிது விவரித்தெழுதுகிறேன்.

பதினைந்தாவது பிராயத்திலிருந்தே அடியேன் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் ஆழங்காற்பட்டவன். இது ஸ்ரீஸ்வாமிக்கும் நன்கு தெரியுமாதலால் அந்த மஹா க்ரந்தத்தில் ''போக்ய பாகத்வரை தெளிந்த சந்தைக்கு முன்னில் மூன்றிலும் ப்ரகடம்'' என்றுள்ள சூர்ணேயைத் தம்மெதிரிலேயே ச்லோகமாக்கி விண்ணப்பம் செய்ய நியமித்தருளினுர். இந்த சூர்ணேயின் ப்ரமேயம் இன்னதென்பதைச் சற்று விவரிக்கிறேன். ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் மூன்ரும் ப்ரகரணத்தில் *வன் பெருவானக முதலுய்ய* என்கிற சூர்ணே தொடங்கி இருபத்தெட்டு சூர்ணேகளினுல் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியாயிரத்தில் மங்களாசாஸனம் செய்த திருப்பதிகளில் விளங்கும் திருக்குணங்கள் ஆச்சரியமாக அநுபவிக்கப்படுகின்றன. ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாம்பதிகமாகிய *பண்டைநாளாலே* என்கிற திருவாய்மொழியில் திருப்புளிங்குடி, வரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் மூன்று திருப்பதிகள் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டனவாதலால் அம்மூன்று தலங்களிலும் விளங்கும் குணத்தை ஒரே சூர்ணேயினுல் அருளிச்செய்தார் ஆசார்யஹ்ருதயகாரர். [அது தான் *போக்ய பாகத்வரை* இத்யாதி.] இதன் கருத்து யாதெனில்; ஒருவனுக்குக் கனத்த பசியிருந்தால் அவன் அன்னம் பக்குவமாவதற்கு முன்னே பதற்றத்தினுல் அன்னம் பக்குவமாகிற விடத்தருகே வந்து சற்றுப்போது அங்கே படுத்திருப்பதும் சற்று உட்கார்ந்திருப்பதும், சற்று நின்றுகொண்டே 'ஆச்சா ஆச்சா' என்பதுமாய்த் தவிப்பன். அப்படியே ஆழ்வாராகிற பரமபோக்யமான அன்னத்தையநுபவிப்பதிலே பெரும்பசியனுன எம்பெருமான் (அவர்க்குப்) பரம பக்தியாகிற பாகம் பக்குவமாவதற்கு முன்பு (அவரை) அநுபவித்துப் பசிதீர முடியாமையாலே 'அந்த பரம பக்தி பக்குவமாயிற்ரு ஆயிற்ரு?' என்று பதற்றங்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே சயனிப்பதும், வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருப்பதும்' ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நிற்பதுமாகிருனும்; இப்படிப்பட்ட த்வராதிசயம் இம்மூன்று திருப்பதிகளிலும் வ்யக்தம்—என்பது இந்த சூர்ணேயின் கருத்து. போக்ய—போக்ய பூதரான ஆழ்வாருடைய, பாக—பக்தி பரிபாகத்தைப்பற்றிய, த்வரை—எம்பெருமானுடைய பதற்றமானது, தெளிந்த சந்தைக்கு முன்னில் மூன்றிலும்—தெளிந்த வென் சிந்தை யகங்கழியாதே' என்ற அடிக்கு முன்னடியான *புளிங்குடிக் கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று* என்னு மடியில் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று திருப்பதிகளிலும், ப்ரகடம்—வ்யக்தம். என்று பதப்பொருள் காண்க. இவ்வளவு பொருளேக் கொண்டிருக்கின்ற சூர்ணையை ச்லோகமாக்கிச் சொல்ல வேணுமென்று நியமனமாயிற்று. உடனே ஒரு காகிதம் வாங்கி ச்லோகத்தை யெழுதித் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தேன்.

40. அடியேன் எழுதின ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரத்தின் 1933 ஸ்ரீமுக வருஷத்துப் பதிப்பில் (பக்கம் 150-ல்.)

"இந்த சூர்ணிகையை ஒரு ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாக மொழிபெயர்க்கவேணு மென்று ஒருகால் ஸ்ரீமந் பரமஹம்ஸேத்யாதி. வானமாமலை சின்ன கலியன் ஜீயர்ஸ்வாமி நியமித்தருளினபோது அடியேன் விண்ணப்பம் செய்த ச்லோகம் வருமாறு"

என்று மகுடமிட்டு அந்த ச்லோகத்தை முத்ரணம் செய்திருக்கிறேன்; அதாவது,

போக்யபூத சடகோப யோகிநோ பக்திபாக விஷயாம் த்வராம் ஹரி:,
வக்தி ஸந்நிஹித மந்திரத்ரயே தல்பசாய்யுபவிசம்ச்ச தஸ்திவாந்,

என்பதே அந்த ச்லோகம்; இதனை ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாக்ஷித்தருளி, அங்கிருந்த வித் வான்களுக்குத் தாமே வாசித்துக் காட்டியருளி "மூல சூர்ணையின் தாற்பரியத்தை இந்த சுலோகத்தினுல்தான் தெள்ளிதாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது" என்று ஸாதித்தருளின வார்த்தை

41. இந்த சூர்ணையோடுகூட ஆழ்வார் பாசுரங்களிரண்டையும் ச்லோக மாக்கும்படி நியமித்தருளினதாக விஜ்ஞாபித்தேனே, அவற்றுள் முதற்பாசுரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-8-4.

"ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழாள் *
திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டு போனுன் *
பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை *
மருமகளைக் கண்டுகந்து மணுட்டுப்புறம் செய்யுங் கொலோ."

இப்பாசுரத்திற்கு அடியேன் அப்போது விஜ்ஞாபித்த மொழிபெயர்ப்பு ச்லோ கத்தையும் 1914-ல் அச்சிட்ட அடியேனது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் அப்பாட் டின் தீபிகையில் (முதற்பதிப்பில் பக்கம் 224-ல்) இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் 314 ல் ஸ்ரீ வானமாமலை ஸ்வாமி நியமனத்தையும் அங்கு ச்லோகத்தின் தலைமேற் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

ஏகாமேவ ஸுதாம் அஜீஜநமஹம் த்ரைலோக்ய பூர்ணபரதாம்
புஷ்ணுமி ஸ்ம ரமாமிவ, அஹரதிமாம் ரக்தாந்த நேத்ரஸ் ஸ்வயம்,
காம்பீர்யாட்ய குடும்பிநீ ஜநிதஸத்புத்ரா யசோதாஹ்வயா
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டமநா: ஸ்நுஷாம், விதநுயாத் வைவாஹிகம் வா க்ரமம்.

என்பதே அந்த ச்லோகம்.

42. ஸ்ரீஸ்வாமிநியமித்த மற்ருெரு பாசுரமாவது—பெரியாழ்வார் திரு. 5-3-6.

எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனு மிந்திரனும் * மற்று
மொருத்தரு மிப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை *
மருத்துவனுய் நின்ற மாமணிவண்ணு மறுபிறவி தவிரத்
திருத்தி * உன்கோயில் கடைப்புகப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்.

ஸ்ரீ—5

இப்பாசுரத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பாக விஜ்ஞாபித்த ச்லோகமாவது—

நேசாநோ வ்ருஷபத்வஜோ நச புநர் வேதா நசேந்த்ரோ நசாபி
யந்யஃ கோபி ஜநோஸ்ய ஸம்ஸ்ருதி மஹா ரோகஸ்ய வேத்த்யௌஷதம்,
ஸ்வாமிந் வைத்யமனே மணிப்ரப ! புநர்ஜந்மாபநீயாத மாம்
யுஷ்மந்மந்திர வாஸிநம் குரு ஹரே ஸ்ரீ காநநாத்ரீப்ரபோ. என்பதாம்.

43. இதுவும் திவ்யார்த்த தீபிகையில் முதற்பதிப்பில் (பக்கம் 406-ல்) இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் 493-ல் முத்ரணம் பெற்றுள்ளது. இவ்விதமான ச்லோக மொழிபெயர்ப்புத் தொண்டை விசேஷமாகச் செய்து வந்தேன். திருவாசிரிய மேழுபாட்டையும் ஏழு தண்டகமாகவும், திருவெழுகூற்றிருக்கையைப் பெரியதொரு தண்டகமாகவும், சிறிய திருமடலையும் பெரிய திருமடலையும் ஆர்யையில் இருநூறு ச்லோகங்களாகவும் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். இவை தவிர இன்சுவையே வடிவெடுத்த பலநூறு பாசுரங்களை (ஏறக்குறைய ஆயிரம் பாசுரங்களை) ச்லோகமாக்கியுள்ளேன். இவையெல்லாம் முதலில் க்ரந்த லிபியில் அச்சிடப்பட்டு, பிறகு தேவநாகரலிபியில் விவரணத்தோடு அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

44. ஸ்ரீ வானமாமலை ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயிருந்த ஆஸ்தான வித்வானொருவர் * கலையுங் கரியும் பரிமாவும் * என்கிற திருமங்கையாழ்வார் பாசுரத்தை அதே யிசை நடையில் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாக்கிச் சொல்லுவீரா ? என்றார். அப்போதே; திருநின்றவூரிலேயே உடனே விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேன்;

பெரிய திருமொழி 1—5—1

கலையுங்கரியும் பரிமாவும் திரியுங்கானம் கடந்து போய்ச்
சிலையுங் கணையுந் துணையாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து
மலைகொண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கை வாளரக்கர்
தலைவன் * தலைபத்தறுத் துகந்தான் சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.

(இப்பாட்டுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக இதே யிசைநடையில் விஜ்ஞாபித்த ச்லோகம்)

ஹரிணை: கரிபிஸ் துரகைச்ச வ்யாப்தா மடவீம் அதியந் ஸந்
தநுஷா விசிகைஸ் ஸஸஹாயோ கதவாந் ஜயதாம் ரணபூமிம்
கிரிபிர் ஜலதௌ க்ருதஸேதுঃ தசவக்த்ர சிராம்ஸி தச வ்யலுநாத்
பகவாந் ஸஹி யத்ர விராஜதி தம் ஸாலக்ராமம் பஜ சித்த.

இந்த ச்லோகமும் அடியேனுடைய பெரியதிருமொழி ஸம்ஸ்க்ருதாநுவாதத்தில் (ப்ருஹத்ஸூக்தாபரநாமதேய ஸ்ரீ பரகாலஸூரிஸூக்தத்தில்) பக்கம் 24ல் காண்க.

— சின்னகலியன்ஸ்வாமியின் க்ருபாப்ரவாஹபரீவாஹங்கள் —

45. ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் ச்லோக ரூபமாக மொழி பெயர்க்கும்படி ஸ்ரீ ஸ்வாமி நியமித்தருளினதைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீவசநபூஷணம் தத்வத்ரயம் முமுக்ஷுப்படி ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் யதாவகாசம் இரண்டொரு மாதங்களில் ச்லோகமாக்கி முடித்தேன் அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி (சின்ன கலியன் ஸ்வாமி) வடதேச யாத்திரை யெழுந்தருளியிருந்தார். எவ்விடத்தில்

எழுந்தருளியிருக்கிருரோ அவ்விடத்தில் நேரே விடைகொண்டு இந்த ஸம்ஸ்க்ருத அநுவாதங்களை ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் பூர்த்தியாக வாசித்துக் காட்டவேணுமென்கிற குதூஹலமுண்டாயிற்று. அது வரையில் அடியேனுக்கு வடதேச யாத்திரை ப்ராப்தமானதில்லை. அதன்பிறகே பதரிகாச்ரம யாத்திரை மூன்று பர்யாயமும், ஹரித்வார ஹ்ருஷீகேசம் வரையில் யாத்திரை இருபத்திரண்டு பர்யாயமும் ப்ராப்தமாகியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மேலே விஜ்ஞாபிக்க நேரும்.] வடநாட்டு யாத்திரையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சின்ன கலியன் ஸ்வாமியை ஸேவிப்பதற்கென்றே ஒரு பயணம் புறப்பட்டேன். அதுதான் அடியேனுடைய முதல்தடவையான வடநாட்டு யாத்திரை.

—பாட்ணுநகரில் வானமாமலை ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு விடை கொண்டது—

46. அப்போது சின்ன கலியன் ஸ்வாமி பாட்ணுவில் தீகாகாட்டென்னுமிடத்தில் பரிஜநபரிவாரங்களோடும் பத்து வித்வான்களோடும் விசேஷச் சிறப்புடன் எழுந்தருளியிருக்கிருர். தீகாகாட் என்னுமிடத்தை நம் தேசத்தவர்கள் பலர் பார்த்திருக்க மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். தீர்க்க கட்டம் என்பதே 'தீகாகாட்' என வழங்கப்படுகிறது போலும். அங்கே பெருகுகின்ற கங்கை நாலுமைல் அகலமுள்ளது. ஸமுத்ரமென்ன வேணுமே யொழிய நதியென்ன முடியாது. அந்த கங்கையின் கரையிலேயே ரம்யமானதொரு ஹர்ம்யத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கிருர். அவ்விடம் சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் ஒரு வாரம் வாழ்ந்திருந்தேன். ஆஸ்தான வித்வான்கள் பலருமங்கு ஸேவைஸாதிக்கிருர்கள். அந்த ஸந்நிவேசத்தை நினைக்கும்போதே அடியேனுடலம் புளகாங்கிதமாகிறது. அலையாருங்கடல்போல் முழங்கும் கங்கையை வாசலில் கண்டுகொண்டிருந்தாலும் பசி தோன்ருது காலை மாலை வேளைகளில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் உபயவேதாந்தப்ரவசனம் ஹிந்தியிலும் ஆச்சரியமாக நடைபெறுகின்றது. சாதுர் மாஸ்யஸங்கல்பஸமயமது. ஸ்ரீஸ்வாமி நியமித்தருளினபடி மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் ச்லோக ரூபேண மொழிபெயர்த்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். பூர்த்தியாக திருச்செவி சாத்தியேயாக வேணும்" என்று விஜ்ஞாபித்தேன். காலை மாலை காலக்ஷேபத்தையும் நிறுத்தி இதையே வாசித்துக்காட்ட நியமனமாயிற்று. அங்குள்ளாரனைவரும் கூடியிருந்து கேட்கவேணுமெனறும் கட்டளையிட்டருளியாயிற்று. ஏழெட்டுநாள் இவ்வரங்கேற்றமே போது போக்காக நிகழ்ந்தது.

47. அங்கே அரங்கேற்றப்பெற்ற அந்த ரஹஸ்யாநுவாத ச்லோகமாலைகளுக்கு ஸ்ரீஸ்வாமி, "ரஹஸ்யரத்னமாலிகா" என்று பெயரிட நியமித்தருளி, இதை விரைவில் அச்சிட வேண்டியதென்றும் நியமித்தருளினர். தெலுங்கு லிபியில் மேலே தமிழ் மூலமும், கீழே சுலோகமுமாக அச்சிடப்பட்டது. பிறகு, முன்னம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கேமராஜ ஸேட்டின் பௌத்ரனுல் தனது அச்சுக் கூடத்தில் தேவநாகரலிபியில் வெகு நேர்த்தியாக 2000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

— திவ்ய ப்ரபந்த ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியான ரசனைகள் —

48. அடியேனுடைய வாழ்நாளில் இதுவொரு மிகப்பெரிய காரியமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அருளிச் செயல்களான திவ்யப்ரபந்தங்களுக் கெல்லாம்

உத்தராதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் மிக உபயோகமாகும்படியான வியாக்கியானம் எழுதி வெளியிடவேணுமென்று ஸ்ரீமத் சின்னகலியன்ஸ்வாமி நியமித்தருளி யிருந்தது தவிர வடநாட்டில் ஆப்தர்களாயிருந்த பல ஸேட்டுகளும் அடிக்கடி அபேக்ஷித்து வந்தார்கள். அன்னவர்களில் ஹைதராபாத் ஸீதாராம்பாக் ஸன்னிதி நிர்வாஹகரான "ராஜா. லக்ஷ்மீநிவாஸராமலால் கனேடிவாலா" என்பவர் ப்ரதம பரிகணநீயர். பிறகு, பாம்பே பனஸவாடி ஸ்ரீவேங்கடேச தேவஸ்தான நிர்வாஹ கர்களான ஸ்ரீராமதயாள் ஸோமாணி முதலானவர்களும் இதை நிர்ப்பந்தமாக விரும்பினார்கள். அவர்கள் விரும்பியது ஹிந்தீ பாஷையில் வியாக்கியானம் வெளி வரவேண்டுமென்றே. ஆனால் எனக்கு ஹிந்தியில் பரிசயமிருந்தாலும் வியாக்கி யான மெழுதுவதற்குப் போதுமான பாண்டித்ய மில்லாமையாலே முதலில் ஸம்ஸ் க்ருத பாஷையில் எழுதி வைப்போமென்று கொண்டு முதலாயிரம் முழுவதற்கும் ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியான மெழுதி முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னமே அதை தேவநாகர லிபியில் அச்சிட்டுமிருந்தேன். தனித்தனி ஸம்புடமாக அச்சிட்டிருந்த வதனை, கீழே ப்ரஸ்தாவித்த (பாம்பே) கேமராஜ ஸேட்டின் பௌத்ரனான முரளீதர பஜாஜ் என்பவன் தனது அச்சுக்கூடத்தில் ஒரே ஸம்புடமாக மிக நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வைத்திருக்கிறான். அது வட இந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ளது. இதன் மேற் பிரசுரங்களைப் பற்றி மேலே தெரிவிக்கப்படும். இந்தத் தொண்டு மிகப் பெரிதாக வளர்ந்து சென்றிருக்கின்றது. சில பக்கங்களுக்குப் பிறகு தெரிவிக் கப்படுவதை எதிர்பார்த்திருங்கள்.

— திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குத் தெலுங்கு டீகையு மெழுதியது —

49. ஆந்த்ரதேசத்தில் வாழும் பல ஆப்தர்களும் பக்தர்களும் தெலுங்கு பாஷையிலுங்கூட நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமெழுதி வெளி யிடவேணுமென்று கோரினார்கள். இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் கேவலம் எம் பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கருணையினால் விளையுமவை யென்று தெரிந்து கொண்ட அடியேன் இத்தகைய உபகாரங்கள் உலகுக்கு அவசியம் ஏற்பட வேண் டியவையே யென்று துணிந்து இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அந்தத் தொண்டுதன்னையும் தொடங்கினேன். அடியேனுக்குத் தெலுங்கு பாஷையும் தெரிந்திருந்தாலும் அதில் வ்யாகரண ஸம்ஸ்க்ருதமான ஞானமில்லாமையாலே ஆந்த்ரபாஷா பண்டிதர்களைத் துணைகொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு ஸமய விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு பண்டிதர் துணைபுரிந்தார். நெல்லூரில் பிறந்து ஸம்ஸ்க்ருத—ஆங்கில—ஆந்திர பாஷைகளில் பிரபலபாண்டித்யம் பெற்றவரும் M.A., M.O.L., பட்டங்கள் பெற்றவரும் பல்லாண்டுகளாக மயிலையில் வாழ்பவரும் ராமக்ருஷ்ணப்ரபா என்கிற ஆந்திர பத்திரிகைக்குத் துணையாசிரியருமான ஸ்ரீமான் உவே. N. பக்தவத்ஸலமையங்கார் என்பவர் நம்முடைய சென்னை காலக்ஷேப கோஷ்டிகளுக்கு வந்துகொண்டிருந்ததனால் அந்தரங்க ஸ்நிக்தராகப்பெற்றவர் அடி யேனுடைய ஆந்திரபாஷைப் பிரசுரங்களுக்குப்பத்தெட்டு வருஷகாலமாக மிகுந்த ஆஸ்தையுடன் துணைபுரிந்து வருகிறார். அடியேன் தொடங்கின (திவ்வியப்ரபந்த) ஆந்திரபாஷா வியாக்கியானம் மூவாயிரத்து முந்நூறுபாசுரங்களுக்கு அச்சாகி

வெளி வந்துவிட்டது (அதாவது) முதலாயிரம், திருவாய்மொழியாயிரம், இயற்பா ஆயிரம் ஆகிய மூவாயிரங்களும் முடிவுபெற்று, தற்காலம் பெரியதிருமொழி யாயிரத்தில் ஐந்தாவது பத்தின் டீகை அச்சாகி வருகின்றது.

— வேதாத்யயனமும்—பாடசாலா ப்ரதிஷ்டாபனமும் —

50. இருபத்திரண்டாவது வயதில் திருமலையில் ஒரு உத்ஸவத்திற்கு விடைகொள்ள நேர்ந்தது. ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் கோயில் வாஸத்தையே ஸ்வயம் ப்ரயோஜந மாகக் கொண்டு அங்கே வாழ்ந்துவருபவர் திருமலையப்பனை ஸேவிக்க அப்போது அங்கெழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் யோக்யதை அப்ரமேயமானது. அந்தஸ்வாமி திருமலையில் வேதகோஷ்டியில் நடு நாயகமாக ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்டு ஆச்சரியமாகப் பாராயணம் செய்துபோருகிறுர். அவருடைய தனிப்பட்ட கண்டத்வநியானது அடியேனை மிகவும் ஆகர்ஷித்து விட்டது. "ப்ரஹ்மப்ரயத்நம் செய்தாவது இந்த ஸ்வாமியைக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று பல வித்யார்த்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வேதத்தைப் பூர்த்தியாக ஓதியே தீர்வது" என்று அதேக்ஷணத்தில் த்ருடஸங்கல்பம் செய்துகொண்டேன். உடனே அந்த ஸ்வாமி திருவடிகளில் விழுந்து அடியேனுடைய மநோரதத்தை விரிவாக விஜ்ஞாபனம் செய்து பிரார்த்தித்தேன். "அவ்யாக்ஷேபோ பவிஷ்யந்த்யா: கார்ய ஸித்தேர்ஹி லக்ஷணம்" (ரகு. 10-6) என்று காளிதாஸர் சொன்னபடி அந்த ஸ்வாமி அடியேன் பிரார்த்தனைக்கு ஈஷத்தும் தடை சொல்லாமல் "அப்படியே செய்வது, இப்போதே புறப்படுவது" என்று மஹோத்ஸாஹத்துடன் ஸாதித்து மறுநாள் அடியேனோடு கூடவே புறப்பட்டுக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினுர். அந்த முஹூர்த்த விசேஷத்தின் நன்மையை ஆரே யறிவார்? உபய வேதவேதாந்த பாட சாலையொன்று ஸ்திரமாக நடப்பதற்கு வழிதேடினேன். பேரருளாளனும் பெருந் தேவித்தாயாரும் பரிபூரண கடாக்ஷம் செய்தருளி வித்யாசாலையின் நிர்வாஹத்திற் குரிய சில உபபத்திகளை ஸங்கல்பித்தருளினபடியாலே தைர்யமுண்டாகி ஒருநன்னு ளில் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. (மாதாமஹ) ஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தையே தாத்காலிக வித்யா நிகேதனமாக்கி வேதாத்யயநம் உபக்ரமித்தாயிற்று. ஆரம்பத்தில் முப்பது வித்யார்த்திகளுக்குமேல் சேர்ந்தார்கள். வயது சென்றவர்களுக்குங்கூட இதில் அந்வயித்து வேதமோதவேணுமென்கிற ருசியுண்டாகி அன்னவர்களும் சேர்ந்தார் கள். அவர்களும் இரண்டொரு காண்டங்கள் அதிகரித்துச் சிலவாண்டுகள் ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயண கைங்கரியத்திலும் அந்வயித்தனர்.

51. மூலம் அசீதியையும் சொல்லி முடித்தபிறகு பதமும் க்ரமமும் ஓதுவது எங்குமுள்ள வழக்கம்; அவ்விதமாக அத்யயனம் செய்தால் பகவத் ஸந்நிதிகளில் திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் க்ரமபாராயண கைங்கரியம் செய்ய மிகவும் தாமதமாகு மென்று உபாத்யாயஸ்வாமி ஸம்ஹிதையோடுகூடவே பதக்ரமங்களையும் ஓதுவித்த அதிசயம் தனிப்பட்டது. பலர் மூன்றுவது காண்டத்தை முதலில் ஆரம்பிப்பர்கள்; அப்படியல்லாமல் முதல்காண்டமே பிடித்து வரிசையாகவே பதக்ரமங்களோடு

கூடவே ஸம்ஹிதையையும் பிறகு ப்ராஹ்மணத்தையும் அதிகரிப்பித்தார் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி.

52. இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் அடியேன் வேதமோதத் தொடங்கினபடியால் அப்போது பலரும் பரிஹஸிப்பதும் நிந்திப்பதுமாயிருந்தார்கள். 'இத்தனை வயதுக்குமேல் வேதம் நன்றாக வரும் என்று சிலர் பரிஹஸிப்பர்கள்; நமக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமல்லாத கர்மகாண்டத்திலோ இப்போது கைவைப்பது! என்னே!' என்று சிலர் நிந்திப்பர்கள். 'லோகோ பிந்நருசி:' ஆகையாலே ஆமோதித்தவர்களுமுண்டு. முக்கியமாக அடியேன் கைங்கரியத்தையே ப்ரதாநலக்ஷ்யமாகக் கொண்டு வேதாத்யயனமாரம்பித்தேன். காஞ்சிபுரியில் திவ்யதேசங்கள் பல; அவற்றில் உத்ஸவங்களும் அடிக்கடி ப்ராப்தமாகும். தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியொன்று தவிர மற்ற ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயணம் அடியோடு இல்லாமலே உத்ஸவங்கள் நடந்துவந்தன. அதுவொரு பெரிய குறையாகவே தோன்றிற்று. இக்குறையை அறவே நீக்கவேணுமென்கிற அபிநிவேசந்தான் அடியேனுக்கு வலிதாயிருந்தது. ஸ்ரீயதோக்தகாரி, உலகளந்தபெருமாள், வைகுண்டபெருமாள் முதலான எம்பெருமான்களின் ஸன்னிதிகளில் ப்ரஹ்மோத்ஸவ நைமித்திகோத்ஸவாதிகள் பலபல இப்போது நடந்துவருவதைக் காட்டிலும் முன்பு மிகச் சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றில் "வாளும் வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார் மற்றில்லை" என்று ஆழ்வார் வயிறு பிடித்த வருத்தம் தீரப் பரிபூர்ண கைங்கரியம் பண்ணப்பெறவேணுமென்கிற பாரிப்புக்கொண்டே வேதமோதத் தொடங்கினபடியால் அந்த எம்பெருமான்களனைவரும் பரமக்ருபையைச்செய்தருளி அடியேனுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வித்தருளினார்கள். உண்மையில் எம்பெருமானுடைய க்ருபையினால் நிறைவேறியதாகச் சொல்லுவது உபசாரமத்தனை. மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் பரமக்ருபை யொன்றுதான் இதில் ப்ரசம்ஸநீயம். நாடோறும் பின்மாலை மூன்று மணிக்குத் தாமெழுந்து ஒருவருடைய க்ருஹம் தப்பாமல் கர்ணாம்ருதமான திவ்யப்ரபந்தாதி அநுஸந்தானத்துடன் தாமேயெழுந்தருளி யெழுப்பியழைத்து வந்து வாசாமகோசரமான ச்ரத்தையுடன் வேதமோதுவித்த பரமக்ருபை ஸர்வேச்வரனிடத்திலும் காண முடியாததே; "அருள்கண்டீரிவ் வுலகினில் மிக்கதே" என்ற பாசுரம் இந்த ஸ்வாமிக்கே தகும்.

— உபயவேதாதிகாரி ப்ரசம்ஸை —

53. ஒரு வார்த்தை முக்கியமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் கலாபேத வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். தென்கலையார்கள் தென்கலையாகிய தமிழ்வேதத்தோடு நிற்காமல் வடகலையாகிய ஸம்ஸ்க்ருத வேதத்தையும் அதிகரிக்கிறார்களென்பதும், வடகலையார்கள் வடகலையாகிய ஸம்ஸ்க்ருத வேதத்தோடு நிற்காமல் தென்கலையாகிய தமிழ் வேதத்தையும் அதிகரிக்கிறார்களென்பதும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் இந்த இருவகை யோக்யதைகளும் வெவ்வேறு வ்யக்திகளிடத்தில் காணலாகுமேயல்லது ஒரே வ்யக்தியினிடத்தில் உபயவேத பாண்டித்யமும் காண்பது அரிதென்பது ப்ரத்யக்ஷம். வடகலை ஸம்ப்ர

தாயஸ்தர்களில் ஸம்ஸ்க்ருத வேதமோதினவர்கள் விசேஷமாக ஸேவை ஸாதிக்கிருர்கள். திவ்யப்ரபந்த மோதினவர்களும் க்வசித் க்வசித்தென்கிற கணக்கிலே விரளமாக ஸேவை ஸாதிக்கிருர்கள். அந்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் ஒரு வ்யக்தி யாவது உபய வேதங்களையும் ஓரே ரீதியாக அதிகரித்திருப்பதுண்டோவென்று அடியேன் பல விடங்களிலும் விசாரித்து வந்ததுண்டு. பவிஷ்யத்காலச் செய்தி தெரியாது. பூத காலத்திலும் வர்த்தமாந காலத்திலும் அப்படிப்பட்டவொரு நபர்கூட வடகலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் இல்லையென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம். ஸம்ஸ்க்ருத வேத வித்துக்கள் த்ராவிட வேதத்தில் மாத்ஸர்யங்கொண்டே யிருப்பர்கள். த்ராவிட வேதமதிகரித்தவர்கள் ஸம்ஸ்க்ருத வேத தூஷகர்களாகவு மிருப்பர்கள். இவ்விஷயத்தைத் திருவஹீந்திரபுரத்தில் காணலாம். அந்தவூரை விசேஷித்துச்சொல்லவேண்டியதில்லை. எந்தவூரிலும் பெரும்பாலும்இப்படியேதான்.

— V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ப்ரஸ்தாவம் —

54. ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த (பிரபல அட்வகேட்) வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் காஞ்சியில் தமது க்ருஹத்தில் ஒரு ஸமயம் ஒரு பெரிய விசேஷம் நடத்தினபோது, உபய வேதங்களையும் ஏகரீதியாக அதிகரித்தவர்களை வரவழைத்து விசேஷ ஸத்காரங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி அந்த மநோரதத்தை அடியேனிடம் ஏகாந்தமாக ஸாதித்து "இப்படிப்பட்ட விசிஷ்டாதிகாரிகள் தேவரீருக்குத் தெரிந்திருப்பர்களே; அவர்களின் விலாஸங்களை யெழுதிக் கொடுத்தால் நல்லது" என்ருர். அடியேன் 10, 12 திருநாமங்களை யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவர்களில் ஒருவர் கூட வடகலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தராக இல்லாமையைக் கண்டு "உபயஸம்பிரதாயத்திலும் இருப்பவர்களை எழுதித் தரவேணும்" என்ருர். "பூமண்டலத்திற்குள் உபயவேதாதிகாரியாக இருப்பவர்கள் இப்போது அடியேனுல் தெரிவிக்கப்பட்ட இந்த வ்யக்திகளேயொழிய வேறு வ்யக்தி அடியோடு கிடையாது; இதில் ஸந்தேஹமிருந்தால் தேவரீருடைய ஆப்தர்கள் பலரையும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன். "அய்யா கிருஷ்ண தாதாசாரியர் ஸ்வாமி எப்படி?" என்று கேட்டார்; அவர் இரண்டு மூன்று காண்டங்கள் ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதியிருந்தார்; திவ்யப்ரபந்தத்தில் புஸ்தகபாடம்" என்று உண்மையை யுரைத்தேன். ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்தில் உபயவேதத்திலும் பரிபூர்ணுதிகாரியான நபர் ஒருவர்கூட இல்லையென்கிற உண்மையை அந்த V. V. ஸ்வாமி தெரிந்து கொண்டு தாம் கொண்டிருந்த ஸத்காரமநோரதத்தை விட்டு விட்டார். அந்த வருத்தத்திஞல் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் அந்த V. V. ஸ்வாமி நீண்டதொரு வியாஸமெழுதிப் பிரசுரித்திருப்பது பிரஸித்தம். அந்த வியாஸத்தில் "வடகலையார்கள் அநாதிகாலமாகவே திவ்யப்ரபந்தத்தில் ஆஸ்தையற்றவர்களாயிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது" என்று எழுதியிருக்கிருர். அந்த வியாஸம் 22—7—1936ல் வெளிவந்த சுதேசமித்திரனில் காணத்தக்கது.

— வேத வேதாந்த வைஜயந்தீ —

55. அடியேன் உபக்ரமித்த பாடசாலைக்கு வேதவேதாந்தவைஜயந்தியென்று பெயர். 1913ஆம் வருஷம் (ப்ரமாதீசஹுத்தில்), அத்யயனம் ஆரம்பித்தபோது

சிலகாலம் ஜீயர் மடத்திலும் சிலகாலம் இதர ஸ்தலங்களிலும் ப்ரவசனம் முதலியவை நடந்துவந்தன. மூன்று நான்கு வருடங்கள் கடந்தபின் பாடசாலைக்காகவும் வித்யார்த்திகளின் போஜனாதிகளுக்காகவும் இரண்டு மாளிகைகள் நிர்மாணம் செய்தாயிற்று. இருபத்தைந்து வருஷகாலம் பல வித்யார்த்திகள் அசனுச்சாதன ஸௌகரியங்களுடன் போஷிக்கப்பட்டு உத்தீர்ணர்களாகி வெளியேறினார்கள். வைதிக வித்யைக்கு அதிகாரிகள் எங்குமே துர்லபர்களாய் விட்டபடியால் அதுவே காரணமாகப் புதிய வித்யார்த்திகள் சேருவதற்கு ஆஸ்பதமில்லாமற் போகவே திவ்யதேச கைங்கரியங்கள் குறையற நடப்பதற்காக, ஏற்கெனவே உத்தீர்ணர்களாயுள்ளவர்களே ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பாடசாலை ஆரம்பமாகி இற்றைக்கு ஐம்பத்தேழு வருஷங்கள் கடந்துவிட்டன. ஒரு நாற்பது வருஷகாலம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்ற அதிசயம் அதிசயிக்கத் தக்கதே.

56. ஸ்ரீ உவே. தாமல். விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பர் ஏற்கெனவே க்ரமாந்தம் அத்யயனம் செய்து நிருடியாகப் பாராயணம் செய்ய வல்லவர் இவ்வூரில் பௌரோஹித்ய வ்ருத்திக்கு ஸ்திரவரஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். திருவல்லிக்கேணி அஷ்டகோத்ரம் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் உபயவேத நிர்வாஹகர்; அந்த ஸ்வாமியும் இங்கே பாராயண கோஷ்டிகளில் அந்வயித்து ஆனந்திப்பதற்காகவே ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். இப்படியாகப் பல மஹான்களின் ஸஹயோகத்தினால் ப்ரஹ்மானந்த மயமாகச் சென்ற காலங்களை நினைக்கும்போது "புரா யத்ர ஸ்ரோதஃ புலிநமதுநா தத்ர" என்ற உத்தர ராமசரித (பவபூதி) ச்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது.

57. அந்தஃசரண சுத்தியுடன் விஜ்ஞாபிப்பதொன்றே; திருவிருத்தத்தில் "பெருங்கேழலார் தம் பெருங்கண்மலர்ப் புண்டரீகம் நம்மேலொருங்கே பிறழ வைத்தாரிவ்வகாலம், ஒருவர் நம்போல் வருங் கேழ்பவருளரே" என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்கிறபடி, மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் பரம பவித்ரமான கடாக்ஷவீக்ஷணமொன்றுதான் அடியேனுக்கு விளைந்த வேதாத்யயந மஹா ஸம்பத்திக்குத் தலையான காரணம். "ஏகயைவ குரோர் த்ருஷ்ட்யா த்வாப்யாம் வாபி லபேத யத், ந தத் திஸ்ருபிரஷ்டாபிஸ் ஸஹஸ்ரேணாபி கஸ்யசித்." என்று தேசிகன் பணித்தபடி ஆசார்யனுடைய வெளிக்கண் பார்வையொன்றே ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் மூலகந்தமாகும்; அத்தோடு உட்கண்கடாக்ஷமும் கூடிவிட்டால் "இல்லையெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரே" என்று கூத்தாடக் குறையில்லை. அடியேனிடத்தில் உபயகடாக்ஷங்களையும் குறையறச் செய்தருளினவர்களில் விசேஷித்துக் குலாவத்தக்கவர் ப்ரயக்ஷவேத வ்யாஸரான மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியேயாவர்.

— நித்யப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய உபக்ரமம் —

58. மாம்பள்ளம்ஸ்வாமியின் பரமக்ருபையினால் நேர்ந்த முக்கியமானவொரு விசேஷத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறேன். அடியேனுக்கும் அடியேனைச்சேர்ந்த சிலர்க்கும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் நிர்ஹேதுக க்ருபையொன்றினாலேயே நவநிதி

கிடைத்தாற்போலே இப்பிறப்பில் ப்ரதீக்ஷாலேசமுமின்றிக்கே வேதநிதி கிடைத்தமையினால் காஞ்சீபுரியில் எந்த திவ்யதேசத்தில் எந்த வுத்ஸவம் நடந்தாலும் சோர்வு சோம்பலின்றிக்கே திரண்டுசென்று பாராயணம் செய்து வருவதோடு நில்லாமல் ஸந்நிஹித ஸ்தலங்களான கூரம் திருப்புட்குழி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடிகை பள்ளிகொண்டை முதலான விடங்களிலும் விசேஷோத்ஸவஸந்தர்ப்பங்களிற் சென்று பாராயணம் செய்து வருபவர்களாயிருந்தோம்.

59. கார்த்திகைமீ ஹஸ்தநக்ஷத்திரத்தில் கூரத்தில் ஆழ்வானுக்கு வனபோஜநோத்ஸவம் வெகு சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தது; (இப்போதும் நடக்கிறது). ஸித்தார்த்தி வருஷத்தில் (1919ம் ஸூ) கார்த்திகை ஹஸ்தத்தினன்று நடைபெற்ற வனபோஜநோத்ஸவம் ஸேவிக்கவும் அதில் வேதபாராயணம் செய்யவும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாருமாகக் கூரம் சென்றிருந்தோம். அவ்விடத்திலுள்ள பெரியார்கள், ஆழ்வானுக்குத் திருமஞ்சனமாகி ஆஸ்தானம் கண்டருளும் ஸமயத்தில் ஓர் உபந்யாஸம் செய்யவேண்டுமென்று அடியேனுக்கு நியமித்தருளினார்கள். அந்த நியமனத்தைச் சிரஸாவஹித்துச் செய்த உபந்யாஸத்திலே ஆழ்வானுடைய பெருமைகளிலொன்றை விவரிக்குமிடத்து பகவத்விஷயத்தில் [திருவாய்மொழியீட்டில் 7-10-5ல்] * பலரடியார் முன்பருளிய * என்ற இரண்டாமடிக்குச்சேர ஆழ்வானுடைய அற்புதமான இதிஹாஸமொன்று காட்டப்பட்டுள்ளதை எடுத்து விவரித்தேன். அதாவது,

அக்காலத்திலே அரசாண்டுவந்த சோழராஜன் வைஷ்ணவத்ரோஹியாகையாலே ஆங்காங்குள்ள விஷ்ணுப்ரதிமைகளை யெடுத்து எறிந்துவிடவேணுமென்று முயன்றபோது அவனுக்கு இஷ்டரானவர்கள் 'மந்த்ரபூர்வகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விஷ்ணு பிம்பங்களை அழியச் செய்தால் ஊருக்குப் பெருத்த தீங்கு விளையும்' என்று சொல்ல, அதுகேட்ட சோழன் 'அந்த ப்ரதிமைகளில் தைவசக்தியை உத்வாஸனம்பண்ணி யழியச்செய்வோம்' என்று நிச்சயித்து ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்குப் பணங்கள் கொடுத்து 'நீ அத்ருச்யாஞ்ஜனமிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸநம் பண்ணு' என்று கட்டளையிட, அவனும் திவ்யதேசங்களிலே சென்று அப்படியே அத்ருச்யாஞ்ஜன மிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸநம்பண்ணி பகவத் பிம்பங்களைக் கடலிலே யெடுத்தெறிகிற செய்தியை எம்பெருமானார் திருச்செவி சாத்தி 'நாம் நெடுநாளாக இத்திருவரங்கம் பெரியகோயிலை விடாதே நோக்கிக்கொண்டு போருகிறோம்; இவ்விடத்துக்கும் அழிவுவரும்படி ஆஸுரவர்க்கம் மேலிடாநின்றது; இனிச் செய்யவேண்டியதென்?' என்று வியாகுலப்பட்டுப் பெரியநம்பியோடே சிந்தித்திருக்க, அதற்குப் பெரியநம்பி யருளிச்செய்தாராம்—* சுற்றி நாம் வலஞ்செய்ய நம் துயர்கெடுங்கடிதே* என்று ஆழ்வார் ஸாதிக்கிறபடியாலே நான் பெருமாளுடைய எல்லையிலே ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் வருவதாக உத்தேசித்திருக்கிறேன்; உம்முடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரை என்பின்னே அனுப்பவேணும்; ஆனால் என்பின்னே வாராநின்றால் ஒருவன் பின்னே போகிறேனென்று தன்னெஞ்சில் படாதே நிழல்போலே என்னைப் பின்செல்பவனாக இருக்கவேணும்; அப்படிப்பட்டவொரு சிஷ்யனைப் பார்த்தனுப்பும்'

என்றாராம்; இப்படிப்பட்ட ஆத்மகுண பரிபூர்ணரான சிஷ்யர் கூரத்தாழ்வானொருவரே என்பது எம்பெருமானார்க்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் இதனைப் பெரிய நம்பி திருவாக்கினால் வெளியிடுவிக்க வேணுமென்றெண்ணிக்கொண்டு நம்பியை நோக்கி 'இப்படிப்பட்ட சிஷ்யர் இவ்விடத்திலிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே' என்று சொல்லி நிற்க, 'நம் கூரத்தாழ்வானையனுப்பலாகாதோ?' என்று நம்பி நியமித்தருள, அருகேயிருந்த ஆழ்வான் இதைக்கேட்டு நம்பிகள் நமது ஸ்வரூபத்தினுண்மையை இங்ஙனேயறிந்து பல சிஷ்யர்களின் முன்னே இப்படியருளிச் செய்யும்படியான பாக்கியம் பெற்றோமே! என்று பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து நம்பிகளின் திருவுள்ளப்படியே ப்ரதக்ஷிணத்திற்குப் பின்னே சென்றார்—என்பது.

60. "பலரடியார் முன்பருளிய" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்திற்கு இது மிகவும் பொருத்தமான இதிஹாஸமல்லவோ, இவ்விதிஹாஸம் குருபரம்பராப்ரபாவம் முதலிய நூல்களில் காணக்கிடைக்காமல் அபூர்வமானதாகையாலே இதனை விரித்துரைத்து "வாசாமகோசரமஹாகுண தேசிகாக்ர்ய கூராதிநாத" இத்யாதியான யதிராஜவிம்சதிச்லோகத்தை அன்று அவ்விடத்தில் உபந்யஸித்தேன். அப்போது ச்ரோதாக்களுக்கெல்லாம் பரமானந்த முண்டாயிற்று. அங்கு உத்ஸவம் ஸேவித்துத் திரும்பும்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியும் தாமல் விஜயராகவாசார்ய ஸ்வாமியும் அடியேனும் ஆக மூவரும் ஒரு வகுப்பாக வந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி கூரத்தில் நடந்த உபந்யாஸத்தை ரஸித்து அநுவதித்து வருகையில் "ஆழ்வானுடைய இந்த இதிஹாஸத்தில் ஆழ்வானுடைய ஒப்பற்ற ஆத்மகுண பரிபூர்த்தி விளங்குவதோடு ப்ரதக்ஷிணத்தின் ப்ரபாவமும் விளங்குகின்றதல்லவா? நாமும் நம்முடைய பாடசாலையில் தினப்படியாக ப்ரதக்ஷிண கைங்கரியம் ஏற்பாடு செய்து அத்யயந தினங்களில் வேதபாராயணமும் அநத்யயநதினங்களில் ஸ்தோத்ர பாராயணமும் செய்து வந்தால் சிரமப்பட்டு அதிகரித்தவை மறவாமலிருப்பதோடு ஸுக்ருத விசேஷமுமுண்டாம்; நாட்டுக்கும் க்ஷேமம் விளையும்" இத்யாதிகள் ஸாதித்தார். தாமல் விஜயராகவாசாரியர்ஸ்வாமி இதை மிகவும் ஆமோதித்தார். அடியேனுக்கும் அபரிமிதமான உத்ஸாஹமுண்டாயிற்று. ஸஹாத்யாயிகளும் நன்றேயென்று உவந்து இசைந்தார்கள்.

61. இதற்கு நாள்பார்க்கவேண்டிய அவச்யமேயில்லையென்று சொல்லி அன்றுமாலையே ப்ரதக்ஷிண கைங்கர்ய ப்ராரம்பமாயிற்று. அப்போது இக்கைங்கர்யத்தில் பதினைந்து திருநாமங்கள் அந்வயித்தார்கள். கார்த்திகை மாதம் சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் க்ருஷ்ண ஏகாதசியன்று இரவு 7 மணிக்கு மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியினால் சுபேந மநஸா த்யாதமாய் வெகு கம்பீரமான திருமிடற்றோசையுடன் ப்ராரம்பம் செய்யப்பட்ட இந்த ப்ரதக்ஷிண பாராயண கைங்கரியம் அவருடைய திருவடி பலத்தாலும் திருவாக்கின் ப்ரபாவத்தாலும் வெகு அற்புதமாக நடந்து வருகிறது. (இதை மேலே விவரிப்பேன்.) ஆரம்பித்த புதுமையில் இரண்டு ஸம்வத்ஸரம்வரை நித்யம் பின்மாலையிலும் இரவிலுமாக இரண்டு வேளையிலும் நடந்து வந்தது. இராக்காலங்களில் உத்ஸவாதிகளால் அடிக்கடி உபரோதமும் சிரமமும் நேர்ந்துகொண்டிருந்ததனால் பின்மாலை ஒரு வேளை மட்டும் நிரந்தரமாக நடந்து வந்தால் போதும்

என்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி நியமித்தருள அவ்வண்ணமேயாயிற்று. தேவப்பெருமாளுடைய வைசாகோத்ஸவத்திலும் மணவாள மாமுனிகளின் ஐப்பசித் திருமூல மஹோத்ஸவத்திலுமே இந்த நித்யப்ரதக்ஷிண கைங்கரியத்திற்கு விராம மேற்படும். சில நிமித்த விசேஷங்களினால் கதாசித் பின்மாலை வேளையில் நடத்த அஸௌகரிய மேற்பட்டால் அன்றிரவு தவறாமல் நடைபெறும். மழைபெய்தாலும் குடைபிடித்துக் கொண்டாவது இந்த கைங்கரியத்தை நிறுத்தாமல் நடத்திவருவதில் ஒவ்வொருவரும் ஸ்வயம் மஹோத்ஸாஹிகளாயினர்.

— வருஷாந்தக் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகள் —

62. வீதியில் பெருமாளெழுந்தருளினால் எவ்விதமாக வேதபாராயணம் நடைபெறுமோ அவ்விதமாகவே தினப்படியாக நடந்துவருமிந்த பாராயணத்தில் அநத்யயநமென்று கொண்டாடவேண்டிய ஆவச்யகதை இல்லையாயினும் ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்திகளான ஸ்தோத்ரங்களையும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ச்லோகம் வரையில் நமது பாடசாலையில் அந்வயித்தவர்களெல்லாரும் அதிகரித்திருந்தபடியால் அந்த யோக்யதையும் ப்ரமுஷிதமாகாமல் பரிமளிக்கவேண்டியதற்காக அநத்யயந தினங்களிலும் ப்ரதோஷ காலங்களிலும் ஸ்தோத்ர பாராயணஞ் செய்து கொண்டு திருவீதி வலம்வரவேணுமென்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி நியமித்தருளின படி. இந்த ப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய மாரம்பித்து இருபத்தைந்தாமாண்டு பூர்த்தியானபோது இதற்கு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்று, பிறகு வருஷந்தோறும் கார்த்திகை மாதத்துச் சித்திரை நன்னாளுக்கு முன்னம் ஐந்துநாள் பாராயண விசேஷங்களுடன் சிறப்பான கொண்டாட்டம் நடத்தப்படுவது.

— ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியின் சிறப்புகள் —

63. காஞ்சீப்ராந்தத்திலுள்ள அக்ரஹாரங்களிலும் மற்றும் நகரங்களிலுமுள்ள ஆஸ்திகர்கள் இந்த ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியை ஸேவிப்பதற்கென்றே குதூஹலங்கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்து மாடவீதிகளிலும் ஸன்னிதி வீதியிலும் ஆனைகட்டி வீதியிலும் சயனித்திருந்து பின்மாலை கோஷ்டியை யநுபவித்துவிட்டு ஆனந்தமாகப் புறப்பட்டுப் போவர்கள். நல்ல காரியங்களிலே பொறுமை கொண்டிருப்பதும் தூஷணைகளைச் செய்வதும் கருவிலே திருவிலாத சிலர்க்கு இயற்கையாயினும் பரம்பரையாக வேதத்திலே அபிமானமுள்ளவர்களும் ஆஸ்திகர்களுமான பலர் இந்த கைங்கரியத்திலே அபரிமிதமான ஆதரம் காட்டுவதுண்டு. ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிபாதாள் சின்ன காஞ்சியிலேயே விஜயம் செய்திருந்த போது நானாதேசங்களிலிருந்து அப்பெரியவர்களை தரிசிக்க வருகின்ற வைதிகலௌகிகர்கள் யாவரும் ஒருவர் தப்பாமல் இந்த கோஷ்டியை வணங்கி வழிபட்டு மஹத்தான ஆதரமும் ஆனந்தமும் காட்டிப் போவர்கள். வேதமோதினவர்களாயிருந்தால் அன்னவர்கள் பாராயணத்திலும் கலந்துகொண்டுகளிப்பர்கள்.

— வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வ க்ரந்த ரசனை —

64. அடியேன் இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் வேதாத்யயன மாரம்பித்ததனாலும் பதக்ரமங்கள் ஓதுவதையும் ஸம்ஹிதையோடு கூடவே வைத்துக்

கொண்டதனுலும் ஸ்வரபேதங்கள் முதலானவை பிடிபடாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டேனென்றும், பிறகு வெகு விமர்சங்கள் செய்து தெளிவுபெற்றேனென்றும், வேத லக்ஷண க்ரந்தங்களுமெழுதி வைதிக வுலகுக்கு உபகரிக்கப்பெற்றேனென்றும் முன்னம் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றின தத்துவங்களை வைதிகர்களும் வித்வான்களும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளும்படி சிறிது விவரிக்கிறேன். வேதத்தில் ப்ரவேசமில்லாதவர்களுங்கூட இவ்விஷயத்தை அவகாஹித்துக் கொள்ளுமாறு எழுதுகின்றேன். திவ்யப்ரபந்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் பாசுரத்தை நெடுகச் சொல்லிக் கொண்டு போகிருர்கள்; அதில் சொற்களைப் பிரிப்பதென்கிற பணியில் இறங்குவாரில்லை. வேதத்தை ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதுகிறவர்களுக்கும் விசேஷமான சிரமம் கிடையாது. சிறுவர்களுக்கு ஸந்தியாவந்தன மந்த்ரம் கற்பிப்பவர்கள் பதக்ரமங்களுடன் வேதாத்யயனம் செய்யாதவர்களாயிருந்தால் சிறுவர்களுக்குப் பதங்களை யொடித்துச் சொல்லித் தரும்போது தப்பும் தவறுமாக ஒடித்துச் சொல்லிக் கொடுப்பது வழக்கம். உதாரணமாக ஒன்றிரண்டு கேண்மின். * இமம் மே வருண ச்ருதீஹவம் * என்கிற மந்த்ரத்தில் * அஹேடமாநோ வருணேஹ போதி உருசக்ம்ஸ மா நః * என்கிற விடத்தில் (உருசக்ம்ஸ) என்பது ஸம்போதநாந்தமான ஒரு முழுப்பதம். இதற்குமேல்-மா, நః என்பன இரண்டு தனிப்பதங்கள். ஆங்காங்கு ஸந்த்யா வந்தநம் சொல்லி வைப்பவர்கள் [உருசம் ஸமாநః] என்றே பெரும்பாலும் சொல்லி வைக்கிருர்கள். அத்யயனம் செய்கிறவரையில் அடியேனும் இப்படித்தான் சொல்லிவந்தேன்.

— பதக்ரமங்களோதவேண்டிய அவசியம் —

65. * ஆபோ ஹிஷ்டா மயோபுவ ஸ்தா ந ஊர்ஜே * என்கிற மந்த்ரத்தில் "ஆபః ஹி, ஸ்த, மயோபுவ: தாః, நః, ஊர்ஜே" என்று பதவிபாகம். இதை (ஆபோஹிஷ்டாః, மயோபுவః, ஸ்தாநః) என்றும், (ஆபோஹிஷ்டாம் அயோபுவः, ஸ்தாந;) என்றும் சொல்லிக்கொடுப்பதும் பெரும்பான்மையான வழக்கம். இவ்விதமாக ஸந்த்யாவந்தநமந்த்ரம், தர்ப்பணமந்த்ரம் முதலானவற்றில் அபரிமிதமான பிறழ்வுகளுண்டு. அத்யயநம் செய்யாத உபாத்யாயர்கள் சொல்லிவரும் பூர்வாபர ப்ரயோக மந்த்ரங்களில் காணும் பிறழ்வுகளை எண்ணவே முடியாது. ஸம்ஹிதை மட்டும் அத்யயநம் செய்தவர்கள் பிறர்க்கு அத்யாபநம் செய்விக்கவே முடியாது. கதை சொல்லுகிற வழக்கம்; ஒருவர் ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதியிருந்து அத்யாபநம் செய்யத் தொடங்கிஞராம்; இரண்டாவது காண்டம் ஆருவது ப்ரச்நம் ஆரம்பித்தாராம்; * ஸமிதோயஜதி வஸந்தமேவர்த்தூநாம் * என்று ஆரம்பம்; இங்கு (வஸந்தம், ஏவ, ருதூநாம், என்று பதவிபாகம்; இது அவர்க்குத் தெரியாமையாலே "ஸமிதோ யஜதி வஸந்தமே" என்று நீட்டிஞராம்; அதைக்கேட்டவொரு வைதிகர் 'பதமோ தாதபாவமே' என்று நீட்டிஞராம்; இங்ஙனே பல கதைகளுண்டு; ஆகவே ஸம்ஹிதை மட்டும் ஓதிவைப்பது பலவகையான அபாயங்களுக்கும் அனர்த்தங்களுக்கும் ஹேதுவானது. பதமும் க்ரமமும் குருமுகமாக ஓதிஞலன்றிப் பயன் படாது. இவை ஓதிஞலுங்கூட பதஸ்வருபங்களில் பலவிதமான ஸந்தேஹங்களும் மறதிகளும் உண்டாகியே தீருமென்று சில லக்ஷண நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.

— புராதந வேதலக்ஷண நூல்களின் நிலைமை —

66. மேலே யெடுத்துக்காட்டின (ஆபோ ஹிஷ்டமயோபுவஸ் தா நः) என்கிற மந்த்ரத்தில் (தாः, நः) என்று பதவிபாக மென்று கீழே தெரிவித்தேன். வேதத்தில் (தாः) என்று விஸர்க்காந்தமான பதம்போலவே (தா) என்று ஆகாராந்த மாய் விஸர்க்கமில்லாததான பதமும் பலவிடங்களில் வருவதுண்டு; இப்படி பல நூற்றுக்கணக்கான பதங்கள் சிலவிடங்களில் விஸர்க்காந்தமாகவும் சில விடங்களில் அவிஸர்க்காந்தமாகவும் வரும். அஜா, அந்யா, அமேத்யா, அரிஷ்டா, ஆதித்யா, ஆசா, இமா, இஷா, உத்தரா, உத்தமா, உபஹூதா, ஏநா, க்ருஷ்ணு, தக்ஷிணு, ப்ரஜா, யா, ஸாத்யா,—இப்படி பலநூறு பதங்கள் சிலவிடங்களில் அவிஸர்க்காந்த மாகவும், சிலவிடங்களில் விஸர்க்காந்தமாகவும் ஓதப்படும். விஸர்க்கத்திற்கு ஸந்திவசாத் லோபமாகையாலே எங்கே விஸர்க்காந்தம்? எங்கே அவிஸர்க்காந்தம்? என்று ஸந்தேஹமுண்டாகும். விஸர்க்க விஷயமான ஸந்தேஹம் ஒன்று மட்டுமல்ல. ப்ரக்ரஹம், அவக்ரஹம், விலங்க்யம், அவர்ணி, ஆவர்ணி, நபரம், தபரம் ...என்றிப்படி வைதிக கோஷ்டிகளில் ப்ரஸித்தமான பலவ்யவஹாரங்களில் அபரிமிதமான ஸந்தேஹ ப்ரஸக்திகளுண்டு; அவை வேதமோதினவர்களுக்கே தெரியவரும். அப்படிப்பட்ட ஸந்தேஹங்கள் பலகாலம் குருகுலத்தில் சிரமப்பட்டு ஓதினவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா வென்றாலும், உண்டானல் பரிஹரித்துக் கொள்ளும் வழியொன்று இருந்து தீரவேண்டும். இதற்காக முன்னோர்கள் ஸப்த லக்ஷணம் முதலான சில பலநூல்களை யெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இவை பெரும் பாலும் அச்சிடப்பட்டு மிருக்கின்றன. இவற்றைச் சந்தை சொல்லிக் கண்ட பாடம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களு முள்ளார்கள். அந்த லக்ஷண நூல்களை அடியேன் பூர்த்திபாகப் பரிசீலனம் செய்ய நேர்ந்தது. பரிசீலனம் செய்ததில் அடியேன் மனத்தில் என்னபட்டதென்றால், "வேதமோதுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் வேத மொன்றிலேயே போதைப் போக்குகிறவர்களாயும் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலோ சாஸ்த்ரங்களிலோ ப்ரவேச மற்றவர்களாயுமே யிருப்பவர்களாதலால் அப்படிப்பட்ட வர்கள் 'இந்த பதம் இன்னவிடத்தில் இப்படி, இன்னவிடத்தில் இப்படி' என்று திடமாக நெஞ்சில் பதியவைத்துக் கொள்வதற்காக இந்த ஸப்தலக்ஷணுதி க்ரந்தங் களை எழுதிவைத்தார்கள்; அவ்யுத்பந்நர்களுக்கு இவை உபயோகப்பட்டாலும் வ்யுத்பந்நர்களுக்கு த்ருப்திகரங்களாகமாட்டா" என்று பட்டது.

— வேதலக்ஷணத்தில் அடியேன் கைப்பற்றின மார்க்கம் —

67. சில வித்வான்களிடத்தில் இதைப்பற்றி வலிதாக ப்ரஸ்தாவம் செய் ததில் அவர்களும் இவ்வபிப்ராயத்தையே போஷித்துப் பேசினார்கள். "வேத பதங்களில் எவ்விதமான பிறழ்வும் ஏற்படாதபடிக்கு ரக்ஷைசெய்ய விரும்பின முன்னோர்களுக்கு இந்த வழிதான் ஸுகரமாகத் தோன்றிற்று; உண்மையில் அக்ஷர ராசிகளை அபாயமின்றிக் காப்பாற்றுவதற்கு இதுதான் ஸாத்யமான மார்க்கம்" என்றும் சொன்னார்கள் வித்வான்கள். ஆநுபூர்வி ஒன்றாயிருக்கச் செய்தே பதஸ்வரூபங்களில் பல வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதானது அர்த்தத்தை யநுஸரித்தே

யாதலால் அர்த்தாநுஸாரேண பதவ்யவஸ்தை பண்ணி ஒரு லக்ஷணக்ரந்த மெழுத வேணுமென்று ஆசைகொண்டேன். ஸம்ஹிதாபதக்ரமங்களை அத்யயநம் பண்ணும்போதே வித்யாரண்ய, பட்டபாஸ்கர பாஷ்யங்களைப் பன்முறை பராமர்சம் செய்தேனுதலால் அதனுலேற்பட்ட விவேகத்தை ஸ்வாநுபவத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல் பராநுபவத்திற்கும் யோக்யமாக்கி வைப்போமென்று துணிந்து வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வம் என்றெருரு க்ரந்தத்தை வடமொழியில் எழுதினேன். வெகு விஸ்தாரமாக வெழுதப்பட்டவதில் ஒரு பகுதியை நாற்பதாண்டுகட்குமுன் க்ரந்த லிபியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டேன். இதில் ஆனந்தமடைந்தவர்கள் பலர்; அஸூயை கொண்டவர்கள் சிலர். அகாலத்தில் வேதமோதத்தொடங்கி அதை ஸாதித்துக் கொண்டதுமல்லாமல் வேத லக்ஷணக்ரந்தமு மெழுதத் தொடங்கின விதுவே பலர்க்கு ஆனந்தஹேதுவாகவும் சிலர்க்கு அஸூயா ஹேதுவுமாகத் தொடங்கிற்று. இதன் விளைவு ஸாமாந்யமாக நிற்கவில்லை; அபரிமிதமாயிற்று. இதுவொரு மஹாபாரதம் போன்றதேயாம்.

— வேதாத்யயன ஸர்வஸ்வ நூலில் வித்வான்களின் உகப்பு —

68. இந்த ஸர்வஸ்வக்ரந்தம் அச்சாகி வெளியாவதற்கு முன்னமே சில பாரங்களை மன்னார்குடி, சேனங்குளம், திருக்குடந்தை முதலான விடங்களில் வேத மோதினவர்களும் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களுமான சில மஹான்களுக்கு அனுப்பி அபிப்ராயம் கேட்டிருந்தேன்; சேனங்குளத்தில் ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ஸ்ரீஉவே. கனபாடி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி அண்ணுத்துறை கனபாடி ஸ்வாமி முதலான விசேஷஜ்ஞர்கள் "வேதம் அவதரித்தநாள் முதல் இன்றுவரையில் இப்படிப்பட்ட விமர்சங்களைக் கண்டதேயில்லை" என்று "யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திம் அவசா: ப்ரதிபேதிரே' என்ற கணக்கில் தெரிவித்திருந்தார்கள். அவையெல்லாம் அப்போதே அச்சிலேறியிருப்பதால் மறைந்து போனவர்களைப்பற்றி இது ஆரோபிதமாக எழுதப்படுகின்றதென்று யாரும் நினைக்க இடமில்லை திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் வியாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசநநிரதராயிருந்து விச்ராந்திபெற்றுக் காஞ்சீபுரியில் ஆனைகட்டி வீதியில் வாஸம் செய்து ஸமீபகாலத்தில் பரமபதித்த ஸ்ரீ உவே. வேளியநல்லூர் ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர் என்பவர் வேதமோதினவர்; வ்யாகரணப்ரவசநமே போதுபோக்காக இருந்தவர். இவர் ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தைப் பூர்த்தியாக வாசித்துப்பார்த்து அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஸ்வயமேவ எழுதியனுப்பிய அபிநந்தநபத்ரிகை பலகால் அச்சாகி வெளிவந்திருக்கிறது; அந்த பத்ரிகையின் ஸாரமான விஷயம் யாதெனில்; வேதமோதினவொருவராலும் இந்நாள் வரையிலும் கனவிலும் ஈஷத்தும் சிந்திக்கப்படாத விஷயங்கள் ஸர்வஸ்வ நூலிலுள்ளனவென்பது.

— வேதலக்ஷண விசாரத்திற்குக் காஞ்சீபுரியில் ஸபை —

69. இந்த சர்ச்சைகள் 1930ஆுத்தில் அங்குரித்து மூன்று வருஷகாலம் மிகமிக வளர்ந்து சென்றன. ஸர்வஸ்வகவசம், அஸூயாபரமௌஷதம், சாஸ்த்

ஜ்ஞான சாணபலகம், பரமார்த்தபரித்ராணம் என்றிப்படி பல க்ரந்தங்கள் அப்போது வெளியிடப்பட்டன. 1931ஸில் காஞ்சீ வைசாகோத்ஸவ ஸமயத்தில் ஸன்னிதி வீதியில் ஆரணி ஜாகீர்தார் மாளிகையில் இதற்காக வாக்யார்த்த ஸபையும் ஒன்று கூட்டப்பட்டது. அப்போது திருக்குடந்தையிலிருந்து 20, 25 வைதிகர்கள் இதம்பரமாக வந்தார்கள். ஸுப்ரஸித்தராயிருந்த ஸ்ரீமத் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரென்கிற மஹான் இந்த ஸபைக்குத் தலைமை வஹித்தார். இந்த ஸபை இரண்டுநாள் நடைபெறவேணுமென்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. அப்படியே இரண்டுநாள் நடந்தது. முதல் நாளில், அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ நூலிலுள்ள விஷயங்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கும்படி சபையார்கள் அடியேனுக்கு நியமிக்க, அப்படியே எடுத்துரைக்கப்பட்டது, ஸபைத்தலைவரான வி. வி ஸ்ரீநிவா ஸய்யங்கார் அவ்வளவையும் கேட்டு "இந்த ஸபையில் நான் தலையிடவேண்டிய அவசியமிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை; அண்ணங்கராசாரியர் போயிருக்கிற மார்க்கத்தில் ஆக்ஷேபணைகள் உதிக்கவேண்டிய அவசியமொன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை; நாளையதினம் ஸபைக்கு நான் வரப்போகிறதில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அந்த ஸ்வாமியில்லாமலே மறுநாளும் ஸபை நடந்தது. அதிலிருந்து க்ரந்தச் சண்டைகள் மிக வளர்ந்தன. மறுபடியும் மன்னார் குடியிலும் அக்ரஹார பாடசாலையிலேயே இதைப்பற்றி இரண்டுநாள் ஸபை நடந்தது. அதன் முடிவை (வைகுண்டவாஸி) சேனங்குளம் அண்ணாத்துறை கனபாடிகள் முதலானார் நிஷ்பக்ஷபாதமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

— ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம்ஸ்வாமி முதலானாருடைய நிஷ்கர்ஷம் —

70. இந்த விவாதம் தேசமெங்கும் பரவிவிட்டது கேவலம் கலாவைஷம்யத்தினால் இந்த விவாதம் வீணாகக் கிளப்பப்பட்டதென்று தெரிந்துகொண்ட பல ப்ரபல வித்வான்கள் வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வத்தைக் கடாக்ஷித்தருளி இதில் தங்களுடைய அபிப்ராயங்களை ஒருவர்க்கும் அஞ்சாமல் கூசாமல் வெளியிட்டார்கள். கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, மைஸூர் லக்ஷ்மீபுரம்ஸ்வாமி, மண்டயம் தேவ சிகாமணிஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம் எம்பார் ஸ்வாமி ஆக நால்வரும் ஸுப்ரஸித்த வித்வத் வரிஷ்டர்களாய்க் கீர்த்திபெற்றிருந்தவர்கள் அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தை மிகவும் ப்ராமாணிகமென்று அபிநந்தனம் செய்து வெளியிட்டவர்கள். அந்த அபிநந்தன பத்ரிகைகள் அக்காலத்திலேயே பல பத்ரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் ஏறியிருக்கின்றன. அவை வெளிவந்த பிறகே சாந்தஃ கோலாஹலஃ

— கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் மதிப்புரையின் ஸாரம் —

71. ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் அபிநந்தந பத்ரிகைதான் முடிவாக சிகரமாய் நின்று விவாதசாந்தியைச் செய்வித்தது அதன் ஸாராம்சம் இது— அநாதி ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாய் ஓதப்பட்டு வருகின்ற வைதிக பதபாட க்ரமத்தை ஸம்ரக்ஷிக்க எண்ணங்கொண்ட முன்னோர்களான வேதலக்ஷண

காரர்கள் முன்பின் எழுத்துக்களைக் காட்டுவதாகிய சில அடையாளங்களைக் குறிப்பிடுதல் போன்ற உபாயத்தினால் பதஸ்வரூபங்களைத் தெரிவிப்பவர்களாய் பதபாட ஸரணியை ஸம்ரக்ஷித்திருக்கிறார்களென்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஆனால் ஸம்ஹிதையின் ஆநுபூர்வி முதலானவை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும் ஆங்காங்கு பதஸ்வரூபங்கள் வேறுவேறு விதமாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? என்பது போன்ற சங்கைகள் விமர்சகர்களுக்கு உண்டாகியே தீருமாதலால் அந்த சங்கைகளைப் போக்குதற்கு அந்த லக்ஷண க்ரந்தங்கள் ப்ரவர்த்திக்கவேயில்லை. அப்படிப்பட்ட சங்கைகளை நீக்குவதற்காக ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தாம் இயற்றி வெளியிட்ட வேதாத்யயநஸர்வஸ்வ க்ரந்தமானது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் நிஷ்கர்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அர்த்தப் பொருத்தமாகிற காரண விசேஷத்தை நன்கு நிரூபிக்கின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் திடமாகத் தரித்துக் கொள்வதற்கு அர்த்தாநுகுண்யமாகிற உபாயத்தைக் காட்டுகிறதென்றபடி. இதுவரையில் ஒருவராலும் வெளியிடப்படாததும் நெஞ்சைக் கவர்வதுமாகிய ஆராய்ச்சி முறைமைகளை நாம் அந்தந்த ஸ்தலவிசேஷங்களில் வாசிக்கக்கேட்டு மிகவும் ஆனந்தப்படுகிறோம் என்று இதனால் தெரிவித்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதாம்.

ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் இந்த மதிப்புரை வியாஸம் சுருக்கமாக இருந்தாலும் ஸப்தலக்ஷணாதிகளான பூர்வக்ரந்தங்களின் தன்மையையும் அடியேனுடைய வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வத்தின் போக்கையும் உள்ளபடியறிந்து அதை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி யிருப்பத னது அந்த கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் அத்புதமான மேதையை விளக்குகிறது. அந்த ஸ்வாமியினிடம் அடியேன் விடைகொண்டு இதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவித்தபோது அவர் ஸர்வஸ்வக்ரந்தத்தை வாசிக்கச்சொல்லிப் பலபலவிடங்களில் கேட்டருளும்போதே தம்முடைய அத்புதமான விமர்சசக்தியை உபயோகித்தபடியை அடியேன் நேரில் அநுபவித்து விஸ்மயப்பட்டேன். ஸப்த லக்ஷணக்ரந்தம் அவ்யுத்பந்நர்களுக்காகவே ஏற்பட்டதென்பதை அந்த ஸ்வாமி வெகு நன்றாகக் கண்டறிந்தார். * யதார்த்தவாதீ பஹுஜநத்வேஷியாகையாலே அந்த ஸ்வாமியிடத்திலும் ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு அப்போது அபரிமிதமான த்வேஷமுண்டாயிற்று. சிலர் நேரில்வந்து அந்தஸ்வாமியை அதிக்ஷேபித்தவர்களுமுண்டு. எதையும் அந்த மஹான் லக்ஷியம் செய்தவரல்லர்.

— ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியர் செய்திகள் —

72. திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் அபிநவ பட்ட பாணேத்யாதி பிருதபூஷிதரான ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியர் மிகச் சிறந்தபண்டிதர். இவர் சில வருஷங்கள் சென்னையில் வாழ்ந்தார். அப்போது திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியின் காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கு ஸமய விசேஷங்களில் வருவர். அந்த ப்ரஸக்தியினால் அவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த நட்பு உண்டாகியிருந்தது. அவர் ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களில் ப்ரவேசமே யில்லாமலிருந்தவர். கலாவைஷம்யமென்பது அவர்க்கு அடியோடு தெரியாது; குணக்ராஹியாயிருந்தபடியாலே அடியேன் வெளியிடும் க்ரந்தங்களையெல்லாம் பெற்று மகிழ்வதோடு நிற்காமல் மகிழ்ச்சியின் பரீ

வாஹமான கடிதங்களும் பல எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் பரமஸ்நிக்தரா யிருந்த அவரும் காரண விசேஷத்தினால் சில தூஷணச்சுவடிகளை வெளியிட்டார். அவர்க்கோ வேதத்தில் ப்ரவேசமே கிடையாது, "எதையாவது எழுதி வெளியிட்டு அண்ணங்கராசாரியர்க்கு பங்கத்தை விளைக்கவேண்டியது" என்று ப்ரதிபக்ஷிகளால் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட அவர் "அண்ணங்கராசார்யஸ்ய அபசப்த நாதி" என்று பெயரிட்டு ஒரு துண்டுக் காகிதம் வெளியிட்டார். அடியேன் வடமொழியில் எழுதி வெளியிட்டிருந்த இதர க்ரந்தங்களில் அபசப்தங்கள் [வியாகரண விருத்த ப்ரயோகங்கள்] இருப்பதாகச் சிலவிடங்களை யெடுத்துக்காட்டி தூஷித்திருந்தார். அது எனக்குக் கிடைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் "ரஸிகபுதரஞ்ஜநம்" என்று பெயருள்ள வொரு வடமொழிநூலை அதற்கு மறுப்பாக வெளியிட்டேன். பிறகு சில மாதங்கள் பொறுத்து அவர் மர்மப்ரகாச மென்றொரு புத்தகத்தை அபரிமித நிந்தாபரிஹாஸ பூரிதமாக்கி வெளியிட்டார். அதை ஒரு வருஷம் காஞ்சீ வைசாகோத்ஸவத்தில் கருடஸேவையன்று கோஷ்டிகளில் விநியோகம் செய்தார்கள். உடனே திருத்தேர் மஹோத்ஸவத்திற்குள் உபதேசரஸாயன மென்றும் உபதேச ரசாயநஸார மென்றும் மறுப்புகளை யச்சிட்டு வெளியிட்டேன். அவரவர்கள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக்கணக்கிலும் பலர்கூடிப் பரிச்ரமப்பட்டு ஏழெட்டுபக்கம் அச்சிட்டுக்கொண்டுவந்து "இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியர்தலை மடிந்துவிட்டது பாருங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோஷ்டிகளில் அதை விநியோகம் செய்து கொக்கரித்திருப்பர்கள். மூன்றாவது நாளிலேயே முப்பது பக்கம் ஐம்பது பக்கம் நூறு பக்கம் இப்படியாக மறுப்பு நூல்களை வெளியிட்டு அவர்கள் வாசாமகோசரமான வருத்தத்திற்கு ஆளாகியே ஊர்சென்று சேரும்படி செய்திடுவேன்.

— கீழச்சேரி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், சின்னமுபாட்ராசாரியர் செய்திகள் —

73. கீழச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் தேவப் பெருமாளுடைய பெரிய உத்ஸவங்கள் தோறும் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்தோ சென்னையிலிருந்தோ காஞ்சிக்கு வருவர். வருகிறபோதெல்லாம் என் விஷயமான தூஷணைகளை நிரப்பித் துண்டுப் பிரசுரமச்சிட்டுக் கட்டு கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டுவந்து தன்கையினாலேயே விநியோகிப்பர் பாவம்! இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியர் மடிந்து விட்டார்' என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பர். மூன்றாவது நாளிலேயே அற்புதமான பதில் புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தலைமறையப் போய்விடுவர். திருக்குடந்தையிலிருந்த ஸ்ரீமத் சின்னமு—சைலபாட்டராசாரியரென்பவரும் சில வருஷங்களில் இதே ரீதியாகச் செய்துவந்தார். இங்ஙனே ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் கிளர்ந்த மஹாநுபாவர்களுக்குத் தக்க வாய்மூடி போடுவதற்காக அடியேன் செலவுசெய்த ரூபாய் ஏறக்குறைய இருபதினாயிரமிருக்கும். இத்தகைய ஸந்தர்ப்பங்களில் (வர்த்தமாந) ஸ்ரீமதாண்டவன்—பூர்வாச்ரமத்தில் திருக்குடந்தை கண்ணன்ஸ்வாமி யென்று ப்ரஸித்தரானவரும், (வைகுண்டவாஸியான) ஸ்ரீமத் இளையவில்லி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமியுமாக இருவருமே அடியேனுக்கு அந்தரங்க ப்ரீதியுடன் துணைபுரிந்தவர்கள்.

ஸ்ரீ—7

— ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் கண்டறிந்த தத்துவம் —

74. இங்கு முக்கியமாக ஒரு விஷயம் தெரிவிக்கிறேன். பதினெட்டாவது வயதிலிருந்து இற்றைநாள் வரையில் அடியேனை நோக்கி எதிரம்புகோத்த வித்வான்களும் பண்டிதர்களும் பாமரர்களும் நூற்றுக்கணக்கில்தா னிருப்பர்கள், அடியேனுக்குப் பரமாப்தரும் ஸஹ்ருதயரஸிகருமான ஸ்ரீ D ராமஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் ஒரு ஸமயம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருந்ததில் ஸாரமான வார்த்தைகளை இங்கு ஆனந்தபூர்வகமாக உதாஹரிக்கிறேன்; அல்லது நினைப்பூட்டுகிறேன்;

"ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி க்ரந்தங்களை யெழுதி ப்ரசுரிப்பது நூற்றுக் கணக்கானது. எந்த விஷயத்தை யெடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த விஷயத்தில் இவர் காட்டும் நிரூபணங்களில் இவரை வெல்பவர் கிடையாது. இந்த ஸ்வாமி கையாண்ட விஷயங்களோ அனேகம்; இவை பல துறைகளிலுள்ளவை என்பதையும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். வாதப்போர் நடத்துவதில் இந்த ஸ்வாமிக்கு வெகு உத்ஸாஹம். இதனுல் ஸ்வாமியாலும் ஸ்வாமி விஷயமாகவும் அனேக ரஸமற்ற க்ரந்தங்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் ஸ்வாமியின் அபாரசக்தியேயாகும். இவ்வளவு சக்திவாய்ந்த ஒரு மஹா புருஷர் விஷயத்தில் அசூயையையும் பொருமையையும் எத்திக்கிலிருந்துமெதிர்பார்க்கலாம். ஆனுல் எவ்வித வாதப்போரிலும் ஸ்வாமி பின்வாங்கவேமாட்டார். இவருடைய வாதமே கடைசியாக ஓங்கி நிற்கும் இந்த ரீதியில் அனேகம் உள்ளன. விஷயங்களைத் தேங்காய் உடைப்பது போல வெட்டொன்று துண்டிரண்டென்று உடைத்துக் காட்டுவர்." .... இப்படியாக D. R. மஹான் ஸ்வாநுபவத்தை ஆத்மவஞ்சனையின்றி உள்ளபடி எழுதி உலகமெங்கும் பரவச்செய்திருக்கிருர். இந்த வார்த்தைகள் எம்பெருமானெழுதுவித்தவையேயன்றி இவர் தாமாக எழுதியவையல்ல என்பது அடியேனது அபிப்ராயம்.

— காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் திருவாக்கு —

75. அற்புதமான வொருவிஷயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ மண்டலியில் தென்னுசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிகரற்ற மஹா ப்ராஜ்ஞராக விளங்கின மஹான் ஸ்ரீமத் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள்ஸ்வாமி சென்னையில் பலவாண்டுகள் வாழ்ந்த திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமியோடு அடியேன் வார்த்தையாடுங்காலங்களில் அவர் இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி அதிமாத்ரம் ப்ரசம்ஸித்துக் கூறுவர். உபயவேதாந்த க்ரந்தங்களிலும், ப்ராசீநக்ரந்தங்கள் நவீந க்ரந்தங்கள் என்கிற வாசியில்லாமல் அனைத்திலும் மஹா ப்ராஜ்ஞரென்று கொண்டாடிக் கூறுவர். இந்த ஸ்வாமியை ஸேவிக்கப்பெற வேணுமென்று அடியேன் நெடுநாள் குதூஹலித்திருந்தேன். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருந்து உபயவேதாந்த ப்ரவசநம் செய்தருளாநின்ருரென்று கேள்விப்பட்டு இந்த மஹா ஸ்வாமியை ஸேவிப்பதற்கென்றே ஒரு பரியாயம் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு விடைகொண்டேன். அங்கு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி வானமாமலை மடத்தில் வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார்; ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் காலைமாலை வேளைகளில் உபயவேதாந்த ப்ரவசநம், வெகு ஆச்சரியமாகச் செய்தருளாநின்ருர். சில வேளைகள் தங்கியிருந்து கேட்டுக்

களிக்கப்பெற்றேன். அப்போது அந்த சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் அளவுகடந்த ஸௌசீல்யகுணத்தை யநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. லோகாபிராமமான வார்த்தை களிலும் சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் வெளிவரும்படி வார்த்தையாடியருள்வர். அந்த ஸ்வாமிக்கு ஜ்யோதிச் சாஸ்த்ரத்திலும் அபாரமான பாண்டித்யமுண்டென்பது அப்போது அறியலாயிற்று. ஒருநாள் அந்த ஸ்வாமி அடியேனுடைய ஒரு நோட் புத்தகத்தில் எனது ஜாதகம் குறிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கடாக்ஷித்தருளி அதீத-அநாகத பலன்களையெல்லாம் தெரிவித்தருளத் தொடங்கினர். சோதிடத்தில் எத்தனை ச்லோகங்களுண்டோ, எத்தனை பாட்டுக்களுண்டோ அத்தனையும் அந்தஸ்வாமிக்கு வாசோ விதேயங்களாயிருந்தன வென்பதை அந்தக்ஷணத்தில் கண்டறிந்து வியந்தேன், அப்போது அந்தஸ்வாமி அழுத்தம் திருத்தமாக ஒரு விஷயம் ஸாதித்தார்; அதை உலகமெல்லாம் அறிந்தேயிருக்கின்றது. அதாவது,

"பிரதிவாதி பயங்கரரென்கிற குடிப்பெயர் உமக்கு அந்வர்த்தமாகவே யிருக்கும்; உலகத்திலுள்ள வித்வான்கள் யாவரும் தாமாகவே வந்து உம்முடைய வாக்கில் மாட்டிக்கொள்வர்கள். இதை நீர் பரீக்ஷையாகப் பார்க்கலாம்; வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்கிற வாசியில்லாமல் பெரும்பாலும் எல்லாருமே வந்து உம்மிடம் சிக்கிக்கொள்வர்கள். சிக்கிக்கொள்வதோடு நிற்கமாட்டார்கள்; திக்குமுக்கலாடி நிற்பர்கள். சனிக்கிழமையை செவ்வாய்க்கிழமையாக நீர் சொல்லிவிட்டாலும் அது செவ்வாய்க்கிழமையாகவே ஆய்விடும். இத்தால் நீர் விதண்டாவாதம் செய்வீ ரென்றதாகாது; எத்தனை வித்வான்கள் திரண்டு போராடினாலும் உம்முடைய வாதந்தான் ஸித்தாந்தமாக நிற்கும்."

என்று சொல்லி இதற்குப் பல ச்லோகங்களும் பல பாட்டுகளும் ஸாதித்தார்.

"உலகத்தில் சோதிடர்கள் சொல்லுகிறபடியெல்லாம் பலிக்கிறதென்று நிர்ப்பந்தமில்லை; சில வார்த்தைகள் விபரீதமாவதுமுண்டு: இப்போது நான் உமக்குப் பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன்; அவற்றில் மற்ற விஷயங்கள் பழுது பட்டாலும் இந்தவொரு விஷயம்மட்டும் பழுதுபடவேமாட்டாதென்று சபதம் செய்வேன்; நூற்றுக்கணக்கான வித்வான்கள் உம்மிடம் வந்து மாட்டிக் கொண்டே தீருவர்கள். நான்கூட ஒருகால் உம்மிடத்தில் மாட்டிக்கொள் வேனோ! என்கிற அச்சமும் உண்டாயிருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு விஷயம் தெரிந்துவிட்டபடியால் நான் ஜாகரூகனாகவே யிருந்திடுவேன். இன்னும் நான் பத்திருபது வருஷங்களாவது ஜீவித்திருப்பேனே; அடிக்கடி நாம் சந்திக்க நேருமே. அவ்வப்போதுகளில் நானே இதைப்பற்றின யோகக்ஷேம விசாரம் செய்வேன்" என்றும் ஸாதித்தார். இது 57 வருஷமாகிறது. அந்த ஸ்வாமியின் அந்தத் திருவாக்கு அவ்விடத்திலேயே அன்றைக்கே பலிக்க ஆரம்பித்தது.

— புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி —

76. அப்போது அங்கு ஸ்ரீமத் புத்தங்கோட்டம் சீமாச்சார்ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந சீலர் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி அஹோபில மடத்து ஆஸ்தாந வித்வானென்றும் விளங்கி வந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் பரிசயம் அடியேனுக்கு அதற்கு முன்பு கிடையாது. அடியேன் காவேரிக்காகச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் அந்த ஸ்வாமி ஒரு திருமாளிகை வாசல்

திண்ணையில் எழுந்தருளியிருந்து சிலர்க்கு யாதவாப்யுதயபாடம் ஸாதித்து வருகிறார். வீதியூடே சென்றுகொண்டிருந்த வடியேனைப் பரமப்ரேமத்துடன் கடாக்ஷித்து அழைத்துக் குசலப்ரச்நம்பண்ணி உட்காரச்செய்தார். பிறகு பாடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் ஸர்க்க முடிவில் ஒரு ச்லோகரத்நம்;

“ ஆச்வாஸ்ய வாகம்ருதவ்ருஷ்டிபிராதிதேயாந்
தைதேயபாரநமிதாம் தரணீஞ்ச தேவீம்,
ஆவிர்புபூஷுரநகோ வஸுதேவபத்ந்யாம்
பத்மாபதிः ப்ரணிததே ஸமயம் தயாயாः” என்பது.

பூபாரத்தையும் அஸுரோபத்ரவத்தையும் நீக்கும்படி பூமிதேவியாலும் தேவதைகளாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்ட க்ஷீராப்திநாதன் அவர்களைத் தேற்றியனுப்பி, தான் தேவகிப் பிராட்டியாரிடம் பிறந்து தனது தயையை வெளிப்படுத்த உத்தேசித்தான்—என்பது இந்த ச்லோகத்தின் தாற்பரியம். இதில் [அநகः] என்னும் விசேஷணம் பகவானுக்குள்ளது. அகில ஹேயப்ரத்யநீகனென்று வேதாந்தங்கள் போற்றநின்ற பெருமானுக்கு இல்லையாகச் சொல்லப்படுகிற அவத்யம் எதுவென்று சங்கை வரக்கூடும். இதன் வியாக்கியானத்தில் அப்பயதீக்ஷிதர் “அநகः—அநவத்யः; தத்தத் கர்மாநுரோதிதயா வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய ரஹிதः” என்றெழுதியுள்ளார். அவரவர்கள் செய்யும் புண்யபாபரூப கருமங்களைப் பின்செல்பவனுதலால் வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களாகிற தோஷங்களில்லாதவன்—என்பது இந்த வியாக்கியான வாக்கியத்தின் பொருள். பகவான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிற காலத்திலே இப்படிப்பட்ட தோஷங்களுக்கு சங்கையும் பரிஹாரமும் சாரீரகமீமாம்ஸையில் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம். பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதகத்தில் * நிம்நோந்நதஞ்ச கருணஞ்ச ஜகத் விசித்ரம் கர்ம வ்யபேக்ஷ்ய ஸ்ருஜதஸ் தவ ரங்கசேஷந், வைஷம்யநிர்க்ருணதயோர் ந கலு ப்ரஸக்திः தத் ப்ரஹ்மஸூத்ரஸசிவாச் ச்ருதயோ க்ருணந்தி * என்கிற ச்லோகத்தினுல் இதனை விசதீகரித்தருளினர். ப்ரக்ருதே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாக இருந்தால் இங்ஙனே பொருள் பணிக்கத்தகும். இது அந்த ப்ரகரணமன்று; பகவான் தன்னுடைய திருவவதார ப்ரகரணமென்பது ஸ்பஷ்டம். இந்த ப்ரகரணத்தில் (அநகः) என்பதற்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய தோஷமில்லாதவன் என்று பொருள் கூறுவது ஏலாது இவ் விஷயத்தை அந்த புத்தங்கோட்டம்ஸ்வாமி விமர்சியாமல் வியாக்கியானத்திலுள்ள படியே பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அடியேன் “இங்கே ஒரு விவக்ஷையுண்டு, விஜ்ஞாபிக்கலாமோ?” என்றேன்; அவ்விடத்து வியாக்கியான பங்க்தி பொருந்தாதென்பதை விஜ்ஞாபித்தேன். பரிகராலங்காரம் அமைய அருளிச்செய்யப்பட்ட (அநகः) என்னும் விசேஷணத்திற்கு வைஷயம்யநைர்க்ருண்ய தோஷமில்லாதவனென்கிற பொருள் அப்ரஸக்தமென்று உபபாதித்தேன். அப்பய தீக்ஷிதர் எவ்வளவு வியாபகர்; அவருடைய வியாக்கியானத்திற்கா குற்றங்குறை கூறுகின்றீர்; (அநகः) என்பதற்கு வேறு எவ்விதமாக அர்த்தம் சொல்லமுடியும்; நீர் சொல்லும் பார்ப்போம்” என்றார். “அஸ்மதாதிகளுடைய பிறப்புக்குக் கர்மம் காரணம்; கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷம் நமக்குண்டு; எம்பெருமான் க்ருபாவச்யனுகிப் பிறக்கிறுனேயொழியக் கர்மவச்யனுகிப் பிறப்பதில்லை. ஆகவே கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷமில்லாதவன்

என்பதே இங்குப் பொருத்தமான பொருள்; இந்த ரீதியில் மற்றும் சில பொருள்களும் சொல்லலாம்: தீக்ஷிதர் எழுதியுள்ள பொருள் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்தாதுதான்'' என்று அரைமணிகாலம் விவரித்து விண்ணப்பம் செய்தேன். அதன்மேல் அந்த ஸ்வாமி சீற்றத்தோடு சில வார்த்தைகள் ஸாதிக்க "சேஷம் கோபேந பூரயேத் என்பது தெரிந்ததுதானே'' என்றேன். அதைக்கேட்ட வுடனே அவர்க்கு இன்னமும் அளவுகடந்த சீற்றமுண்டாகிவிட்டது. அந்தோ! வைரஸ்யமதிகரித்துவிட்டதே யென்று உடனே அடியேன் அகன்றுவிட்டேன். அப்போது ஸாயம்ஸந்த்யாஸமயம் ஒரு நாழிகை கழித்து அடியேன் ஸன்னிதிக் குள் விடைகொண்டேன்; அப்போது வஸந்தோத்ஸவமென்று ஞாபகம். அங்கே அடியேன் ஒரு பக்கமாக இருந்துகொண்டிருக்கையில், அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியும் அங்குப் பெருமாள் ஸேவைக்காக வந்து அப்போது அங்கு உபஸ்திதர் களாயிருந்த சில வித்வான்களுக்கு அடியேனைச் சுட்டிக்காட்டி "இந்த பிள்ளை யாண்டான் யாரோ தெரியவில்லை; என்னிடம் வலுவில் வந்து *சேஷம் கோபேந பூரயேத்* என்கிறார்; எனக்கு ஆறவேயில்லை; என்று பெருமிடறு செய்து பலபல ஸாதிக்கிறார். அவர்களெல்லாரும் விஷயமென்ன? என்று கேட்க; அதற்கு அவர் "விஷயம் ஏதுவாவதிருக்கட்டும்; இவருடைய வயது என்ன? இவர் வந்து என்னை (சேஷம் கோபேந பூரயேத்) என்பதா? இது என்ன த்ருஷ்டத்தனம்!'' என்று கத்துகிறார், ஆறுத சீற்றம் பொங்க அலமருகின்றார்.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி —

77. அப்போது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி "தேவரீருக்குக் கோபமுண்டானபடியாலன்றோ அவர் சேஷம் கோபேந பூரயேத் என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும்; தேவரீருக்கு கோபமுண்டானது வாஸ்தவந்தானே; எதனாலுண்டாயிற்று? நடந்தவிஷயத்தை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஸாதிக்கலாகாதோ?'' என்றார். பிறகு, நடந்த விஷய சர்ச்சைகளை அந்த ஸ்வாமியே விரித்துரைக்க நேர்ந்தது. அடியேன் விஜ் ஞாபித்தவற்றையும் அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியே அநுவதிக்க ப்ராப்தமா யிற்று. எல்லாவற்றையும் கேட்ட பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி "அந்த பிள்ளை யாண்டான் சொன்னதில் அவத்யம் ஒன்றுமில்லையே; அதன்மேல் இவ்வளவு மநஸ்தாபம் வளருவதற்கு ஹேதுவில்லையே. அப்படியும் சொல்லலாமென்று தேவரீர் ஒரேவார்த்தையில் முடித்திருக்கலாமே'' என்று ஸாதித்தார். அப்போது பக்கத்திலிருந்த மற்றொரு வித்வான் "அப்படியும் சொல்லலாமென்று சொன்னால் அந்த பிள்ளையாண்டான் விட்டுவிடுவாரோ? அப்படித்தான் சொல்லவேணும்; வேறுவிதமாகச் சொல்லக்கூடாதென்பதன்றோ அவருடைய அபிப்ராயம் என் றார். இப்படியாக வார்த்தைகளின்மேல் வார்த்தை மிகமிக வளர்ந்து சென்றது. தீக்ஷிதர் எழுதியிருப்பது ரஸ்யமன்று என்றே பலரும் முடிவு செய்தார்கள். இவ் விஷயம், அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த ஸுப்ரஸித்தமான வேதாந்த தீபிகா பத்ரிகையில் வெளிவந்து முள்ளது. புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியோடு அன்று தொடக்கமான வாதம் அவ்வளவோடு நின்றுவிடாமல் மற்றும்பல விஷயங்களிலும் பெருகியிருக்கின்றது பரஸ்பரம் பல க்ரந்த ரசனைகளும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

"ரக்ஷாவிலோசநபாவப்ரகாசிகை" "நமஸ்கார தத்வ விஜயத்வஜம்" முதலான அடியேனது க்ரந்தங்கள் உலகமறிந்தவை. ஸ்ரீரங்கத்தில் அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியை அன்றிரவே சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி கேட்டருளி அடியேனைத் தேடிக் கொண்டு எழுந்தருளிவிட்டார். "நான் சொன்னது எப்படி?" என்று கேட்டருளினார் * வாசம் அர்த்தோநுதாவதி * என்று விஜ்ஞாபித்தேன்.

78 இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப் பிறகு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியைப் பல பரியாயம் ஸேவிக்க நேர்ந்ததுண்டு. அந்த ஸ்வாமி அடியேனைக் கண்டவுடனே குசலப்ரச்னங்கள் செய்தருள்வதற்கு முன்னம் இதைப்பற்றியே கேட்டருள்வது வழக்கம்; "இப்போது எந்தபண்டிதர் மாட்டிக்கொண்டு திண்டாடுகிறார்?" என்று புன்முறுவலோடு கேட்டருள்வர். "எதுவும் ஸ்வாமிக்குத் தெரியாமலிருக்க ப்ரஸக்தியில்லையே' என்று பதில் விண்ணப்பம் செய்வேன். எந்த வாதவிவாதமும் உடனுக்குடனே பத்ரிகைகளில் அச்சேறிப் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தபடியாலும், ஒவ்வொன்றும் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அனுப்பப்பட்டே வந்தபடியாலும் அங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்வே னடியேன். "கிடைப்பதையெல்லாம் விடாமல் பார்த்துக்கொண்டுதா னிருக்கிறேன். அவரவர்கள் தாமாக வந்து மாட்டிக்கொள்வதும் உண்மையில் லோகோபகாரத்திற்குத் தானாகிறது" என்று ஸாதித்தருள்வர். இவ்விஷயத்தில் அந்த மஹாஸ்வாமியின் திருவாக்கு பலித்து வருவதுபோல் வேறு எந்த சோதிடர் வாக்கும் பலிக்கக் கண்டதில்லை.

— ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் குறிக்கொள்க —

79. அடியேன் எழுதி அச்சிட்ட நூல்கள் டன்னிரண்டுதுறைகளில் அமைந்துள்ளன வென்பதை உலகமறியும். அவற்றுள் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபத்துறையென்பதுமொன்று. அஸம்பத்தமென்று தோன்றும் விஷயங்களைக் கண்டித்தெழுதுவது அடியேனுக்கு இளமையிலிருந்தே வழக்கமாய்விட்டது. இதனால் சிலர்க்கோ பலர்க்கோ மனோவிகாரமுண்டாக ப்ரஸக்தியுண்டு. இதைப்பற்றி விவேகிகள் தெளிய விண்ணப்பஞ் செய்கிறேனிங்கு. ஸ்ரீதேசிகனுடைய வைபவத்தை உள்ளபடி உரைக்கத் தோன்றிய க்ரந்தம் ஆசார்யசம்பூ என்பது. வேதாந்தாசார்யவிஜயமென்பது இதுவே. இதில் தெரிவிக்கப்படாத பலகதைகளைப்புனைந்து, தென்னாசார்ய தூஷண ப்ரசுரமான தேசிகவைபவநூல்கள் அடியேனுடைய இளமையில் வெளிவரத் தொடங்கின. அவற்றை விமர்சிக்கவேண்டிய ஆவச்யகதை யுண்டாயிற்று.

உலகில் மதபேதங்கள் இல்லாமலிருக்க முடியாது. உலகுக்கெல்லாம் பாஷை ஒன்றேயாகவுள்ளதோ? இல்லையே; ஒரு க்ராமத்துக்குள்ளேயே ஒன்பது பாஷைகள் நடையாடக் காணாநின்றோமன்றோ? அப்படியே பலபல மதங்கள் தோன்றியிருப்பதும் ஸஹஜமே. ப்ராஹ்மண ஸமுதாயத்தில் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரிகளை யெடுத்துக்கொள்வோம். புண்ட்ர உபாதான த்ரவ்யத்தில் எத்தனை பேதங்கள்? புண்ட்ராகார ஸந்நிவேசத்தில் எத்தனை பேதங்கள்? இவை இன்று நேற்று ஏற்பட்டவையா? சந்திரஸூரியாதிகளோடு கூடவே இவையும் தோன்றியவை யென்பதை யாரேனும் மறுக்கமுடியுமா? இதை அடியேன் நன்கு உணர்ந்தவன். ஆகவே எந்த மதத்திலும் எந்தபுண்ட்ரத்திலும் அடியேன் வெறுப்போ

பகையோ கொண்டவனல்லேன். கொள்பவர்கள் அவிவேகிகளேயாவர். நமது பூருவாசாரியர்கள் ஆதரித்திருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? விசிஷ்ய வேதாந்த தேசிகன் அணிந்துகொண்டிருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? என்பதைமட்டும் அடியேன் விமர்சிப்பவனுதலால் அந்த விமர்சங்களை ப்ரஸங்காத் வெளியிடுவது கொண்டு அடியேனை மத்ஸர க்ரஸ்தனுகச் சிலர் எண்ணுவது தகுதியற்றது.

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில் தேசிகனுக்கு அபிமதமல்லாதவற்றை அவர்க்கு அபிமதமாக ஏறிட்டு, தேசிக ஸம்ப்ரதாயமென்றும், தேசிகதர்சனமென் றும் புதுப் பெயர்களைப் புனைந்து சிலர் ப்ரசாரம் செய்துவருவதும் மிகத் தவறு என்னும் கொள்கையை அடியேன் சிக்கெனக் கொண்டவன். இதுக றும் அடியே னெழுதி வெளியிட்டுள்ள பன்னூறு நூல்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை இந்த விசாரத்திலேயே பரந்திருக்கின்றன. இருநூறு வருடங்களுக்கு உட்பட்ட காலத்தி லேயே தேசிக ஸம்பந்தத்தை வலிந்து நலிந்து ஏறிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஏற்கெ னவே தாங்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைகளை தேசிகனுடையவையாக ப்ரசாரம் செய்துவருகிறுர்களென்பதை அடியேன் சோம்பாமல் பலநூல்களால் நிருபித்து வருகிறேனென்பதையும், பிறர் இதை மறுக்க நெஞ்சாலும் நினைக்ககில்லாமல் வாளா இருந்து வருகிறுர்களென்பதையும் உலகமுழுது முணர்ந்திருக்கின்றது. அடியேன் எதையும் ஆதாரமின்றி ஆக்ரஹத்தா லெழுதுபவனல்லேன். 'வாய் திறக்க வுண்டோ வழி'' என்று பல பெரியார்கள் துணிந்து எழுதியுள்ளபடியேதான் ஒவ்வொன்றையு மெழுதியிருக்கிறேன், எழுதிவருகிறேன்.

சிலர் இலேசாக மறுப்புக் கூறிவிடுவதுண்டு; (அதாவது) "இவர் (P.B.A.) ஏற்கெனவே சிலபலவாண்டுகளுக்கு முன்பு தாம் இசைந்திருந்தவற்றையும் ஏதோ பிடிவாதங்கொண்டு தாமே மறுக்கிறுர்; தன்னைத் தானே கண்டித்துக் கொள்ளு கிறுர்' என்று. இதைப்பற்றி நான் பலகால் விரிவான விடைகள் விடுத்திருந்தாலும் இப்போது இங்குச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

— சில விமர்சங்கள் தோன்ற உண்மைக்காரணம் நிருபித்தல் —

80. "நமக்கு உபதேசரத்தினமாலை யிருப்பதுபோல் அவர்களுக்குப் பிரபந்தசாரம்; நமக்கு ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர மிருப்பதுபோல் அவர்களுக்கு ராமாநுஜதயாபாத்ரம்; ....'' என்றிங்ஙனேதான் நெடுநாள் நினைத்திருந் தேன். இப்போதும் இங்ஙனே பலர் நினைத்திருப்பதுண்டே, ஹரிதிந திலகம் தேசிகன் ஸாதித்தது—என்று எத்தனை வித்வான்கள் எத்தனை வருஷகாலமாக எண்ணியிருந்தனர் தெரியுமோ? யார்க்கும் எதிலும் ப்ரமம் நீங்குவதற்கு ஒரு கால விசேஷமோ ஹேது விசேஷமோ உண்டாகிற தன்றே. நின்று கேண்மின். திடீ ரென்று ஒருஸமயம் ஸ்ரீராமாநுஜதயாபாத்ரத் தனியன்தோன்றி அறுநூறுவருடமாயிற் றென்று ராமாநுஜதயாபாத்ரோத்ஸவமென்று இங்கே கொண்டாடத் தொடங்கினுர் கள். அப்போதுதான் விமர்சமுதிக்க அவகாசமேற்பட்டது. ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீமாந்வேங் கடநாதார்ய: என்கிற தனியன் பரமகம்பீரமாயும் எஞ்ஞான்று மெங்கும் சிறப்புப்பெற்ற தாயும் விளங்காநிற்க அதை உபேக்ஷித்து, அவதார ஸ்தலத்திலுங்கூட விலை செல்லகில்லாதவொரு ச்லோகத்திற்கு உத்ஸவம் என்றுல் இதைப்பற்றி விவேகி

களுக்கு விமர்சம் விளையாமலிருக்க முடியுமா? தனியனுக்கு உத்ஸவம் என்பதே விசித்திரம்; அதிலும் தோன்றின நாள் முதல் பங்கப்பட்டே வருகின்றவொரு தனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் ஈச்வரன் கொடுத்த விவேகசக்தியை யுடையவன் விவேகியாமலிருக்கமுடியுமா?

*ஸ்ரீமான்வேங்கடதனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் ஒருவாறு இசைந்திருக்கும். அதை தேசிகனுடைய அவதார ஸ்தலத்திலேயே அவருடைய திருமுன்பே நடத்தவுங்கூடும். அதைவிட்டு, அஸக்ருத் ப்ராப்தபங்கமான தனியனுக்கு உத்ஸவமென்பதும், அதுதானும் புதிதாகக் கட்டினவொரு க்ருஹத்திலென்பதும் எவ்வளவோ விமர்சத்தை யுண்டாக்காதா? உண்டான விமர்சத்தை சதசஃ ஸஹஸ்ரசஃ வெளியிடநேர்ந்தது. "கீழ்நாட்களில் ஒப்புக்கொண்டிருந்து இப்போதாக மறுக்கிறாரிவர்' என்று சொல்லிவிட்டால் இது ஸமாதானமாகுமோ?

— ஸ்ரீகோஷ்டிபுரம் ஸ்வாமியின் விலையுயர்ந்த வார்த்தை —

81. அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி காஞ்சியில் ஸ்திரவாஸமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸ்ரீமத் பரம... இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமிபோலவே இவரும் விஷயங்களை கோபதாபமில்லாமல் கேட்பதும் சொல்லுவதுமாயிருந்தபடியால் என்னுடைய விமர்சங்களையெல்லாம் அவரிடம் ஸமர்ப்பித்தேன். முழுதும் கடாக்ஷித்துவிட்டு ஸாதித்தது இவ்வளவே; ஏதோவொரு பத்ததி நடந்து வந்ததென்பதும் இடையில் மாறுபாடு நேர்ந்ததென்பதும் வாஸ்தவம். இதுவும் ஏறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்கு மேற்பட்ட காலமாக நடந்து வருகிறதென்பதை தேவரீரும் இசைந்திருக்கிறது. எங்களுக்கு ப்ரவேசமுள்ள கோவில்களிலும் மடங்களிலும் ஒருவிதமான வழக்கம் வந்துவிட்டது; தேவரீருடைய விமர்சத்தைக்கண்டு இதையெல்லாம் மாற்றிக் கொள்வதென்பது ஸாத்யமா? உங்களுடைய பத்ததியை இனி நாங்கள் பரிக்ரஹிக்க முடியுமா? ஒருவிதமாக வந்துகொண்டிருக்கிற ஆசாரத்தை நாங்கள்தான் விடமுடியுமா? ஏதோ பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் நடந்து வருகிற லீலைகள் இவை—என்றிருக்க வேண்டியது. நியாயாலயவியவஹாரங்களுக்கு இடமளித்தது அநீதியே—இத்யாதி. இது ப்ராமாணிகமும் ஸாத்விகமுமான வார்த்தையென்று உகந்தேன்.

— நிகமன விஜ்ஞாபனம் —

அடியேன் விஜ்ஞாபிக்கவுத்தேசித்த எண்பது விஷயங்கள் முடிவுபெற்றுவிட்டன. ஆனால் விஜ்ஞாபிக்க வேண்டியவை இன்னமும் பலபல சேஷித்திருக்கின்றன. இளமைதொடங்கி அடியேன்செய்த வடநாட்டுத் தென்னாட்டு யாத்திரை விசேஷங்கள், திவ்யப்பிரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை யெழுதிய விசேஷங்கள், சென்னை யுபந்யாஸ ஸபைகளில் அந்வயிக்கப்பெற்ற வரலாறுகள், அந்த ஸபைகளின் மூலமாகப் பலபல பெரியார்களின் பரிசயத்திற்கும் ப்ரணயத்திற்கும் பாத்திரமாகப்பெற்ற பரிசுகள், ஸ்ரீகாஞ்சியில் நம்பிள்ளை ஸன்னிதி திருப்ரதிஷ்டையமைந்த வகைகள், க்ரந்தமாலா ப்ரகாசன ப்ரணாளிகள், நான்கு பாஷைகளிலும் மாதாந்தப் பத்திரிகைகளின் வெளியீடுகள், நான்கு பாஷைகளிலும் திவ்யப்ரபந்த ஸ்தோத்ர வியாக்கியான வெளியீடுகள், ஸமீபகாலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூறாண்டு நிறைவு நினைவு மலர்களாக ஐந்து பாஷைகளிலும் அரிய பெரிய க்ரந்த ப்ரகாசனங்கள்....முதலிய பல விஷயங்களைப்பற்றி ஏற்கெனவே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளவற்றை நினைப்பூட்டி நிற்கிறேன். தற்காலம் வாழ்கின்ற மஹான்கள் எண்பது திருநாமங்களைப் பற்றி விரைவில் எழுதி க்ருதக்ருத்யனாவேன். ... *

ஏண்பது விஷய விஜ்ஞாபனம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோவிலில் திருமாளிகையில் நடைபெற்ற

ஸ்ரீஸ்வாமியின் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ நிகழ்ச்சி

(திருமலை அனந்தான்பிள்ளை, க்ருஷ்ணமாசாரியன், சிரோமணி வித்வான் திருப்பதி.)

ஸ்ரீமதித்யாதி விசேஷண விசேஷலக்ஷ்யபூதரா யெழுந்தருளியிருக்கும் ஜகதாசார்யஸிம்ஹாஸநாதிபதி மஹாவித்வான் பெருமாள்கோவில் ப்ரதிவாதிபயங் கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் திருநக்ஷத்ர (சதாபிஷேக) மஹோத்ஸ வத்தை இவ்வருஷம் பூர்த்தியாக உடனிருந்து அநுபவிக்கும் பாக்கியம் படைத்த அடியேன் அவ்வுத்ஸவ நிகழ்ச்சியைப்பற்றிச் சிறிது விண்ணப்பிக்க விழைகின்றேன். 31—3—71ல் தொடக்கமாகி 13—4—71 ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருநக்ஷத்திரமாகிய திரு விசாகத்தில் மேற்கண்ட உத்ஸவம் இனிதே முடிவுபெற்றது. இந்நாட்களில் உபயவேத கோஷ்டிகளின் அழகு நெஞ்சால் நினைப்பரிது. ஆயினும் சிறிதெழுது கிறேன்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவை

முதல் ஐந்து நாட்களில் காலை வேளைகளில் முதலாயிரமும், இரவு வேளை களில் இயற்பாவும் ஸேவித்து முடித்து, பிறகு பத்து நாட்களில் பெரியதிருமொழி யாயிரமும் திருவாய்மொழியாயிரமும் இராமாநுச நூற்றந்தாதி உபதேசரத்தின மாலைகளும் ஸேவித்து முடிக்கப்பட்டது. காலையில் 7-30 மணி முதல் 10-30 மணி வரையிலும், இரவு 8 மணி தொடங்கி 10-30 மணியளவிலுமாக இப்படி பதினைந்து நாட்களில் திவ்யப்ரந்தமும் ஸ்தோத்ர பாடங்களும் ஸேவித்த அத்யாபக ஸ்வாமிகளும் கேட்டநுபவித்த மஹான்களும் உண்மையில் அம்ருதஸாகராந்தர் நிமக்ந ஸர்வாவயவர்களாய்ப் பேரானந்த மெய்தியதை ப்ரத்யக்ஷீகரித்த அடியேன் உள்ளபடி அதைப் பேசப் பாசுரம் அகப்படாமல் தடுமாறுகின்றேன். 'பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே' என்று பெரியாழ்வார் இங்கே திருப்பல்லாண்டு பாடுவார்க்கு, நித்யவிபூதியில் சென்று ஸ்ரீவைகுண்டநாத னுக்குப் பல்லாண்டு பாடுவதைப் பயனாக அருளிச்செய்கிறார். அப்படி அங்கு நடக்கும் திருப்பல்லாண்டு ஸேவையும் இந் நாலாயிர ஸேவையோடு சிறிதும் ஒவ் வாதென்பதே அடியேனுடையவும் மற்றும் பலருடையவும் த்ருடாத்யவஸாயம். பெருமாள் கோவில் மணவாளமாமுனிகளின் ஐப்பசித் திருமூல வுத்ஸவத்தில் தவிர இந்த ஜம்புத்வீபத்தில் வேறெங்கும் இதைப்போல் திவ்யப்ரபந்தம் ஸேவிப்பதில்லை யென்று அநுபவரஸிகர்களின் ஸித்தாந்தம். "கைங்கர்யந்தான் பக்திமூலமாக அல்லாதபோது பீதி மூலமாக வரவேணும்" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியின் படி ஸ்ரீஸ்வாமியினிடத்தில் பக்தர்களாய்ப் பலரும் பீதர்களாய்ச் சிலருமாக ஏறக் குறைய நூறு ஸ்வாமிகள் சேர்ந்து திவ்யப்ரபந்த ஸேவையைப் பரம மதுரமாகப் பெருமிடறு செய்து நடத்தியருளியதைப் பற்றி எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் போதாது.

வேத பாராயணம்

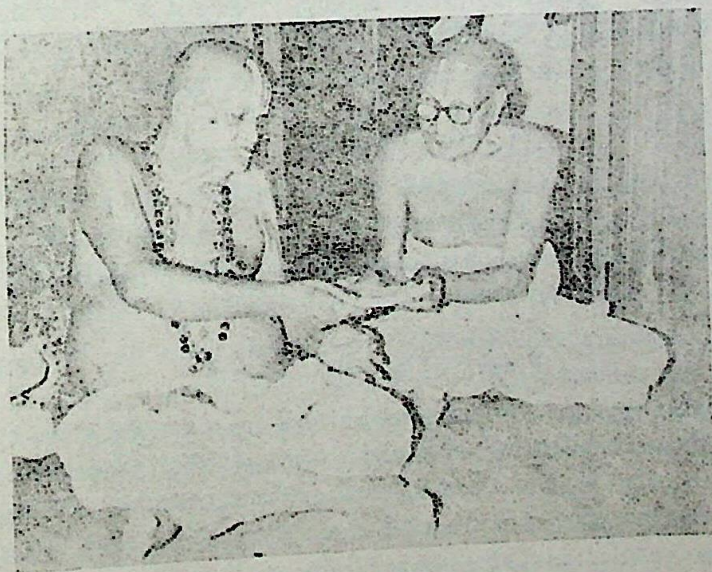
பதினைந்து நாட்களிலும், பின்மாலை மாலைகளில் திருவீதிப்ரதக்ஷிணரூபமாக மூன்றுமணி காலமும், பகல் (2 மணி முதல் 5 மணி வரை) மூன்றுமணி காலமுமாக ஏறக்குறைய 25 வேதபாடிகளால் பூர்ணமாக வேதபாராயணம்செய்து பூர்த்திசெய் யப்பட்டது. ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு திவ்யப்ரபந்தத்தில் உள்ள ஊற்றத்தைவிட வேதத்தில் ஊற்றம் அதிகமென்று பலர் கூறுவதுண்டு; ஆகவே வேதபாராயண வைபவத்தைப் பற்றி அதிகமாக எழுதத் தேவையில்லையென்று நிற்கிறேன்.

உபந்யாஸங்கள்

ஒவ்வொருநாளும் இரவு திவ்யப்ரபந்த ஸேவை முடிவுபெற்ற பின்பு ஸ்ரீஸ்வாமி முக்கால்மணி காலத்திற்குக் குறையாமல் தமது 'வ்யாக்யான வாசஸ்பதி' என்ற அநிதரஸாதாரணமான பிருதத்திற்குச் சேர, பழுத்த ஞானத்தின் பரீவாஹ மாக, பரிபக்வமான திருமேனியுடன் ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டு கம்பீர மதுர கண்டத்வநியில், திருவாய்மொழியில் ஓதப்படுகின்ற அர்த்தபஞ்சகத்தை ஆசார்ய ஹ்ருதய திவ்யசாஸ்த்ர சூர்ணையொன்றுகொண்டு அருளிச்செய்த உபந்யாஸத்தைக் கேட்கப் பெற்றவர்கள் விண்ணுளாரிலும் சீரியரே யென்னத் தட்டில்லை. திருவிசா கத்தன்று இரவு நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில் ''பெருங்கேழலார் தம்பெருங்கண்மலர்ப் புண்டரீகம்'' என்று தொடங்கும் திருவிருத்தப் பாசுரத்தைக் கொண்டு பரக்க ஸ்ரீஸ்வாமி ஸாதித்த உபந்யாஸம் ''கடல் மண்ணெல்லாம் விலையோ' என்னும்படி விளங்கி எல்லோருடைய திருவுள்ளமும் தேனூறித் தித்திக்கும்படி யிருந்ததை அடியேன் எங்ஙனே எழுதமுடியும்?

ஸாரார்த்தச் சொல்லழகரான ஸ்ரீ உ.வே. (கோயில்) சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமி திருவாய்மொழியும் ஜீவாத்மஸ்வரூபமும் என்பதுபற்றி தமது விருதுக்கேற்ப மிகவும் ரஸமாக உபந்யஸித்தார். ஸ்ரீ உ. வே. தி. அ. ஸ்ரீ சைலம் க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி 'ஜக்த்வா கர்ணேஷு தூர்வாங்குரம்' என்று தொடங்கும் ஸுதர்சந சதகச்லோகத்தையும், ஸ்ரீமான் ஆழ்வார்திருநகரி இளைய வில்லி பூவராஹாசார்யஸ்வாமி *ஆழிமழைக்கண்ணா என்ற திருப்பாவைப் பாசுரத் தையும் நம் ஸ்வாமிபரமாகப் பொருந்த நிர்வஹித்து நிரர்க்களமாகச் சொற்பொழி வாற்றினர். மதுரை காலேஜ் ப்ரொபஸர் சதுர்ப்பாஷா விசாரத. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸகல லோகோபகாரக நாநா க்ரந்தநிர்மாணத்தைப் பற்றிப் பாராட்டிக் கவிதை மூலமாகப் பேசினர். மதுராந்தகம் காலேஜ் வ்யாகரண ப்ரொபஸர் ஸ்ரீ உ, வே. உத்தரமேரூர் வாஸுதேவாசார்யஸ்வாமி, திருவெவ்வுளூர் அர்ச்சகர் நரஸிம்ஹாசாரியர்ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உ.வே. ப்ரஹ்மதேசம் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி ஆகியோர் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகங்களினாலும் நெஞ்சுகனிந்த வாய்மொழிக ளாலும் ஸ்ரீஸ்வாமியைப் புகழ்ந்து பேசினர். திருப்பாப்புலியூர் அட்வொகேட் ஸ்ரீ உ. வே. ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவத்தைப் பேரானந்தம் பொங்கிப் பேசி அனைவரையும் மகிழ்வித்தனர். ஸ்ரீஸ்வாமியின் அபிமானத்திற்கு விசேஷபாத்ரபூதரான எழும்பூர் அட்வொகேட் ஸ்ரீமாந் R.V. சேஷாத்ரீ அய்யங்கார்

(மஹாவாக்மி) 'ரதிர் மதிஸரஸ்வதீத்ருதி ஸம்ருத்திஸித்தி ச்ரிய:' என்று தொடங்கும் ஸ்ரீகுண ரத்நகோச ச்லோகத்தின்படி ஸ்ரீஸ்வாமியைப் பெரிய பிராட்டியாரின் கடாக்ஷமும் அது அடியாக ரத்யாதி ஸம்ருத்தியும் பெற்றவராகப் புகழ்ந்து பேசி, ஸ்ரீஸ்வாமியின் ப்ரதிபாவிசேஷத்தை சென்னை யுபந்யாஸ கோஷ்டிகளில் தாம் பலகாலமாக அநு பவித்த வகைகளைக்கூறி விசேஷித்துக் கொண்டாடினர். (இது 10—4—71 காலை கோஷ்டியில்.) மதுராந்தகம் காலேஜ் வ்யாகரண ப்ரபொஸர் ஸரளகவி. பாதூர். ராகவாசார்யஸ்வாமி எழுதியனுப்பிய ச்லோகங்கள் கோஷ்டியில் வாசிக்கப்பட்டன. 11—4—71 காலையில் திருப்பதி ஸ்ரீவேங்கடேச்வர யூனிவர்ஸிடி ப்ரொபஸர் திருவாளர் டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் தாம் திவ்யப்ரபந்தத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற ஸ்ரீஸ்வாமியின் திவ்யார்த்த தீபிகையுரை மிகவும் பயன்பட்டதென்று விளக்கிக் கூறி, அண்மையில் தாம் எழுதிய 225 பக்கங்கள் கொண்ட மலைநாட்டுத் திருப்பதி என்ற நூலை ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பாதகாணிக்கையாக ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீஸ்வாமி யைப் பூர்வாசார்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவதரித்த அவதாரமென்று மனமாரக் கொண்டாடினர். அதற்குமுன்னுள் திருப்பத்தூர் தமிழ்வித்துவான் திருவாளர் கா.அ. ஷண்முக முதலியார் அவர்கள் தொண்ணூறு எண்சீர் விருத்தப்பாக்களால் தாம் தொடுத்த "சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி" என்ற நூலினை கோஷ்டியில் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பித்து அரங்கேற்றினர். கோஷ்டி ஸ்வாமிகளையும் ஸம்பாவித் தனர். 84 பிராயம் புக்க அவரது ஞானச்சிறப்பையும் கவிதைத் திறமையையும் அனைவரும் கொண்டாடினர்.

க்ரந்த ஸமர்ப்பணம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ரிகையின் ஆசிரியரான ஸ்ரீ உ.வே. புத்தூர் ஸ்வாமி 13—4—71 காலையில் அட்வொகேட் S. க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்

(திருவிசாகத்தன்று) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன வெளியீடான ஸ்ரீஸ்வாமியின் சதாபிஷேகமலர் ஒன்றை ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பித்து அனைவருக்கும் விநியோகித்துத் தம்முடைய ம்ருது மதுரபாஷணத்தால் ஸ்ரீஸ்வாமியை மிகமிகப் பராட்டியருளினர்.

ஜீயர்ஸ்வாமிகள்

மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிபணிந்த அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்களுள் உத்தமாச்ரமகள் மூவர் எழுந்தருளியிருந்ததாக ப்ரஸித்தம். அம்மூவருமே இங்கெழுந்தருளி ஸேவைஸாதிக்கின்றார்களென்று பலரும் உகந்து பேசும்படியாக உபய வேத கோஷ்டிகளையும் அணிசெய்திருந்தவழகு அற்புதம்! அற்புதம்!! என்று பேசாதாரில்லை. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்பதி பெரிய கோவில்கேள்வி ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ பெரியஜீயர் ஸ்வாமிகள் கடைசியில் 4 நாள்கள் கோஷ்டியை அலங்கரித்திருந்தது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களினாலும் ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னித் தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்தெந்தைக்குச் செய்யும் வழுவிலா வடிமையினாலும் அஷ்டதிக்கஜாந்தர்ப் பாவத்தாலும் திருமலை ஜீயர்ஸ்வாமி மிகமிகப் பெருமை பெற்றவரன்றோ? நம் ஸ்வாமிமீது மிகப் பரிவுகொண்ட ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ காஞ்சி அழகியமணவாள யதீந்த்ரப்ரவண ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமியும், ஸகல ஜகத்ப்ரஸித்தராய்ப் பலபல க்ரதுக்கள் செய்வித்து 108 க்ருதுஸ்தம்பங்களை நாநா தேசங்களில் ப்ரதிஷ்டாபநம் செய்தருளின ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீஸ்வாமியின் சதாபிஷேகோத்ஸவத்தை இனிதே நிர்வஹித்தருளியது இம்மஹோத்ஸவத்திற்கு சிகரமாக விளங்கியிருந்தது. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி இடையில் ஐந்து நாள் எழுந்தருளியிருந்து கோஷ்டியை யலங்கரித்தருளினர்.

ஸம்பாவனை

இங்ஙனம் எழுந்தருளியிருந்து க்ருபைசெய்த எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும் சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஸ்ரீஸ்வாமி, எம்பெருமான் தமக்கு ஸங்கல்பித்த சக்திக்கும் மேற்பட சால்வைகளும் ஸம்பாவனைகளும் உலகத்தோர் வியக்கவும் உகக்கவும் தக்க ரீதியில் ஸமர்ப்பித்தார்.

க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணம்

இப்படி மிக மிக வழங்கியும், கடைசியில் ஸ்ரீஸ்வாமி "இத்தனை ஜீயர்ஸ்வாமிகளும் எத்தனையோ திவ்யதேசங்களிலிருந்து எழுந்தருளின அத்யாபக வேதபாடி ஸ்வாமிகளும் தம்முடைய அல்பப்ரார்த்தனையை மிகையாகக்கொண்டு அவரவர்கள் தம் பேருக வெழுந்தருளியிருந்து கோஷ்டியைச் சிறப்புற நடத்திக் கொடுத்ததற்கு அடியேன் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன்? ஏதோ ஸ்வல்பம் ஸத்கரித்தேனாகிலும் ஸ்வாமிகளின் பெருமைக்கு அது சிறிதும் ஈடாகாது; தலையல்லால் கைம்மாறிலேன்" என்று கூறி கண்ணும் கண்ணீருமாய் வெள்கிநின்ற நிலையைச் சேவித்த அடியேனுக்கு, "ப்ரஸீதந்து பவந்தோ மே ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா, யதித்ருசைர

ஹம் விப்ரை ரூபஸ்தேயை ருபஸ்தித:'' என்று ஸ்ரீராமபிரானது நிலைமையைப் பேசின வால்மீகி வசனமும், ''அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதமித்யதாம்ப! த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோயமுதாரபாவ: '' என்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைப்பற்றி பட்டரருளிய ச்லோக மும் நினைவுக்கு இலக்காகிப் பரமானந்த முண்டாயிற்று.

அப்போது மதராஸ் வைஷ்ணவ காலேஜ் ஸம்ஸ்க்ருத லெக்சரர் ஸ்ரீமான் A. திருவேங்கடத்தான் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்வாமியை ஒரு ச்லோகத்தினால் மிக வழகாகப் போற்றினார். அடியேனும் ஸ்ரீஸ்வாமி பிறர்க்கு நிலமல்லாமல் வாரிவழங்கியிருக்கும் பல நூற்றுக்கணக்கான அர்த்த விசேஷங்களில் இரண்டொன்றை விண்ணப்பித்து ஸ்ரீஸ்வாமியின் பெருமைக்கடலில் சில திவலைகளை அநுபவித்து ஸ்வரூபம் நிறம் பெற்றேன்.

திருநக்ஷத்ரத்தன்று ஸாயங்காலம் ஜீயர்ஸ்வாமிகள் மூவருடனும், நூற்றுக் கணக்கான உபயவேதபாராயண ஸ்வாமிகளுடனும் அலையாருங்கடல்போல் முழங்கித் திருவீதிகளில் நடந்த ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டி முடிவடையுந் தருவாயில் (சென்னை) கவிதாரத்னமென்று பெயர் பெற்றுப் பலநூல்களை யெழுதிப் புகழ்பெற்ற ஸதீமணி ஸ்ரீமதி. ஹா. கி. வாலம் அம்மையார் என்கிற லலனாரத்னம் தனது கணவரான ப்ரஹ்மஸ்ரீ க்ருஷ்ணய்யரவர்களோடு கூட அதே சமயத்தில் விரைந்து வந்து சேர்ந்து திவ்யப்ரபந்தச் சந்தைகளினாலேயே வாழ்த்துக்கள் கூறி ஸ்ரீஸ்வாமி திருமாளிகையிலேயே தான் படியாய்க்கிடந்து வாழவிரும்பியிருப்பதாகச் சொற் பொழிவாற்றி ஜீயர்ஸ்வாமிகளுட்பட ஸகல ஸ்வாமிகளையும் எழுதுசித்திரங்கள் போல நிற்கவைத்து மகிழ்வித்தமாண்பு என்றும் மறக்கமுடியாததாயிருந்தது.

ஸ்ரீஸ்வாமியினிடத்தில் பரம பக்திபூண்டவர்களான (சென்னைவாஸிகளான) ஸ்ரீஉவே. A. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஸ்ரீ C. சுப்பராயலு செட்டியார், கராலபாடி. ராதாகிருஷ்ணய்யா, ஊரா. ஜகன்னாத செட்டியார் A. V. கன்னைய நாயுடு, V. N. தேவநாதன், (Free India Editor) D. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஸ்வாமி முதலான பல மஹான்கள் தாம்கொண்ட ஆனந்தமும் காட்டிய அபிமானமும் எற்றைக்குமேழேழ் பிறவிக்கும் மறக்கமுடியாத தென்று ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஆனந்த பரீவாஹோக்திகளோடு இம்மஹோத்ஸவ ஸமாப்தியாயிற்று.

முடிவில் ஒரு மகிழ்ச்சிப் பேச்சு. ஸ்ரீஸ்வாமியின் எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் மேலான பெருமையாக வாய்த்தது ஜாமாதாக்களிருவருடையவும் திருக்குமாரரொரு வருடையவும் ஸஹயோக ஸௌமநஸ்யங்கள் பரமஸத்வஸமாச்ரயர்களான ஸ்ரீமதுபயவே. அக்காரக்கனி. ஸம்மத்குமாராசார்யஸ்வாமி, மணவாள திருமலாசாரிய ஸ்வாமியாகிய ஜாமாதாக்களிருவரோடுங்கூடி திருக்குமாரரான ஆயுஷ்மாந் ஸ்ரீரங்கநாதன் எதிலும் குறையொன்றும் கூறமுடியாதபடி இம்மஹோத்ஸவத்தை நிர்வஹித்த அதிசயமொன்றே ஒவ்வொருவருடையவும் நெஞ்சைவிட்டகலாதது இப்படி எத்தனையோ பங்குனி விசாகங்களைக் காணக் கடவோமென்றே ஒவ்வொரு வரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. பொலிக! பொலிக!! பொலிக!!!

"இன்னும்பன் னூற்றாண் டிரும்"

ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.,
ஆசிரியர்: திருக்கோயில், சென்னை-34.

ஜகதாசார்ய சிம்மாசனாதிபதி மகாவித்வான் 'பத்மவிபூஷண்'
பிரதிவாதி பயங்கரம்

ஸ்ரீமத் உ.வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்களின்

எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவுவிழாப்

பாராட்டியல் வாழ்த்துப் பாக்கள்

---

1. பேரறிஞர் என்போர்க்கும் பேரறிஞர்! கல்விநலன்
நேராரும் இன்றி நிரம்பிநின்றோர்!—சீராரும்
'நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லளோ?'
சேமங்கொள் அண்ணங்கர் சீர்!

2. அண்ணங்க ராசார்ய! ஐய! நும் கல்விநலம்
எண்ணுந் தொறும்மிகவே இன்பமுற்று,—முன்னம்
'பெரும்பூதூர்த் தோன்றும் பெருமுனிவர்' என்றே
இறும்பூதிங் கெய்திநிற்பேன் யான்!

3. அண்ணங்க ராசார்யர் போற்கற்றோர் யாருமிலர்!
எண்ணுங்கால் மற்றவன்றன் இன்னருளை—மண்ணின்மிசை
என்போலப் பெற்றோர் எவருமிலர்! ஏகலவ்யன்
அன்றோ அவர்திருத்தாட்கி யான்?

4. கலைபயின்ற நற்றெளிவு, கட்டுரைக்கும் வன்மை,
நிலைதிறம்பா வாதநெறி நீர்மை,—புலவிருந்தாம்
செவ்வியநற் பன்னலம்சேர் செம்மல்அண்ணங் கர்சிறப்பை
எவ்வகை,யான் பாராட்டு வேன்?

5. வடமொழியில், தென்மொழியில், வண்தெலுங்கு இந்தி
திடமொழிகள் தம்மில்,ஒரு சேர—மிடலுடனே
நல்லிதழ்கள் தாம்நடத்தும் அண்ணங்க ராசார்ய
வல்லறிஞர் போல்வார்யார் மற்று?

6. தேசும் திறலும் திருவும் புலமையும்
மாசிலா வைணவநன் மாண்புகளும்—பேசில்,உயர்
அண்ணங்க ராசார்யர் ஆற்ற மிகஅமைந்தார்!
விண்ணும்தான் போற்ற வியந்து.

7. "அரிய தெளிதாகும், ஆற்றலால் மாற்றிப்
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்"—சரியிதென
முன்னம்பூ தத்தார் மொழிந்தவுண்மை, யான்தெளிந்தேன்
அண்ணங்க ராசார்ய ரால்!

8. தானே தனக்குவமன்! தன்புலமை யேபுலமை!
தேனே அவன்றன் திருநூல்கள்!—வானே
வியந்துதொழும் அண்ணங்க ராசார்யர் மேன்மை
நயந்துமிகப் போற்றியுய்வோம் நாம்!

9. அன்புமிகு சான்றேய்! அறிவாற்றல் மிக்குயர்ந்தோய்!
இன்பமிக எண்பதாண் டெய்திநின்றேய்!—துன்றும்நின்
நற்புலமை மாண்பெல்லாம் நான்புகழ வல்லேனே?
பொற்புமிக வாழ்க!நலம் பூத்து.

10. கீர்த்திமிகு கே.எஸ். கிருஷ்ணன்போற் பேரறிஞர்
ஆர்த்திமிகப் போற்றி அகமகிழ்ந்தார்!—தீர்த்தகராம்
நம்அண்ணங் கர்சீர் நயந்தென்றால், என்சொல்வேன்
செம்மல் அவர்தம் சிறப்பு?

11. மாற்றலர்தம் கோள்கள் மறுத்தொழித்துத் தம்கருத்தை
ஆற்றல்மிக நாட்டும் அருந்திறலில்—ஏற்றமிக்கார்
காஞ்சிவாழ் அண்ணங்க ரார்யர்! அவர்பெருமை
யாஞ்சொல்லப் போமோ இனிது?

12. அன்றுபலர் சான்றேர்கள் ஆற்றல்மிக வைணவத்தை
நன்றுமிகப் போற்றி நனிவளர்த்தார்!—இன்றதனைத்
தாம்ஒருவர் போற்றிமிகத் தாங்கி வளர்க்கின்றார்.
ஆம்!அவர்தொண் டென்புகழ்கேன் யான்?

விருத்தம்

1. மாஇருங் கலைகள் கற்றேன்! மகாவித்வான்! மறைகள் தேர்ந்தோன்!
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கச்சியம் பதியில் வாழ்வோன்;
தாவரும் சீர்நம்பிள்ளை சந்நிதி அமைத்த சான்றேன்;
ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட அண்ணங்க ரார்யர் வாழ்க!

2. வாக்கு வன்மை மணவாள மாமு னிகள்போல் வாய்த்துடையோர்!
ஆக்கும் உரையால் அப்பெரிய வாச்சான் பிள்ளை போன்றெளிர்வார்!
தேக்கு சமய வளர்ப்புழைப்பில் சீர்இ ராமா நுசர்நிகர்ப்பார்!
யார்க்கும் அண்ணங் கராசார்யர் அருமை பெருமை அளிப்பரிதால்!

3. மாத இதழ்கள் பலபதிப்பார்! மாண்பார் பலநூல் வெளியிடுவார்!
வேதப் பள்ளி, கோஷ்டிகள்தாம் விளங்க நிறுவி நடத்துகிற்பார்!
ஓதி உய்நூல் பலதொகுப்பார்! உயர்ந்த அறங்கள் பலபுரிவார்!
நீதி வழுவா அண்ணங்கர் நிகரில் பெருமைக் கெல்லையுண்டோ?

4. நூற்றுக் கணக்கில் சிறந்தநல்ல நூல்கள் பலதாம் வெளியிட்டோர்!
மாற்றுப் பொய்ம்மைக் கொள்கைகளை மறுக்கும் திறனில் நிகரில்லார்!
வேற்றுப் புலத்தார் தாமும்மிக வியக்கும் சிறந்த வித்தகத்தார்!
ஆற்றல் மிக்கார் அண்ணங்கர்! அவர்தாம் வாழ்க பல்லாண்டே!

5. புலவ ராகப் பலர்இருப்பர்! புரவ லராகச் சிலர்இருப்பர்!
புலவர் தாமே புரவலராய்ப் புவியில் இருத்தல் மிகஅருமை!
அலகில் சீர்த்தி அண்ணங்கர் ஆசார் யர்தாம், புலவர்களுள்
தலைவர்! மற்றும் புரவலராம் சான்றோர்! வாழி நெடிதூழி!

6. இன்சொற் செல்வ! வைணவநல் இயல்பனைத்தும் எய்திநிற்போய்!
நன்சொற் புலவ! நாவலவ! நல்ல பலநூல் ஆசிரிய!
தென்சொற் கடந்து வடசொற்கடற் கெல்லை தேர்ந்த சிறப்புடையோய்!
என்சொற் கொண்டு நுமைப்புகழ்கேன் இனிது வாழ்க பல்லாண்டே!

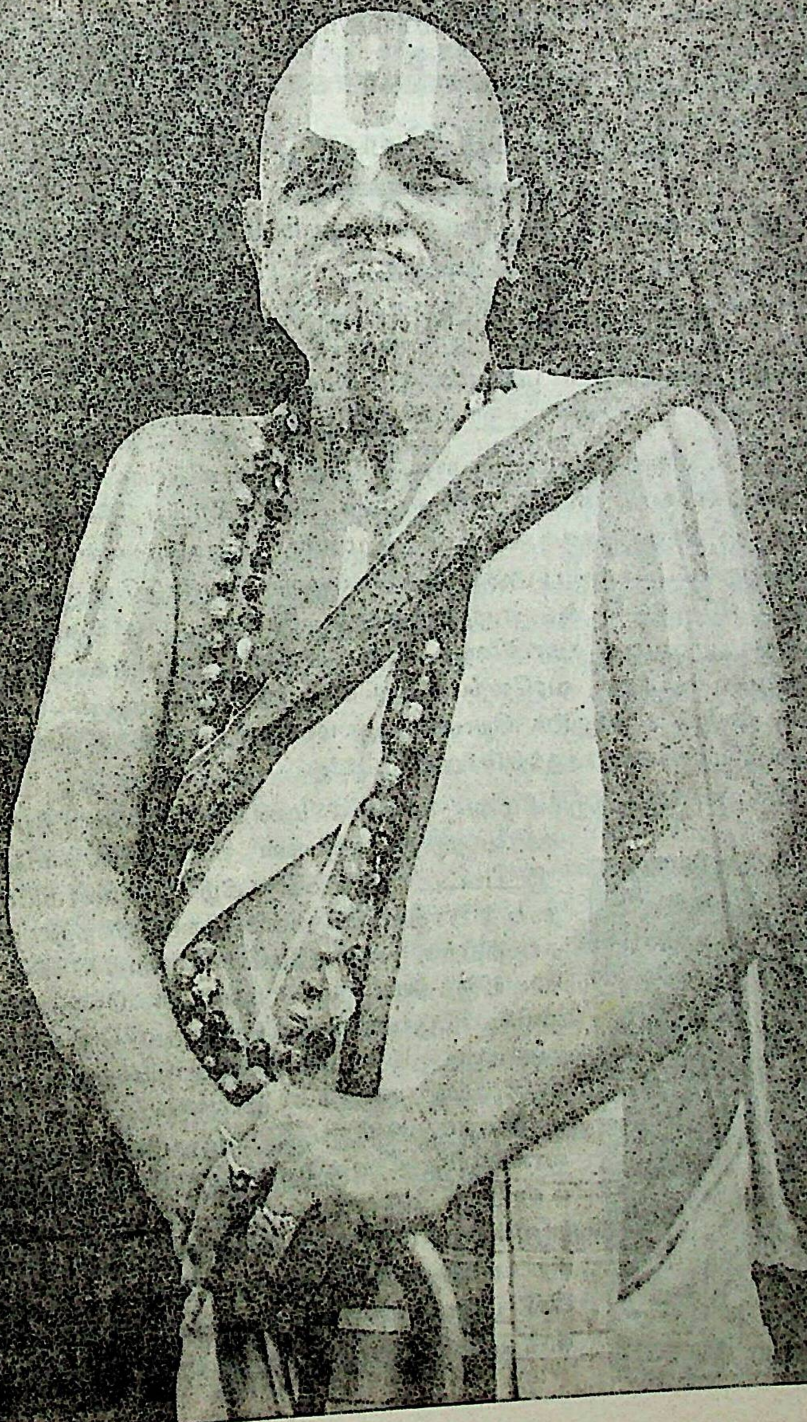
7. நாற்ப தின்மேல் ஆண்டுகளாய்ச் சென்னை நகரில் திருப்பாவை
போற்றி, உரையிற் சொற்பொழிவிற் புதிய புதிய பொருள்நலங்கள்
தோற்றி, விளக்கம் செய்துவரும் தூயோய்! இராமா நுசநன்
[முனிவரைப்போல்
ஏற்று, நுமையும் திருப்பாவை ஜீயர் என்றே யாம்தொழுவோம்!

8. சீலம் மிகுப்ரதி வாதி பயங்கரப் பேர்சிறந்தீர்!
சாலநன் றெண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு தகஅடைந்தீர்!
ஞாலம் வியக்கும் நலஞ்சார் பணிகள் நனிபுரிந்தீர்!
மேலும்பல் லாண்டுகள் வாழ்க!நீர் இன்பம் மிகநிறைந்தே!

9. நாலா யிரத்தீவ் வியப்பனுவல், நலஞ்சேர் உரைகள், பண்டிருந்த
நல்லா சிரியர் பனுவல்களின் நயஞ்சார் உரைகள், துதிநூல்கள்,
மேலாம் ஆழ்வார் ஆசார்யர் மேன்மை யுணர்த்தும் வியன்நூல்கள்,
மிக்க ரகசி யார்த்தங்கள் விளக்கும் நூல்கள், வேதாந்த
நூலாம் அரியபல நூல்கள், நுட்பம் மிகுகண் டனநூல்கள்,
நுனித்த மரபு வழிநூல்கள், நுவலும் பலவாம் மொழிநூல்கள்,
கோலா கலமாய் வைணவநற் கொள்கை பரப்ப வெளியிடும்சீர்க்
குணக்குன் றண்ணங் கராசார்யர், குலவும் தொண்டிற் கிணையுண்டோ?

10. எண்பதாண் டான இளைஞரே! வைணவநற்
பண்புகள்தாம் ஒன்றிநிற்கும் பாங்குடையோய்!—தொண்டுகள்தாம்
மன்னும் படிசெய்யும் மாண்பார்அண் ணங்கர்ஐய!
இன்னும்பன் னூற்றாண் டிரும்!

13—4—71ல் சதாபிஷேகங்கண்டருளின ஜகதாசார்யர்

ஸ்ரீ:

டில்லிமாநகரில்
ஸ்ரீ உ.வே. ப்ர. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் சதாபிஷேகக் கொண்டாட்டம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு அபூர்வ வரவேற்பும் மரியாதைகளும்

தலைநகர்வாசிகளின் ச்ரத்தாஞ்ஜலி

[ஸ்ரீராமமந்திர் ஸெகரெடரி ஸ்ரீமான் A. ராமாநுஜாசாரி, B.A., புதுடெல்லி]

ஸ்ரீ உ வே. ஜகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி மஹாவித்வான் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி உத்தரதேச க்ஷேத்திர யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு, துவாரகை ஹ்ருஷீகேசம் ஹரித்வாரம் முதலிய புண்யஸ்தலங்களை மங்களாசாஸனம் செய்துவிட்டுப் பின்பு ஆஸ்திக பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் புதுடில்லிக்கு 20—3—71ல் எழுந்தருளினர். இம்மாதம் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு 80 திருநக்ஷத்திரம் பூர்ணமாகி சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் வருவதையொட்டி அவருக்குத் தலைநகர் வாசிகள் வரவேற்பளித்து மரியாதை செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தனர். ஸ்ரீஸ்வாமியின் விஜயம் நோடீஸ் மூலமாகவும் பத்திரிகை வாயிலாகவும் ஒருவாரத்திற்கு முன்பே யாவருக்கும் பரவிவிட்டது.

21—3—71 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4 மணிக்கு ஸ்ரீராமமந்திரம் என்ற சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸந்நிதியில் விசேஷமாக இடப்பட்ட பந்தலின் கீழ் ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருநக்ஷத்ரோத்ஸவம் நன்கு நடைபெற்றது. ஒருமணி காலத்திற்கு முன்னமேயே ஆஸ்திகர்கள் குழாங்கூடியிருந்தனர். 4 மணிக்கு வேத கோஷம் ஒலிக்கப் பூர்ண கும்பத்துடனும் கோவில் மரியாதைகளுடனும் நியாயாதிபதி உயர்திரு ஆர். எல். நரஸிம்மன் அவர்கள் தலைமையில் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு ஸ்வாகதம் அளிக்கப்பட்டது. குழுமியிருந்த நகரவாஸிகளில் ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் ஏ. அழகிரிஸாமி, ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் T. V. R தாதாசாரியர், ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் S ரங்கராஜன், ஸ்ரீ C S. ராமசந்திரன் I C S இவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். பந்தலில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் திரண்டிருந்ததையும், சிறியதிருவடி ஸந்நிதி மண்டபத்தில் ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித் திருமகன்

பிராட்டியோடும் இளையபெருமாள் சிறிய திருவடிகளுடனும் ஸர்வாபரண

பூஷிதராய் நம் ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸனத்திற்
காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த காட்சியையும் பார்த்
தவர் பாக்யசாலிகளாவர். ஸ்ரீஸ்வாமி, பெருமாள்
எம்பெருமானுர் மணவாள மாமுனிகள் இவர்களை
மங்களாசாஸனம் செய்துவிட்டுப் பின்பு உபந்யாஸ
மேடையில் அமர்ந்தருளினர்.

ஏறக்குறைய இருபது கனபாடிகளின் வேத
கோஷத்துடன் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ நிகழ்ச்சி
ஆரம்பமாயிற்று. ஸ்ரீராமமந்திரத்தின் உபதலைவர்
ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் ஆர். எல். நரஸிம்மன் அவர்கள்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு வடமொழியில் வரவேற்புரை நிகழ்த்
தினர். அதன் ஸாரம்—"நமது ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதிக்கு
ஸ்ரீஉ வே. ப்ர. அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி எழுந்தருளியதனால் இது ஆழ்வார்களின்
பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களைவிட மிகவும் புனித தலமாகிவிட்டது. அவர் ஸ்ரீவைஷ்
ணவ வுலகில் மிகமிக விளங்கும் சூரியனுவர். தமிழ்மொழி வேதம் வடமொழி
வேதம் இவையிரண்டிலும் இவரை விஞ்சியவர் வேறெருவரும் இல்லை என்பது
அடியேன் துணிபு. நான்கு பாஷைகளில் இவர் வெளியிட்டுவரும் மாதப் பத்திரி
கைகள் நிகரற்றவை. இவற்றின் வாயிலாக ஸம்ஸ்க்ருதத்திற்கும் தமிழிற்கும் இவர்
செய்துவரும் தொண்டு மிகவும் கொண்டாடத் தக்கது. முதன்முதலாக
ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகருடைய எல்லா நூல்களையும் "தேசிக க்ரந்தமாலா" என்னும்
பெயருடன் பதிப்பித்த பெருமை ஸ்ரீஸ்வாமியைச் சேர்ந்ததேயாம். திவ்யப்ரபந்தங்க
ளுக்கும் ஆசார்யர்கள் அருளிய ஸகலஸ்தோத்ரங்களுக்கும் ஸ்ரீஸ்வாமி இட்டருளிய
உரைகள் ஒப்புயர்வற்றன. ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸ்ரீஸ்வாமிசெய்த—செய்துவருகின்ற
கைங்கர்யங்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. இவை எல்லாவற்றையும் பார்த்தால்
இவர் நம் தேசிகனுடைய அவதாரமோ என்னலாம்படி இருக்கிறது. ஸம்ப்ரதாயத்
திற்கு ஸ்ரீஸ்வாமி ஒரு மதிப்பிடமுடியாத மாணிக்கம். இவருடைய மங்களாசாஸன
பலத்தினுல், தலைநகரில் முதன்முதலாக ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண
ராமாநுஜ ஜீயரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதி சீக்கிரத்தில் ஒரு
பெரிய கோவிலாகப் பரிமளிக்கு மென்பது அடியேனது திடநம்பிக்கை. நாஸ்திக
மதம் தாழவும், குத்ருஷ்டிகள் பங்கமடையவும், வைதிகமதம் தழைத்தோங்கவும்
நம் ஸ்வாமிக்கு த்ருடகாத்திரத்துடன் பூர்ணுயுஸ்ஸைக் கொடுத்தருளும்படி ஸ்ரீமந்
நாராயணனை நாம் ப்ரார்த்திப்போமாக" என்பது.

அதன்பிறகு "ஸ்ரீ P. B A. ஸ்வாமி சதாபிஷேக வரவேற்புக் கமிட்டியின்
சார்பாக ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் ஏ. அழகிரிஸாமி அவர்கள் ஸ்ரீ P. B A. ஸ்வாமிக்கு விலை
யுயர்ந்த ஒரு பொன்னுடையும் ஒரு சால்வையும் போர்த்திப் பணமுடிப்பை ஸமர்ப்
பிப்பதற்குப் பூர்வாங்கமாக அவருடைய அரிய பெரிய பெருமைகளைப் பின்வருமாறு

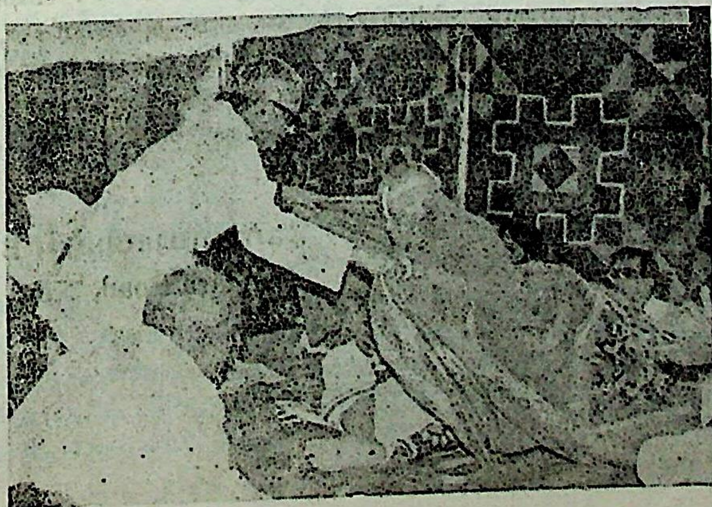
புகழ்ந்தார். "பெரியோர்களே பெண்மணிகளே! இன்று எனக்கு ஒரு பெரும்பேறு கிடைத்திருக்கிறது. சென்ற இரண்டாண்டுகளாக ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருநக்ஷத்திர

விழாவில் கலந்துகொள்ளும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்து வந்தது. இவ்வாண்டு சதாபிஷேகத்தோடு கூடிய அவருடைய திருநக்ஷத்திரத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாமற் போயிற்றே என்று கவலைகொண்டிருந்தேன். ஆனால் அக் கவலையை ஸ்ரீஸ்வாமியே இங்கு எழுந்தருளி நீக்கிவிட்டார். ஸ்ரீ ஜஸ்டிஸ் நரஸிம்மன் அவர்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஸ்வாகதம் நிகழ்த்தினார். நான் ஸ்ரீஸ்வாமியைப்பற்றி எதைச் சொல்ல விரும்பியிருந்தேனோ அதை அவரே சொல்லிவிட்டாரென்று எனக்குள்ள அரைகுறையான ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞானத்தாலறிந்துகொண்டேன். ஸ்ரீஸ்வாமியின் கல்வி கரையற்றதாகையால் கல்விக்கடல் என்றே அவரை அழைப்பது மிகையாகாது. இவ்வளவு சிறிய இவரது சிரஸில் இவ்வளவு ஜ்ஞானம் எங்ஙனம் அடங்கியிருக்கிறதென்று சில சமயங்களில் ஆச்சரியப் படும்படியாயிருக்கும். அவருக்கு வைதிகவுலகத்தில் தெரியாதது எதுவுமில்லை. அவர் பேச ஆரம்பித்தால் கடல் மடைதிறந்தாற்போல் இருக்கும். வேதமோ திவ்யப்ரபந்தமோ வால்மீகிராமாயணமோ கம்பராமாயணமோ காளிதாஸாதிகவிகளின் காவியங்களோ வியாகரணமோ தருக்கமோ எதிலும் அவருடைய அறிவு குறையற்றிருக்கும்.

இன்று அவரைக் கௌரவிப்பதற்காக அடியேனை நியமித்திருக்கிறார்கள். பொன்னாடை சாத்தி அவரைக் கௌரவிக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் அவரைக் கௌரவித்து, நம்மை நாமே கௌரவித்துக் கொள்ளுகிறோம் என்பதே உண்மை. ஸ்ரீஸ்வாமியைக் கௌரவிப்பதனால், 'கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்' என்று கூறிப் பிறரெல்லாம் கல்வி கற்காத நம்மையும் கற்றாரென்று நினைக்கும்படியாயிருக்கும். ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பொன்னாடைபோர்த்து ஒரு பொற்கிழியையும் அவருக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம். அவருக்குப் பணம் தேவையில்லை. அவர் தமக்குக் கிடைக்கின்ற எல்லாப் பணத்தையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸம்பந்தமான க்ரந்தங்களைப் பதிப்பிப்பதற்கே உபயோகிக்கிறார். சிறிதும் தமக்காகச் செலவிடுவதில்லை.

அவர் பிரசுரித்திருக்கும் நூல்கள் கணக்கில் அடங்காதவை யென்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். சிலர் ஸ்வாமியை ஒரு Controversial person—விவாதத்தில் ஈடுபட்ட புருஷர் என்று சொல்லுவர்களாம். நான் அவரை அறிந்துகொண்டவரையில், அது முற்றிலும் தவறு. சிறிது பிரயாசப்பட்டு அறிய முயல்வார்களானால், இந்த அபிப்ராயம் ஆதாரமில்லாததென்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். வரம்பறுத்த எம்பெருமானுர் தரிசனத்தை இப்போது சிலர் இருபிரிவுடையதாகக் கருதினாலும் ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய அபிப்பிராயத்தின்படி இரண்டு பிரிவுகள் இல்லை. தரிசனம் ஒன்றே. அதுதான் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயம். தென்கலை வடகலை என்று அநாவச்யமாக வேறுபாடுகளை நாம் வகுத்துக் கொள்ளுகிறோம். ஸம்ஸ்க்ருதமும் த்ராவிடமும் இரு கண்கள். அவற்றில் ஒன்றை மற்றொன்றிற்குக் குறைந்ததாக நினைக்க இடமில்லை. தேசிகராலும் மணவாள மாமுனிகளாலும் நம் குருபரம்பரையில் வந்தவர் எல்லாரையும் நாம் நன்கு மதிக்கவேண்டும் என்பதே நம் ஸ்ரீ P. B A. ஸ்வாமியின் அபிப்ராயம். நாம் எல்லோரும் ஸ்வாமியின் சொற்பொழிவைக் கேட்க ஆவலுடன் இருக்கிறோம். அதற்கும் உங்களுக்கும் இடையே இடைஞ்சலாக நிற்க நான் விரும்பவில்லை. நான் இங்கு (டில்லிக்கு) வந்தபோது ஒரு நியதி வகுத்துக்கொண்டேன். அதாவது யாதொரு நிகழ்ச்சியிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதில்லை என்பதே. ஆனால் எதற்கும் ஒரு விலக்கு உண்டல்லவா? நான் ஸ்ரீஸ்வாமியின் சதாபிஷேக வரவேற்பு உத்ஸவத்தில் கலந்துகொண்டது அவ் விலக்கின்பாற்படும். 'நான் ஸ்ரீஸ்வாமிக்குச் சம்பந்தமான நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள முடியாதென்று சொல்லுவது எப்போதும் இல்லை. நானும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பேச்சைக் கேட்க ஆவல்கொண்டுள்ளமையினால் என் புகழுரையை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். எங்கிருந்தாலும் முடிந்தவரை ஸ்ரீஸ்வாமியின் பேச்சைக் கேட்க நான் தவறுவதில்லை. இங்குக் குழுமியிருக்கும் உங்களெல்லோருடையவும் சார்பாக ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பொன்னாடை போர்த்தியும் பொற்கிழியை ஸமர்ப்பித்தும் அவருடைய 80வது திருநக்ஷத்ர பூர்த்தி உத்ஸவத்தில் அவரைக் கௌரவித்து அதன்மூலமாக நம்மை நாம் கௌரவித்துக் கொள்ளுவோமாக.''

இங்ஙனம் ஸ்ரீ ஜட்ஜ் அழகிரிஸாமி அவர்கள் புகழுரையை முடித்து, ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு ஒரு பொன்னுடையும் ஒரு சால்வையும் கரகோஷத்துடனும், ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளே இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டிரும் என்ற ஜனங்களின் வாழ்த்துரையுடனும் கனபாடிகளின் வேதமந்திரோச்சாரணத்துடனும் போர்த்தி, தேங்காய் தாம்பூலத்துடன் பொற்கிழியை அவருடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து அஞ்சலி செய்தார்.

பிறகு கங்காப்பிரவாஹமோ காவிரிப்பெருக்கோ என்னலாம்படி ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி ஏறக்குறைய இரண்டரை மணிநேரம் "ராமகுணாநுபவம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரவசனம் செய்து ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவத்தைத் துவக்கிவைத்தார். அவருடைய உபந்யாஸம் என்ற வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு வந்த வேத ப்ரமாணங்கள் உபநிஷத் வாக்யங்கள் ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் ஆசார்யஸ்தோத்ரங்கள் வ்யாக்யான ஸ்ரீஸூக்திகள் என்றிப்படி வைதிகவுலகிலுள்ள எல்லா நூல்களும் போட்டியிட்டுக்கொண்டே காட்சியளித்தன. கூட்டத்தில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களில் இப் பிரவசனத்தைப் புகழாதவர் யாரும் இல்லை. குண்டூசி விழுந்தாலும் அதன் ஓசை கேட்கும்படி அவ்வளவு நிச்சப்தமாக, எல்லாரும் உபந்யாஸத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பலர் அவர் பேச்சை டேப் ரிகார்ட் செய்துகொண்டனர். பளிச் பளிச் என்ற மின்னல் போட்டோக்கள் எடுக்கப்பட்டவை கணக்கில் அடங்கா. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜஜீயர், உபஜனாதிபதி ஸ்ரீ பாடக், மத்திய கவர்ன்மெண்ட் மந்திரிகள் டாக்டர் கே. எல். ராவ், ஐ. ஜே. குஜரால் முதலானோர் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்திகள் படிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீராமமந்திர் ஸெகிரெடரியான அடியேன் ஸ்ரீராமநவமி கமிட்டியின் சார்பாக ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்தபின்பு கூட்டம் இனிது கலைந்தது

ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் 21—3—71 லிருந்து 4—4—71 வரை காலையில் திருமஞ்சனம் வேதபாராயணம் திவ்யப்ரபந்தஸேவை அர்ச்சனைகள், மாலையில் வித்வான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீ R. கண்ணன் ஸ்வாமியின் இராமாயண காலக்ஷேபம் கோஷ்டி விநியோகம் என்ற நிகழ்ச்சி முறையில் ஆயிரக்கணக்கான பக்தகோடிகளால் கலந்துகொள்ளப்பட்டு மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

A. Ramanujachari, B A,
Pandara Road, New Delhi-3,

ஸ்ரீ:

தம்பிகளிருவரின் தலைதாழ்த்தி விண்ணப்பம்

(D கிருஷ்ணமூர்த்தியும், V. N. தேவநாதனும்)

நமது சுவாமிகளுக்கு உடன்பிறந்த தங்கை தமக்கைகள் உண்டேயொழியத் தம்பிகள் இல்லையென்பது பிரசித்தம். ஆனால் எங்களிருவரையும் நமது ஸ்வாமி உயிர்த்தம்பிகளாக அபிமானித்திருப்பது உலகப்பிரசித்தம் தந்தை சொற்கொண்டு வனத்திற்கெழுந்தருளிய இராமன் வேடர்தலைவனை குகனையும் குரக்கரசனை சுக்கிரீவனையும் அரக்கர் கோமகனை விபீடணனையும் தம்பிகளாகத் திருவுள்ளம் பற்றினதாய் நமது சுவாமிகளின் உபந்யாஸத்தில் கம்பர் பாசுரமொன்றைக்கொண்டு நெஞ்சுருக சாதித்ததைக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தவகையில் ஸ்ரீசுவாமிகள் எங்களைத் தம்பிகளாகத் திருவுள்ளம்பற்றியதில் வியப்பில்லை யன்றோ சமீபத்தில் சுவாமிகள் நடத்திய வடநாட்டுச் சிறுயாத்திரையில் நாங்களும் உடன்சென்று ஆங்காங்கு சுவாமிகளின் பெருமைகளைக் கட்கூடாக அநுபவித்தோம். அவைகளில் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

8—3—71ல் புறப்பட்டு 27—3—71 வரையில் கீழ்க்கண்ட ஊர்களில் ஸ்னான கட்டத்துக்கும், சேவைகளுக்கும் சென்றிருந்தோம்.

பம்பாய், பரோடா, அஹமதாபாத், நாதத்துவார், ரிஷிகேஸம், விருந்தாவன், மதுரா, விஜயவாடா இவ்விடங்களில் உள்ள பெரிய பண்டிதர்களும் மஹந்துகளும், பக்தகோடிகளும், தனவந்தர்களும் ஸ்ரீ சுவாமிகளுக்கு அமோக வரவேற்பு கொடுத்து இரவு என்றும் பகல் என்றும் நடுநிசி குளிர் என்றும் பாராமல் ஸ்டேஷன்களில் காத்திருந்து அழைப்புதந்து மிக வசதியான ஜாகைகள் கொடுத்து எங்கள் குழுவினர் அனைவரையும் உபசரித்து வழியனுப்பிய காட்சியானது இன்னமும் எங்கள் மனதைவிட்டு அகலவில்லை மேலும் நிகழ்ச்சிகளை எழுதப்புகுந்தால் நெடுகும். இத்துடன் இதை நிறுத்திக்கொள்வோம். ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்வாமி திருமாளிகையில் 14 நாள் நிகழ்ந்த திவ்ய அற்புத நிகழ்ச்சிகளையும் பெரும்பாலும் உடனிருந்து அநுபவித்தோம். பல பண்டிதர்கள் தங்கள் தங்கள் கல்வித்திறனுக்கேற்பக் கவிதைகளை இயற்றி ஸ்வாமியைப் பாராட்டினார்கள். கல்விகற்காத நாங்கள் அப்படிக்கு ஆசைப்படுவதில் பயனில்லை. ஆனாலும் ஆசைக்கு அளவு தனுாண்டோ? "அணில் சேவை மணல் சேவை" என்பர்களே அதுபோல நாங்கள் செய்யும் சிறு சேவை இதுவே எதுவென்றால், தினமணி, சுதேசமித்திரன், இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், ஹிண்டு, Free India, பக்தன், ஆனந்தவிகடன், கல்கி முதலிய தினசரிப் பத்ரிகைகளில் நம் ஸ்வாமியைப்பற்றி வெளிவந்திருக்கும் கட்டுரைகள் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்தாலும், அன்பர்கள் அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே படித்தும் அடிக்கடி படித்தும் இன்புற வேணுமென்னும் அவாவினால் அவற்றையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்துப் பதிப்பித்து சுவாமிகளின் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்து ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிடச் செய்யவேணுமென்று தோன்றினபடியால் இதைப் பெரிய தொண்டாக மதித்துச் செய்கிறோம்.

மஹாவித்வான் காஞ்சீ. ப்ர. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி

பக்தன் ஆசிரியனும், உரிமையாளனுமான
ஸ்ரீ எம். ஒ. அழகியசிங்கராசாரி, B Sc., B L.

மஹாவித்வான் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிக்கு என்னுடைய அஞ்சலி. ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய வித்வத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்கு அர்ஹதையுள்ளவர்கள் இப்பொழுது இந்த உலகத்தில் யாரும் இல்லை என்பது என்னுடைய மிகவும் தாழ்ந்த அபிப்பிராயம். இந்த அபிப்பிராயத்தை பல பண்டிதர்கள், வித்வான்கள் முதலியோர் கட்டாயம் ஆமோதிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஸ்வாமியினுடைய வித்வத்தனத்திற்கு அவர் எழுதிய குறைந்தது 500 புஸ்தகங்களும், ஆயிரத்துக்கும்மேல் இருக்கும் வியாஸங்களுமே சான்ருகும்.

நான் படிக்காதவன், ஆகையினுல் அவருடைய வித்வத்தைப்பற்றி என்னுல் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது ஆனுல் பக்தன் 1949ல் ஆரம்பித்தது முதல் சுமார் பத்து வருஷங்கள் கௌரவ ஆசிரியராக இருந்து பக்தனுக்கு பற்பல விஷயங்களில் உதவிசெய்தவரும் நமது மஹாவித்துவானுமான ஸ்ரீ கார்ப்பங்காடு வெங்கடாசார் ஸ்வாமி அவர்கள் ஸ்ரீ அண்ணங்கராச்சார் ஸ்வாமி அறுபதாவது ஆண்டு கொண்டாட்ட விசேஷ மலரில் எழுதிய கட்டுரையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியவர்களுடைய வித்வத்தைப் பற்றிக் கொண்டாடி அவரை ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளின் அபராவதாரமென்று எழுதியிருப்பதிலிருந்தே ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார் வித்வத்தைப்பற்றி எவ்வளவு உன்னதமான அபிப்பிராயம் மஹாவித்வான்கள் வைத்திருக்கிருர்கள் என்பது விளங்கும்.

என்னுடைய ஸொந்த அநுபவத்தின்மூலம் நான் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய மனுஷ்யத்தனத்தைப்பற்றிச் சொல்லமுடியும்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி நிஜமான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர். ஸ்ரீ மகாத்மா காந்தியால் போற்றப்பட்ட யோகி நர்ஸிமேடா அவர்களால் ஒரு வைஷ்ணவன் என்பவன் எப்படி இருக்கவேண்டும், இருப்பான் என்பதை "வைஷ்ணவ ஜனதோ' என்ற பாட்டில் எழுதியிருக்கிருர். அந்தப் பாட்டில் எழுதிய குணங்கள் அனைத்தும் நமது ஸ்ரீ P. B. A ஸ்வாமியிடத்தில் பரிபூர்ணமாக இருக்கிறது.

ஸ்வாமி 80 வயது ஆனுலும் எல்லோருடனும் ஒரு குழந்தைபோல் பழகுகிருர். இந்த வயதிலும் அவர் செய்யும் உழைப்பை நமது ஸ்ரீ ராஜாஜியின் உழைப்புக்கு ஒப்பிடலாம்.

என்னிடம் அனேகம் பண்டிதர்களும், வித்வான்களும் "நாங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீ P. B. A. ஸ்வாமியின் புஸ்தகங்களைப் படித்து, அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிருரோ அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டு பிழைக்கிருேம் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

ஸ்ரீ P. B. A. ஸ்வாமி மஹா பெரும் மஹா வித்வான் மாத்திரம் அல்ல; ஒரு மஹான். இப்படிப்பட்ட மஹான்கள் பல ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு ஒருமுறைதான் தோன்றுவார்கள். நமது ஸ்ரீ ராஜாஜியும் நமது P.B.A. ஸ்வாமிகளும் எதிராஜரைப் போல் 125 வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் திடகாத்திரத்துடனும், ஸகல ஸௌபாக்யத்துடனும் இருந்து நம் எல்லோரையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்குமாறு ஸ்ரீ பகவானிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு—பக்தன் ஆசிரியர்.

8—4—71ல் சுதேசமித்திரனில் வெளியானது—

ஆயிரம்பிறைகண்ட காஞ்சி அண்ணங்கராசாரியர்

(பேராசிரியர் எஸ். வி. வரதராஜ அய்யங்கார்)

உலகோர் உய்ய ஸ்ரீபாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் முதலான க்ரந்தங்களை அருளிச்
செய்து கண் திறந்து விட்டவர் எம்பெருமானார். ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்
களை உலகிற்களித்த உத்தமர் நாதமுனிகள் அருளிச்செயல்களுக்கு ஈடில்லாத
ஈடளித்தவர் நம்பிள்ளை; தமிழ்நாட்டிலுள்ள திவ்ய தேசங்களேயன்றி ஏனைய
பிரதேசங்களிலுள்ள திருப்பதிகளிலும் திருப்பல்லாண்டு முதலான அருளிச்செயல்
களை முழங்க முன்னேற்றிய ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள். ஆழ்வார்களும் ஆசார்ய
புருஷர்களும் வளர்த்த இந்தத் தரிசனத்திற்கு மூலபுருஷர் எம்பெருமானார் ஆவார்.
இதனாலேயே "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்று பேரிட்டு நம் பெருமாளால் நிலை
நாட்டப்பெற்றது இத்தரிசனம் தெவிட்டாத தெள்ளமுதமாகிய ஸ்ரீஸூக்திகளை
அருளி நம் தரிசனத்தைப் பின்னும் பிரகாசப்படுத்தியவர் சுவாமி தேசிகன் ஆவார்.
ஸ்ரீபகதத் ராமாநுஜ கிரந்தமாலை ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் க்ரந்தமாலை, ஸ்ரீவரவர முனி
க்ரந்தமாலை என்னும் மூன்று மாலைகளாக சகல க்ரந்தங்களையும் நமக்களித்து உகப்
பவர் நம் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி "செயற்கரிய செய்
வார் பெரியர்" என்னும் திருக்குறளுக்கு இலக்கியமாக விளங்குபவர் இவரேயன்றோ?
மணவாள மாமுனிவன் பொன்னடியாம் போதுகளைப் பற்றிய அஷ்டதிக் கஜங்களில்
ஒருவர் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாஸ்வாமி; நம் காஞ்சிஸ்வாமி அந்த மரபிலே
தோன்றிப் பூருவாசாரியர்கள் போத மநுஷ்டானங்கள் யாவும் ஓர் ஆசாரியரிடம்
குடிபுகுந்து விளங்குகின்றன என்னலாம்படி நாடும் நம்மனோரும் உய்ய அவதரித்
தவர் நமது காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சார்ய ஸ்வாமி.

ஆயிரம் பிறைகண்டவராகிய நம் ஆசார்ய புருஷர் அறுபதாண்டுகளுக்கு
மேலாகச் செய்துள்ள உபகாரத்தை எடுத்துரைக்க எவரால் இயலும்! எவரேனும்
உரைக்க முன்வரின் அது, "ஓசை பெற்றுயர் பாற்கட லுற்றொரு பூசை முற்றவும்
நக்குபு புக்க" தாகவே முடியும் என்பது ஒருதலை. சாதாரண என்று பெயர்பெற்ற
இந்த அசாதாரண ஆண்டில் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளின் அறுநூறுவது ஆண்டு
விழாவை அருமை பெருமைகளோடு நாடும் நகரமும் நன்கறிய எங்கும் கொண்டாடி
னோம். விசாக நட்சத்திரத்தில் அவதரித்த நம்மாழ்வாரைப்போல அதே விசாகத்
தில் தோன்றிய நமது காஞ்சி சுவாமியின் எண்பத்தோராவது பிறந்ததின விழாவை
யும் பண்புடன் பாரிப்புடன் நிகழ்த்துகின்றோம். இப்பேறு நமக்கே கிடைத்துள்
ளது நம் முன்னோர்க்கும் பின்னோர்க்கும் கிட்டாத பெரும்பேறு இது என்பதை
நினைக்க நினைக்க நமது உள்ளம் பூரிக்கின்றது.

நம் காஞ்சி ஸ்வாமி வேதம் மணக்கும் வாயர்; அருளிச் செயலை அனுயாச
மாக வாரி வழங்கும் வள்ளல்; தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் கரைகண்டவர்;
சொல்லுதலில் வல்லவர், சோர்வில்லாதவர்; தண்டு காலூன்றித் தளர்ந்து நடக்கும்

இந்நாளிலும் உள்ள முதிர்ச்சியும் இடையருத உழைப்பும் உடையவர்; சீலத்திற்கு இருப்பிடம்; சௌலப்யமும் சாந்தமும் ஔதார்யமும் உடையவர்; ஆழ்வார்களின் ஈரச்சொல் மட்டிலுமன்றி சம்ஸ்க்ருதம் தெலுங்கு இந்தி முதலான மொழிகளிலும் எழுதவும் பேசவும் வல்ல பன்மொழிப் புலவர்.

அருளிச் செயலின் சாரார்த்தங்களாகிய அமுதைத் திரட்டி நமக்கு ஏற்ற வாறு ஊட்டும் இதத் தாயாக விளங்கும் நமது காஞ்சி ஸ்வாமியின் சதாபிஷேக வைபவத்தைத் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி வடக்கே டில்லிக்கப்பாலும் கொண்டாடு வதை நம்மனோர் கடமையாகக் கொண்டு போற்றுகின்றனர். கிடைத்தற்கு அரிய இவ்வைபவத்தில் "குரங்குகள் மலையை நூக்கக் குளித்துத்தாம் புரண்டிட்டோடித் தரங்கநீர் அடைக்கலுற்ற சலமிலா அணில்" போல நாமும் நம்மாலியன்ற அளவிலே ஈடுபட்டு நம் பெரியோர்களான பரமாசாரியர்களை நம்மவர் நித்தமும் வாழ்த்தும் முறைப்படி நாமும் "இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்" என்று வாழ்த்துவோமாக. ...

12—4—71ல் தினமணியில் வெளியானது—

அண்ணங்கராச்சாரியார்சேவைக்குப் பாராட்டு

சென்னையில் சதாபிஷேக விழா.

காஞ்சி மகாவித்வான் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியாரின் சதாபிஷேக (81-வது பிறந்ததினம்) விழாவையொட்டி அவருடைய சேவைகளைப் பாராட்டி 8001 ரூபாய் கொண்ட பணமுடிப்பு அன்னாருக்கு வழங்கப்பட்டது.

வேத விற்பன்னரும், ஆராய்ச்சித் திறன்மிக்க உபன்யாசகருமான ஸ்வாமி களின் ஆழ்ந்த வடமொழி ஞானத்தைப் பாராட்டிப்பேசிய பிரமுகர்கள், அவர் ராமா நுஜர் போல 125 ஆண்டுகள் வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்தினர்.

சதாபிஷேக கொண்டாட்ட விழா, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி சன்னிதியில் ஸ்ரீமன் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் தலைமையில் நடைபெற்றது. விழா ஆரம்பமாவதற்கு முன்பு மூன்று ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி களும் திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள வானமாமலை மடத்திலிருந்து ஊர்வலமாக வந்தார்கள், கோவில் வாசலில் ஆசாரிய புருஷாளுக்குரிய கோவில் மரியாதைக ளுடன் அவர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்வாமி சன்னிதியிலும், தாயார் சன்னிதியிலும் தரிசனம் முடிந்து விழா மேடைக்கு வந்தனர்.

சத் காலட்சேப சபையின் தலைவர் திரு வி. ஜகன்னாத செட்டியார் அனைவரை யும் வரவேற்றுப் பேசினர். பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி களின் சேவைகளைப் பாராட்டிப் பேசிய அவர் ஸ்வாமிகளின் நூல்களை அனைத்து மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று யோசனை கூறினர்.

சதாபிஷேகப் பாராட்டுவிழா நிகழ்ச்சிகளை பரமார்த்த பூஷணம் நாதெள்ள சம்பத்து செட்டி துவக்கி வைத்தார். திரு. ஏ. சீனிவாச அய்யங்கார் வாழ்த்துச் செய்திகளைப் படித்தார்.

"அண்ணங்கராசாரியார் அவதார புருஷர்" என்று வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ உ.வே. வி. என். வெங்கடவரதாச்சாரியார் பாராட்டிப்பேசினார்.

"வைஷ்ணவ உலகின் மகான்" என்று முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. வெங்கடசாமி நாயுடு பாராட்டி, அன்னார் 120 ஆண்டுகள் நீடூழி வாழப் பிரார்த்தித்தார்.

"ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தைப் பிரபலப்படுத்திய மகான்" என்று திரு. கே. எஸ். செம்பகேசுவர அய்யங்கார் கூறினார்.

திரு. ஆர். பத்மநாபன் (ஐ. ஏ. எஸ்.) பாராட்டிப் பேசுகையில், "அண்ணங்கராசாரியாரின் அரிய கிரந்தங்களை எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

"ஸ்ரீவைஷ்ணவ சுதர்சனம்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் பேசுகையில், ஸ்ரீரங்கத்தில் தென்னாசாரிய சம்பிரதாயம் உருவாக ஒரு பீடம் அமைய வேண்டும் என்று யோசனை கூறினதோடு இந்த பீடத்தில் பாட புத்தகங்களாக அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமியின் நூல்களையே வைத்து காலக்ஷேபப் பயிற்சிக்கும் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றும் அவர் சொன்னார்.

திருப்பதி பெரிய ஜீயர் ஸ்ரீராமாநுஜவாரு பாராட்டிப் பேசுகையில், இளம் தலைமுறையினருக்கு நல்வழி காட்ட நீடூழி வாழ வாழ்த்தினார்.

தலைமை வகித்த திரு. திருதண்டி ஸ்ரீமன் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் பேசுகையில், அண்ணங்கராசாரியாரின் ஆழ்ந்த உபயவேத ஞானத்தைப் பாராட்டினார். பாமர மக்களுக்கும் இலகுவில் புரியும்படியாக எழுதியுள்ள இவருடைய நூல்கள் அனைத்தும் வெளியிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றார். "இன்று நாட்டில் உள்ள உபன்யாசகர்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்களை உருவாக்கியவர் அண்ணங்கராசாரியரே" என்றும் பாராட்டி, "வைஷ்ணவ சம்பிரதாயங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இவருடைய நூல்களே போதும்" என்றார். காஞ்சீபுரம் அழகிய மணவாள ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் பாராட்டிப் பேசினார்.

விழாக்குழுவின் சார்பில் 8001 ரூபாய் அடங்கிய பணமுடிப்பை வழங்கி V. எம்பெருமானார் செட்டி பேசுகையில், அண்ணங்கராசாரியாரைக் கலைக்களஞ்சியம் என்று வருணித்தார்.

பாராட்டுதல்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து திரு. அண்ணங்கராசாரியார் பேசுகையில் மனம் கொண்டு செய்த சன்மானத்திற்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளதாகச் சொன்னார். மக்களிடம் மேலும் பக்தியைப் பரப்பவும், பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபடவும் அவா பெருகவேண்டும் என்றார் அவர். நல்ல தர்மநெறிகளை கடைப்பிடித்து நடக்கத் தமது நூல்கள் உபயோகமாக இருக்கும் என்று நம்புவதாகவும் அவர் சொன்னார்.

இந்து அறநிலையத் துணைக் கமிஷனர் திரு. வெங்கடாசலம், எஸ். வி வரதராஜ அய்யங்கார், C ராதாகிருஷ்ணன் ஆகியோரும் பாராட்டிப் பேசினர்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி நன்றி கூறினார்.

கல்கியில் வெளிவந்தவை—

ஆயிரத்தைக் கண்டவர்

சூரிக்கத்திக்கு வேலையில்லை

அறுபது வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னை-திருவல்லிக்கேணியில் நிகழ்ந்தது.

பத்தொன்பது வயது வாலிபர், சபையோர் முன்பு நின்றுகொண்டிருந்தார். வேதாந்த பண்டிதர்கள் கூடியிருந்தனர்.

திவ்வியப்ரபந்தங்களிலிருந்தும், ரகசிய கிரந்தங்களிலிருந்தும் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்! கேள்விக்குப் பதில் சொல்லத் தவறினுல் சபையோர் முன்பு, நாவை, சூரிக்கத்தியினுல் அறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்!...

இந்தக் கடும் நிபந்தனைக்கு உடன்பட்டு நின்ற வாலிபர் சூரிக்கத்திக்கு வேலை இல்லாமல் செய்து வெற்றி பெற்ருர். சன்மானங்கள் குவிந்தன. வாலிபப் பிராயத்திலேயே இக் கடினமான பரீக்ஷையில் வெற்றிபெற்றவர் காஞ்சிபுரம் பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியார் சுவாமிகள்.

இவரது எண்பதாண்டு நிறைவு விழா அண்மையில் மிகச் சிறப்பாகக் காஞ்சியிலும் சென்னையிலும் கொண்டாடப்பட்டது.

சில மணி நேரம் அவரது இல்லத்தில் இருந்தால் அவர் அஷ்டாவதானம் செய்யும் காட்சியைப் பார்க்கலாம்.

'ஸ்ரீராமாநுஜன்' என்னும் மாத இதழின் 'புரூப்' பார்த்து முடிக்கிருர். உடனே, 'எக்ஸ்பிரஸ் தபால்களுக்குக் கைப்படக் கடிதம் எழுதி உறையின்மீது முகவரி எழுதி, அவரே அதனை ஒட்டி முடிக்கிருர்! எழுபத்தொன்பது வயதிலும் என்ன சுறுசுறுப்பு! அச்சாகும் புத்தகங்களின் 'ஃபாரங்கள்' பார்வைக்கு வருகின்றன; சென்னையிலிருந்து வந்திருக்கும் ஆப்த சீடர்களுடன் உரையாடல்; வெளியூர் வாசிகளின் கேள்விக்கு வேதாந்த விளக்கமான பதில்; இவை முடிந்தவுடன், எழுத்துவேலை தொடங்குகிறது. வேதாந்தக் கட்டுரை ஒரு வெளியூர் மலருக்கு!... கட்டுரை எழுதியானவுடன் மிகப்பெரிய 'பைண்டு வால்யூம்' களைப் புரட்டி, குறிப்புக்கள் எழுதி, பக்க அடையாளம் செய்துகொள்கிருர்!

இப்படியாகக் காலை முதல் மாலை வரை தினசரி ஓய்வின்றி அலுவல்கள். இவையெல்லாம் பிரதிதினமும், வேதபாராயணம் செய்து வீதிப் பிரதட்சிணம் முடிந்தவுடன் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளாகும்!

'ஆயிரத்தைக் கண்டவர்' என்ருல் ஒன்றிரண்டு துறைகளில் மட்டுமல்ல!

மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட காலட்சேபங்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிருர்—நாடு முழுவதும்.

ஆயிரத்து இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரை நூல்கள் வரைந்திருக்கிருர்—வேதாந்த விளக்கம், சர்ச்சை, வரலாறு, விமரிசனம், வியாக்கியானம் போன்றவை. எண்ணூறு நூல்கள் எழுதி, வெளியிட்டிருக்கிருர் !

இவருடைய முதல் புத்தகம்—1908ல், பம்பாயில் வெளியிடப்பட்டது. சமஸ்க்ருத மொழியில் வெளிவந்ததாகும். நூறு பக்கங்கள் எட்டணு விலை. காகிதம் இன்னும் வெண்மையுடன் இருக்கிறது.......!

"தாங்கள் எழுதிய புத்தகங்களில் அதிககாலம் செலவிட்டு எழுதிய புத்தகம் எது என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும்" என்றேன்.

"நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்—வியாக்கியானப் புத்தகம் எழுதப் பத்து வருடங்கள் ஆயிற்று. 1927 முதல் 1937 வரை எழுதினேன். எட்டாயிரம் பக்கங்கள்! இப்போது அப்புத்தகத் தொகுதிகள் நாலாவது பதிப்பாக வெளியாகப் போகின்றன. அச்சு வேலைகள் நடக்கின்றன... .." என்ருர்.

"தாங்கள் எத்தனை மொழிகளில் நூல்களைப் பிரசுரித்திருக்கிறீர்கள்?"

"தமிழ், சம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு, இந்தி, ஆங்கிலம் எனப் பதில்தெரிவித்தார்.

'ஸ்ரீராமாநுஜன்' எனும் பெயர்கொண்ட மாத இதழ் தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், இந்தி ஆகிய மொழிகளில் பிரசுரமாகிறது. அதன் ஆசிரியரும் இவரே. முப்பத்திரண்டு வருடங்களாக வெளியிடப்பெற்று வருகிறது.

ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியாரிடம் கேட்டேன் : "ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் சென்னை சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரியில் பேசிய திரு. ஜி. டி. பிர்லா, இந்தியாவில் நல்ல சம்ஸ்கிருத அகராதி கிடைக்கவில்லை. ஜெர்மனியில் இருநூறு பவுன்களுக்கு (சுமார் மூவாயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாய்) வாங்கினேன் என்ருரே, அப்படியொரு அகராதி வெளியாகவில்லையா? "

"ஸ்ரீ பிர்லா சொன்னது சரிதான். நல்ல சம்ஸ்கிருத அகராதி வெளியிடும் முயற்சியில் எனக்கும் பங்கு உண்டு. அகராதி வேலைதொடங்கி ஐந்து ஃபாரங்கள் மூடிந்திருக்கின்றன. அந்த வேலை தற்போது தடைப்பட்டிருக்கிறது ...!" என்று பதில் தந்தார்.

சென்னையில் நாற்பத்தைந்து வருடங்களாக, மார்கழி மாதம் முப்பது நாட்களும் ஆண்டாள் திருப்பாவை உபந்யாசத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிருர்.

கணீரென்ற குரலில், கேட்போரைப் பரவசப்படுத்தும் அவரது விரிவுரைகள் ஒரு நாள் கேட்டால் போதும். தொடர்ந்து கேட்கத் தோன்றும்.

—பேட்டி ; ஏ. சுவாமிநாதன்.

11—4—71 தினமணி சுடர் அனுபந்தத்தில் வெளியானவை—

சதாபிஷேகம் காணும் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்

[கெ. பி. ஸ்ரீ.]

மெய்ஞ்ஞானி காமகோடி பீடாதிபதி, விஞ்ஞானி டாக்டர் கே. எஸ். கிருஷ்ணன், சட்டஞானி எஸ். வரதாசாரி, தமிழ்ஞானி மகாமகோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையர், சம்ஸ்கிருதஞானி, மகாமகோபாத்யாய சிதம்பரம் தண்டபாணி தீட்சிதர், அரசியல்ஞானி பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் போன்ற பலதுறைத் தலைவர்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றவர் காஞ்சி மகாவித்வான் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி. ஆழ்ந்த வேதஞானமும், ஆராய்ச்சித் திறன்மிக்க உபயவேதாந்தப் புலமையும், எழுத்தாற்றலும், சொல்லாற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவர் என்பதே எல்லோருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்துள்ளது.

நாளை பங்குனி விசாகத்தன்று ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார்யரின் சதாபிஷேகம் நிகழ்கின்றது. இந்நாளில் அவரது நீண்ட வரலாற்றை அனுபவிப்பது உலகத்துக்கு உவகையூட்டுவதாகும். ஆயிரம் பிறை காண்பது அரிது; அதைவிட அரிது ஆயிரம் நூல்கள் வழங்குவது. இவ்வரிய செயல்களைப் புரிந்தவர் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா.

காஞ்சியில் அவதரித்து வடநாட்டில் கோவில்கள் எழுப்பித்த பெருமையை நிலைநாட்டினர் கோவர்த்தனம் ரங்காசார்ய ஸ்வாமியும் பிரதிவாதி பயங்கரம் காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியும். அவர்களிடமிருந்து ஊக்கம்பெற்ற அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி, இல்லந்தோறும் தம் திவ்யார்த்த தீபிகை, ரஹஸ்ய கிரந்த ஸாரங்கள், வேத பதக்ரம ஆராய்ச்சி நூல்கள் மூலம் ஆலயச் சூழலையும், பகவதனுபவத்தையும் உண்டாக்கி விட்டார். இத்தகைய அறிவாற்றல்களின் விரிவுரையே இவரது வாழ்க்கை ஆகும்.

இளமைப் பருவம்

விஷ்ணு காஞ்சியில் தென்னண்டை மாட வீதியில் அண்ணா ரங்காசார்யர் சுரோத்திரியம் தாரர். நல்ல வித்வத் சிரோன்மணி. கடைந்தெடுத்த பொன் மேனி படைத்தவர் என்று பெரியோர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவருக்கும் அலர்மேல் மங்கைக்கும் உதித்த குலமணியே அண்ணங்கராச்சார்யர். நம்மாழ்வார் தம் விசாக நட்சத்திரத்தை இம்மகவுக்கீந்தார். ரஹஸ்ய கிரந்த கர்த்தா பிள்ளை லோகாசார்யர். தம் குலத்தை அருளினார். அவர் வழித் தோன்றலாக முதல் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா தம் திருநாமத்துடன் தம் வாதத் திறனையும் இப்பிள்ளைக்குத் தந்தார்.

தேவராஜஸ்வாமி சன்னிதி வீதியில் வானமாமலை மடத்தில், ஸ்ரீ திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை குன்னப்பாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸாச்சார்யர் தலைமையில் சம்ஸ்கிருத

பாடசாலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அந்நாளில் அவரை குன்னப்பாக்கம் வித்வான் சீமாச்சார் என்றே கொண்டாடுவர், அண்ணாவின் திருத்தந்தை ரங்காச்சாரியார் அங்கு சாஹித்திய (இலக்கியம்), பிரபந்த ஆசிரியராக இருந்தார். இப்பாடசாலையில் எட்டாம் வயதில் சேர்ந்தார் அண்ணா, இங்கு மூன்று ஆண்டுகள் பயின்றார். பின்பு தேவராஜஸ்வாமி சன்னிதியில் நடந்துகொண்டிருந்த சடகோப நிலைய பாடசாலையில் படித்தார். இவருக்கு பாடம் சொல்லித்தந்த மாத்வர்களான ராமச்சந்திராச்சார், அவர்தம் இளைய சகோதரர் வித்யாசார் இருவரிடமும் மகத்தான அன்பு காட்டி இன்றைக்கும் போற்றிவருகிறார். அவர்களுடைய நிகரற்ற போதனாசக்தியை வியந்து பாராட்டுகிறார், இவருக்குள்ள வடமொழி இலக்கிய புலமைக்கு இவர்களும் தந்தையாரும் முக்கியமானவர்.

இவரது தந்தையின் மாமா கிடாம்பி கிருஷ்ணமாச்சாரியர். அவர் கிரந்தம், நாகரி, தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கில லிபிகளை நன்கு கற்றுத் தந்தார். அண்ணாவின் அத்தை மகனான அக்காரம் க்ருஷ்ணஸ்வாமியிடம் சிறிது காலம் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொண்டதுண்டு. அவருக்கு சம்ஸ்க்ருதம் கற்றுத்தருவதென்ற உடன்பாடு. ஆனால் அதுமட்டும் நிறைவேறாமல் போய்விட்டது. ஸ்வாமிக்குள்ள தனித்திறமையை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருந்தும். ஆழ்வார் பாசுரம் ஏதாவதொன்றை நாம் சொன்னால் அதை அப்படியே ஆங்கில லிபியில் எழுதிக் காட்டுவார். அதோடு இரு கரங்களினாலும் எழுதும் திறமையும் இவர்க்கு உண்டு.

இளங்கவி

காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி அண்ணா சன்னிதியில் வேதாந்த வைஜயந்தி பாடசாலை நடத்தி வந்தார். இங்கு காதி ஸ்வாமியிடம் நியாயம், தர்க்க சாஸ்திரம் வாத கிரந்தங்களை அண்ணா கற்றறிந்தார்.

இத்தகைய இடையறாத பாட சிட்சையினால் ஸ்வாமிக்கு இயல்பாயுள்ள கவிதா சக்தி இளமையிலேயே உரம்பெற்றது. கேரளத்தில் பட்டாம்பியிலிருந்து "விஜ்ஞான சிந்தாமணி" என்ற வடமொழி வாரப் பத்திரிகை வந்துகொண்டிருந்தது. அதற்குக் கட்டுரைகள் கவிதைகள் வினா விடைகள், சித்திர கவிகள் எழுதி வந்தார் அண்ணா. அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் நீலகண்ட சர்மா இவருக்கு ஆசுகவி சித்திரகவி என்றெல்லாம் விருது சூட்டி ஊக்கமளித்தார். அப்போது சுவாமிக்கு 12 வயதுதான்.

அதேகாலத்தில் தமிழும் சம்ஸ்கிருதமும் கலந்த நடையில், 200 சுலோகங்களில் ராமாயண சுருக்கத்தை எழுதினார். தமிழில் கதைகள் சொன்னால் உடனே சரளமான நடையில் சம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்த்துவிடுவார்.

ஒரு சமயம் மைசூர் வித்வான் கஸ்தூரி ரங்காச்சார்யார் சமஸ்தான அதிகாரிகளுடன் காஞ்சிக்கு வந்திருந்தார். காஞ்சியிலுள்ள எல்லா வடமொழி பாடசாலை மாணாக்கர்களுக்கும் தேவராஜஸ்வாமி சன்னிதி பாடசாலையில் பரீட்சை வைத்தார்கள்.

"தங்கக் காப்பு"

மேல் வகுப்பு மாணுக்கர்களுக்கு முராரி எழுதிய "அநர்க்க ராகவம்" நாடகத்திலிருந்து கேள்விகள் தொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் விழிக்கலானுர்கள். அத்தருணத்தில் கீழ்வகுப்பு மாணவனுன அண்ணு நான் சொல்லட்டுமா, என்று கேட்டார். மைசூர் காரர் அனுமதி தந்தார். அவர்கள் கேட்ட சுலோகத்துக்கு விரிவாகப் பொருள் உரைத்தார். இதைக் கண்டு வியந்த பரீட்சைக்காரர் கீழ் வகுப்பிலுள்ள உனக்கு எப்படி இப்பாடம் வந்தது? என்று கேட்டார். தன் அகத்திலேயே பாடசாலை நடப்பதால் பக்கத்திலுள்ள வகுப்புப் பாடங்களையும் கேட்க நேரிடுகிற தென்றும், அது உடனேயே மனத்தில் பதிந்துவிடுகிறதென்றும் அண்ணு பதிலிறுத்தார். மேலும் சில கேள்விகளுக்கு விடை பகர்ந்தார். இப்பரீட்சையில் 2 பவுன் பரிசு கிடைத்தது. பெரியவர்கள் தங்கச் காப்புச் செய்து கையில் போட்டனர். பாடசாலைப் பிள்ளைகள் "தங்கக் காப்பு அண்ணு" என்று பெயர் வைத்து விட்டார்கள். இன்றைக்கும் அண்ணு காலட்சேபங்களில் முராரி நாடகத்திலிருந்து சுலோகங்கள் ஒன்றிரண்டேனும் தலைகாட்டாமல் இரா. அதன் இலக்கிய நயத்தில் அவ்வளவு ரசானுபவம்.

தாம்பு தண்டனை

குறும்புக்கூத்தன் கண்ணனுக்கு யசோதை தாம்பு தண்டனை விதித்ததுண்டு. அண்ணுவின் வரலாற்றிலும் தாம்பு தண்டனை உண்டு. தந்தை ரங்காச்சாரியார் கண்டிப்பானவர். சிறுவன் குறும்பு செய்தாலும், பாடம் தவறினுலும் கடும் தாம்பு தண்டனை உண்டு. அண்ணு அவருக்கு ஒரே மகன் என்பதும் ஈண்டு நினைவுக் குரியது. இடுப்பில் தாம்புக் கயிறுகட்டி, அப்படியே கிணற்றில் விட்டு தோய்த்தெடுப்பார். அன்புடன் பாடம் புகட்டும் தந்தைக்கு எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ என்று நினைக்கலாம். கல்வியில் சிறந்தது ஒழுக்கம் என்பது பெரியவர்கள் சித்தாந்தம்.

சகல ஸ்தோத்திர பாடங்களையும், சம்பிரதாய சாஸ்திரார்த்தங்களையும் சிட்சை சொல்பவரே இந்த சிட்சையும் விதித்தார். ஆங்கிலத்தில் பல்கலைக் கழகக் கல்வியை, 'Discipline' என்றழைப்பதுண்டு, ஒழுங்கும் கல்வியில் சேர்ந்தது போலும்.

அண்ணுவுக்கு 14 வயது ஆகும் காலத்தில் தந்தையார் திருநாடலங்கரித்தார். ஆயினும் பிள்ளையின் பெரும்புகழுக்கு நாற்றிட்டு விட்டார்.

அண்ணுவின் தந்தையின் தாயார் பெருந்தேவி அம்மாள். அவருக்கு முமுக்ஷுப்படி, தத்வத்ரயம், ஸ்ரீவசன பூஷணம் தலைகீழ்ப்பாடமாக வரும்.

துறவறம் பூணுத துறவி

தந்தை மறைந்த பிறகு காதி அனந்தாசார்யர் ஸ்வாமி திருமாளிகை சிறுவன் அண்ணுவுக்குப் புகலிடமாயிருந்தது. காதி ஸ்வாமிகள் துறவறம் மேற்கொள்ளாமலேயே வெண்ணுடைத் துறவியாக இருந்து "ஜகத் குரு" எனக் கொண்டாடப்

பெற்றவர். நல்ல உபாசகர். பாரத நாடெங்கும் பல்லக்கு, யானை, குதிரை, ஒட்டகம் முதலிய பிருதுகளுடன் திக் விஜயம் செய்தவர். பம்பாயில் பனஸ்வாடியிலுள்ள ஸ்ரீநிவாசப் பெருமாள் கோவிலைக் கட்டியவர். அந்த காதி ஸ்வாமிகளிடம் சாஸ்திர பாடங்கள், ஸ்வரூப கிரந்தங்கள், திருமந்திரார்த்த ஸ்ரீபாஷ்ய, கீதாபாஷ்ய காலக்ஷேபம் கேட்டறிந்தார் நம் அண்ணா; திருநாராயணபுரம் மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமியிடம் வேதாந்த வாதாவளியில் சித்தாஞ்சனம் கற்றார். அப்போது வயது 17.

"ஜீயர் பேரன்"

கல்வியில் நாட்டம் விடவில்லை. தாய்வழிப் பாட்டனாரான ஷஷ்டி ஸ்வாமி ஜீயராக இருந்தார். அவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் தலைசிறந்து விளங்கியவர். கம்பராமாயணம், நன்னூல் உரைகள் எழுதிப் புகழ்பெற்ற வை. மு. சடகோப ராமானுஜாச்சாரியார் ஜீயரின் சீடரென்பதொன்றே, அவரது புகழுக்குத் தக்க சான்று ஷஷ்டி ஜீயர் சாமவேதி நல்ல சங்கீத சாஸ்திரம் பயின்றவர். அருமையான சாரீரம் படைத்தவர். காலக்ஷேபத்தில் ராகநயம் ததும்பும். இரவில் வீணாகானம் பண்ணுபவர். கம்பராமாயணம், பிள்ளைப்பெருமாளய்யங்காரின் அஷ்டப்ரபந்தம், நன்னூல், நாலாயிரம் எல்லாவற்றையும் "ஜீயர் தாத்தா"விடம் அண்ணா கசடறக் கற்றார். இருபது வயதுக்குள் இதை முடித்தார். சில சமயம் சபைகளில் ஜியர் நியமனத்தினால் உபந்யாசம் செய்துவந்தார் அண்ணா. அப்போதே "ஜீயர் பேரன்" என்ற புகழ் பரவலாயிற்று.

ஸ்ரீரங்கம் தர்மகர்த்தா குவளக்குடி சிங்கமய்யங்கார் அண்ணாவை இளமையில் தம் திருமாளிகைக்கு அழைத்துப்போய் சன்மானங்கள் செய்தார். நல்ல நூல்களை சேகரிப்பதற்கு அவரிடம் உதவிபெற்றார் அண்ணா. இவரைப் போலவே ஸம்பிரதாய சந்திரிகை முதலிய நூல்கள் நம் அண்ணா மூலமாக வெளிவருவதற்கு ஸ்ரீவானமாமலை ஜீயர், சின்ன கலியன் ஸ்வாமி உதவியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நூல்கள் வெளியீடு

1908 அல்லது 1909-ல் காஞ்சியில் வித்யோல்லாஸினிசபையில் வைத்த போட்டியில் அண்ணா கலந்து கொண்டார். 3 லேகங்கள் எழுத ஒருவாரம் அவகாசம் தரப்பட்டது. அண்ணா மூன்றே நாளில் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார், அதைப் படித்த சாமா திருமலை தாத்தாசாரியார் மறுநாளே அரங்கேற்றம் செய்தார். அத்தருணம் காஞ்சிக்கு வந்திருந்த பிரபல பம்பாய் பிரசுரகர்த்தர்கள் கேம்ராஜ ஸேட் அதை வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஒரு வாரத்துக்குள் "புரூப்" அனுப்பிவிட்டார். 60 ஆண்டுகளாகியும் இப்போதும் அந்த 'பாலகோபதேசமாலிகா" என்ற நூல் கிடைக்கிறது. இதில் தர்மவாதம், ஸ்ரீரங்கநாதப்ராபோதிகப் பிரபந்தப் பிரதிக்ருதி என்ற நூல்களும் அடக்கம்,

பல வைஷ்ணவ கிரந்தங்கள் அச்சேறாத காலத்தில் சம்பிரதாய சந்திரிகா, புருஷகார மீமாம்ஸை, ரஹஸ்யத்ரயகாரிகாவளி, ரஹஸ்ய விவேகம் போன்ற நூல்கள் அண்ணாவால் வெளியிடப்பட்டன. ரஹஸ்யத்ரய மீமாம்ஸா பாஷ்யத்தை

3

வெளியிட வேண்டுமென்ற பேரவா உந்தியது. மயிலையில் பிரபல வக்கீலான எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார், முன்னாள் நீதிபதி எஸ். வரதாச்சாரியார், கரலாபாடி ஆழ்வாரய்யா போன்றவர்கள் கைகொடுத்தனர். ஸ்ரீ ஸ்தவம், ஸ்ரீவரத ராஜஸ்தவம்போன்ற ஸ்தோத்ரநூல்களுக்கும் விரிவான உரையெழுதினார் அண்ணா. இவை தெலுங்குலிபியில் அச்சேறின; அந்நாளில் மத்திய சட்டசபையில் சுயராஜ்யக் கட்சி மெம்பராக இருந்த கோவை சி. வி. வேங்கடரமண அய்யங்கார் தம் செலவில் அதை மணிப்ரவாளத்தில் அச்சிட்டு உதவினார். ஸ்வாமியின் நூல்கள் வெளியாவதற்கு என்று ஸ்ரீவைஷ்ண கிரந்த முத்ராபக சபை நிறுவப்பெற்று நடந்தது. 18 வயது முதல் 25 ஆண்டுக்காலம் அண்ணாவுக்கு உதவிவந்த வக்கீல் கோபாலஸ்வாமி அய்யங்காருக்கு சம்பிரதாய சமுதாயம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சியில் எழுதி, பீஹாரில் சமர்ப்பணம்

வானமாலை ஜீயர் சின்ன கலியன் ஸ்வாமிக்கு அண்ணாவிடம் உள்ள வாஞ்சை சொல்லவொண்ணாதது. அவரது நியமனத்தின் பேரில் 'ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரம்' எழுதினார். ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களை வடமொழியில் இயற்றி வெளியிட்டார். தமிழ்ப் பாக்களின் இசையிலேயே வடமொழி சுலோகங்களை அமைத்தார் அண்ணா. ஸ்ரீவசனபூஷணம், தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி ஆக மூன்று கிரந்தங்களையும் சுலோ கங்களாக இயற்றினார். பீஹாரில் தீர்க்க கட்டம் என்ற நீள் கங்கைக் கரையில் எழுந்தருளியிருந்த சின்ன கலியன்ஸ்வாமியிடம்சென்று சமர்ப்பித்தார். அங்கேயே அரங்கேற்றம் நடந்தது 'ரஹஸ்ய ரத்னமாலிகா'' என்று பெயர்சூட்டி மகிழ்ந்தார் கலியன் ஸ்வாமி. வடநாட்டவர் வியக்கும் வண்ணம் திவ்ய பிரபந்தங்களுக்கு வட மொழி வியாக்கியானங்களை இட்டருளினார். தெலுங்கில் இதுவரை 3300 பாசுரங் களுக்கு விரிவுரை வெளிவந்துள்ளது. இவையெல்லாம் நம் அண்ணாவின் அருமைத் தொண்டுகள்.

அமுதுமுண்டு ; குறையுமுண்டு

அண்ணாவுக்கு இத்தனை கல்வி அமுதம் உண்ட பிறகும் குறையொன்றுண்டு, வேத மோதவேண்டும் என்ற பேரவா உள்ளத்தில் இரைந்து கொண்டிருந்தது. முழுவேதத்தமுதமாகிய தீதில்சீர் வேங்கடவன் திருக்கோவில் வாசலில் குறைதீர வழி பிறந்தது. வேதகோஷ்டியின் நடுநாயகமாக நின்றிருந்தார் திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் சுதர்சனாச்சாரியார். கணீரென்று எழுந்தது வேதநாதம். அவரை அழைத்துச்சென்று தன் குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ள முனைந்தார். சுதர்சனத்தை வேண்டினால் குறையுமுண்டோ?

காஞ்சியின் வரலாற்றில் தீபமாக அமைந்தது சுதர்சனாச்சாரிய சுவாமியின் வருகை. உபய வேத வேதாந்த பாடசாலை நடத்துவதில் முனைப்புக்கொண்டார், அண்ணா வயது 22 தான். பெருமாள் புறப்பாட்டில் வேதகோஷம் சேரவேண்டு மென்ற ஆர்வம். மாம்பள்ளம்ஸ்வாமி முதல் காண்டத்திலிருந்தே துவங்கி சம்ஹிதை பதக்கிரமங்கள், பிராஹ்மணம், கூடவே; சொல்லிக்கொடுக்கும் முறையைக்

கையாண்டார். அண்ணங்கராச்சாரியார் ஏச்சுப் பேச்சுக்களை யெல்லாம் பொருட் படுத்தாமல் சிறு பிள்ளைபோல் வேதம் ஓதலானார். 1913ல் ஜீயர் மடத்தில் சிறுகத் தொடங்கிய பாடசாலை, கீழண்டை மாடவீதியில் இரட்டை மாளிகையில் குடிபுகுந் தது. மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் வலிதான ஊக்கம் விரைவில் பலன் கொடுத்தது அண்ணங்கராச்சாரியார் வேத பதங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து வேத அத்யய னத்திலும் பெரும்புகழ் கொண்டார். அண்ணாவின் கண்ணில் சுதர்சனாச்சார்ய ஸ்வாமி வேத வியாசராகவே தோன்றினார்.

பாடசாலையிலிருந்து பிரதட்சிண கோஷ்டி புறப்படும் அழகே தனி. வேத அபிமானிகளும், ஆஸ்திகர்களும் இக்கோஷ்டியை சேவிப்பதற்கென்றே வெளியூர் வாசிகள் காஞ்சியில் இராத் தங்குவதுண்டு. ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி உகந்துள்ளார். அவரே சில சமயம் தம்மிடம் வரும் வேத விற்பன்னர்களையும் கோஷ்டிக்கு அனுப்பிவைப்பதுண்டு.

நூல்கள் வெளியீடு, 'மஞ்சுபாஷிணி' (சம்ஸ்கிருதம்) 'பிரஹ்ம வித்யா' (தமிழ்) சஞ்சிகைகள் பதிப்பு, சன்னிதி கோஷ்டி கைங்கரியம், நூல்கள் பதிப்பு முதலியவற்றின் நடுவே வேத படனம் வேறு, 24 மணி நேரம் கொண்டது ஒரு நாள். ஆனால் அண்ணா ஸ்வாமி சளைக்காமல் 20 மணி நேரத்துக்கு மேல் பணி களில் ஈடுபடுவார். சிரமம் தணிவதற்காக பாடசாலை வாசல் சார்மணைத் திண்ணை யில் சிறிது நேரம் அமர்ந்து பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பும் சிறுவர்களுடன் விளை யாட்டாகப் பேசுவார்.

வேதாத்யயன ஸர்வஸ்வம்

வேத மோதுபவர்கள் பதம் பிரித்துப் பொருள் உணர்ந்து வேத மிசைக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்த அண்ணங்கராச்சார்யார், "வேதாத்யயன சர்வஸ்வம்" என்ற நூலை இயற்றினார். பல வேத வித்துக்கள், கனபாடிகள், இவரது பெரிய ஆற்றலைப் பாராட்டினர். வேதம் அவதரித்த நாள்முதல், இன்றுவரை எவரும் இப்படிப்பட்ட விமர்சனங்களைக் கண்டதில்லை என்று கொண்டாடினர். இரண்டு வேத பாஷ்யங்களையும் கற்றுணர்ந்து இதை எழுதியிருக்கிறார் நம் அண்ணா.

அண்ணாவின் வேத ஆராய்ச்சிபற்றிய வரலாற்றில் ஒரு சம்பவம் குறிப்பிடத் தக்கது. பெரிய வித்வத் சதஸ்களில் முதல் பணி பூர்வபட்சம் (எதிர்க் கட்சி) சொல்வதற்கான தலைவரை நியமிப்பது வழக்கம். 1933—34ல் ஸ்ரீ பூரி சங்கராச் சார்ய ஸ்வாமி சென்னையில் அகில பாரத வேத சதஸ் நடத்தினார். அதில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக அண்ணங்கராச்சார்யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். வேத சாஸ்திர நிபுணர்கள் இவர் திறல்கண்டு போற்றினர். ஸ்வரவைசித்திரியைக் கொண்டு வேதம் அபௌருஷேய மென்று இவர் அறுதியிட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வேத ஆராய்ச்சியை ஸ்வாமி இன்னமும் நிறுத்தவில்லை. இப்போது வேதஸ்வர பேத பரிசீலனையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

ஆசாரியர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களையும், ரஹஸ்ய கிரந்தங்களையும் பொக்கிஷமாக வைத்துவிட்டுப் போயுள்ளனர். அவற்றை

எல்லோருக்கும் எட்டும்படி எளிய தெளிய உரைகளை வெளியிடும் அவா அண்ணங்கராச்சாரியாரியாருக்கு அடி நாளிலிருந்தே இருந்து வந்தது. பொங்கும் ஆவலின் பரிசாக வெளிவந்தது, திவ்வியப்பிரபந்த திவ்யார்த்ததீபிகை. பழ வியாபாரிகளான கோவிந்தசாமி நாயுடு, கன்னைய நாயுடு வேண்டுகோளுக்கிணங்க இதையே விரிவாக அமைத்துதவினர். 1930ல் 3000 பாசுரங்கள் தீபிகையில் ஏறின. திருவாய்மொழி விரிவுரை வடநாட்டு யாத்திரையில் உருவெடுத்தது. ஸ்வாமியின் தெளிவுரைகளை வியந்து போற்றியவர்களில் மகா மகோபாத்யாய சாமிநாதையர், சேதுபதி சம்ஸ்தான வித்வான் ரா. ராகவய்யங்கார் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். "திவ்யப் பிரபந்தப் பேராசிரியர்" என்று ராகவய்யங்கார் பட்டம் சூட்டினர். மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தின் 'செந்தமிழ்'' பத்திராதிபர் திரு. நாராயண அய்யங்கார் "செந்தமிழ்ச் செல்வர்" என்று கொண்டாடினர்.

அண்ணாவின் வேத வேதாந்த பாடசாலை நிர்வாஹத்திற்கு நெருக்கடி நேர்ந்தது. சென்னையில் உபந்யாசங்கள் நடத்தி அதில் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு பாடசாலையை பரிபாலித்து வந்தார். இதற்காகவே 1931ல் சென்னையில் உபந்யாச மஹா சபை ஏற்பட்டது. அந்நாளில் முன்னணி வக்கீல்களான எஸ் வரதாச்சாரியார், டி. ரங்காச்சாரியார், வெஸ்லி கல்லூரி பௌதிகப் பேராசிரியர் மஹரிஷி எஸ் வாசுதேவாச்சாரியார் போன்ற கற்றறிந்த பெரியோர்கள் உபந்யாஸங்களுக்கு வரலாயினர். எம். டி. (Bros.) சுதர்சனமய்யங்கார் ஸ்ரீமத் ராமாயணபிரவசனத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார். 256 உபந்யாஸங்களில் ராமாயணத்தை சென்னைவாசிகள் நம் அண்ணாவிடம் அனுபவித்தனர்.

வேதமே ராமாயணமாக உருவெடுத்து வந்தது என்ற கருத்தை வைத்து, ராமாயணத்தின் உள்பொருளை வெகு அழகாக சித்தரிப்பது ஸ்வாமியின் தனிச்சிறப்பு ஆகும். பகவத் கதா பிரசங்க சபையில் டிக்கெட் வைத்து அனுமதிக்கும் முறை இருந்து வந்தது. அதை மாற்ற திருவுள்ளம் கொண்டார் ஸ்வாமி; அதற்காக ஸத்காலக்ஷேப சபை ஒன்று (1956ல்) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக நீண்டநாள் பணியாற்றினர் பிரபல வக்கீலும், ஜனசங்கத் தலைவருமான உபய வேதாந்தபுரம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆண்டுதோறும் மார்கழி மாதத்தில் திருப்பாவை காலட்சேபம் நெஞ்சை அள்ளும் நிகழ்ச்சியாக நடந்து வருகிறது.

காஞ்சியில் கிரந்தமாலா காரியாலயத்தை நிறுவி ஸ்ரீராமாநுஜன் என்ற மாத சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வரலானர். திவ்வியபிரபந்த ஹிந்தி வியாக்யானங்களை இயற்றிவருகிறார். 1938ல் சந்நிதி வீதியில் நம்பிள்ளை சன்னிதியை ஸ்தாபித்தார். இதன் பரிபாலனத்துக் கென்றே சென்னபுரி ஆஸ்திக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமிதி அமைக்கப்பட்டது.

ஸ்வாமிக்கு ராஷ்டிரபதி வித்வத் சன்னது சூட்டியது மத்திய அரசாங்கத்துக்கு பெருமையூட்டும் நிகழ்ச்சியாகும். மணவாள மாமுனியின் குணாதிசயங்களை ஆஸ்திகர்கள் அனுபவிக்குமாறு இயற்றியிருக்கிறார். தரலஹ்ருத் என்று துவங்கும் சுலோகம் மறக்க முடியாத பொருள் பொதிந்துள்ளதாகும். தேவராஜனை சேவிச்

கிருர் ஸ்வாமி. உள்ளத்தில் மணவாள மாமுனியைப்பற்றிய நினைவோடு பெருமாளை சேவிப்பதாக சுலோகம்; வரவர முனிப் பெயரிலும் வரதன் பெயரிலும் வரம் பொதுவல்லவோ!

மணவாள மாமுனிக்கு நம் பெருமாள் சிஷ்யன்; முதற்பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணவும் மணவாள மாமுனியின் சிஷ்யர். நம் பெருமாளும், அண்ணவும் ஒரு சாலை மாணுக்கராயினர். அத்தகைய குலத்துதித்த காஞ்சி மகாவித்வானுக்கு உள்ளத்தில் பெருமாளும் மாமுனியும் ஒருங்கே விளங்குவதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. பெருமாளும் ஆசார்யனும் ஸ்வாமிக்கு ஆயுள் ஆரோக்கியம் செல்வங்களை அருள் செய்து, ஆஸ்திகப் பெருமக்கள் உய்ய நீடூழி வழிகாட்ட வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக. ... ... *

ஸ்ரீ:

பரமபக்தரொருவரின் கடிதம்

B. 326, M. P. T. Quarotrs,
Tondiarpet, Madras-81.
20—4—71.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தின் வைபவங்கள் அடியேன் நெஞ்சில் நீங்காதனவாக உள்ளன. அருளிச்செயல் இன்னமும் செவிகளில் ஒலித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றது. ஸ்வாமியின் வைபவங்களைத் தாங்கி வெளியிடப் பட்டுள்ள "ஸுதர்சனத்தின் சதாபிஷேக மலர்" அடியோங்களுக்கு நித்யபோக்யமாக உள்ளது. அம்மலரை அடியேன் கைப்பையிலேயே வைத்துக்கொண்டு ஒரு நாளைக்கு 4, 5 தடவைகளுக்குக் குறைவு படாமல் வாசித்து ஆத்மதிருப்தி அடைந்து வருகிறேன். ஆபீசிலும் மத்தியான்னம் இடைவேளையின்போது நேற்று வாசித்தபொழுது பேரின்ப வெள்ளம் பெற்றேன். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிபரான வக்கீல் ஸ்வாமி உலகுக்குச் செய்துவரும் பேருதவிகளில் இது சிகரமானதென்று பலரும் புகழ்கின்றனர். அடியேன் அறிந்த அளவில் ஸ்ரீ உ. வே. சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹாசார்யரின் வியாஸமே அடியேனுக்கு ஓவாத ஊணுக உள்ளது. அவைகளில் நெஞ்சையள்ளும் சில வாக்கியங்கள் கீழே யெடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

"ஸ்வாமியின் வெளியீடுகளால் பெரியதொரு உபந்யாஸக ஸமூஹமே உருவாகியுள்ளது."

"ஸ்வாமி ஆப்தர்களுக்கு க்ருபை பண்ணும் ஸ்ரீமுகங்களை சேமித்து வைத்து அவைகளை அச்சிட்டால் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும் ஸ்ரீமுகங்களே ஒவ்வொரு விலக்ஷண க்ரந்தமாக அமையும்."

"இந்த எண்பது திருநக்ஷத்திரகாலத்தில் ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டவைகளை அடுக்கினுல் காஞ்சியிலுள்ள ஸ்வாமியின் மூன்றடுக்கு திருமாளிகையின் உயரத்துக்குக் குறையாது."

"முக்கியமாக ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் ஸ்வாநுபவ பரிவாஹரூபங்களாகவும் ஸ்வாபதேச ப்ரதாநங்களாயும் சாஸ்த்ரார்த்த கர்ப்பிதங்களாகவுமே அமைகிறபடியால் விஷயங்கள் கரைகட்டாக் காவேரியாய் ப்ரவஹிக்கும்போது அவைகளுக்கு ஒரு காலநியதியையோ விஷயநியதியையோ ஸ்வாமியால் கொள்ள முடிவதில்லை. கேட்பவர்களும் சலிப்பதேயில்லை."

"யாராவது ஆட்சேபகரமான விஷயமெழுதி வெளியிட்டால் அவர்கள் எழுதிய மை உலருவதற்குள் பதில் அச்சாகி அவர்களுக்கே கிடைத்துவிடும். ஆகையால் ஸ்வாமியின் விவாத நூலுக்குப் பதிலெழுதுபவர்கள் பலர் தாங்கள் எழுதியதைச் சில நாள் பதுக்கி வைத்துப் பார்த்து மகிழ்வர்கள்........இதுவரை ஸ்வாமி தாமே எழுதி அச்சிட்ட க்ரந்தங்களை ஒருவன் வேதநூல் பிராயம் நூற்றைப் பெற்ருலும் ஒரு தடவைகூட ஸமக்ரமாக வாசித்து முடிக்க முடியாது."

"த்வாதசோர்த்வ புண்ட்ரங்களும் திருமணித் தாவடமும் இல்லாமல் ஸ்வாமியை ஸேவிக்கவே முடியாது. இவர் அவதரிக்கும் போதே இவைகளுடனே அவதரித்தார் போலும்." ... ... *

இன்னும் எவ்வளவோ வாசகங்கள் சதாபிஷேக மலரில் அடியேனல் குறித்து வைக்கப்பட்டு அவ்வப்பொழுது வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். சதாபிஷேக மலர் ஒரு பெரிய பொக்கிஷம். ஸ்வாமியின் பெருமைகளை ஒன்றுவிடாமல் தன்னகத்தே கொண்டு அடியார்களுக்கு போக்யமாக வழங்கியுள்ளது

எல்லாவற்றையும் விட ஒரு முக்கியமான வாக்கியம்—அடியோங்களைப் புளகாங்கிதமடையச் செய்யுமது. அதுவும் சதாபிஷேகம் ஸ்வாமியெழுதியதே.

'பேரருளாளனை விடமாட்டாமையால்தான் நம் ஸ்வாமி நித்யவாஸத்தைக் காஞ்சியில் கொண்டார். வெளியில் பலநூறு மைல்கள் சென்றிருந்தாலும் பேரருளாளன் புறப்பாட்டை நினைத்து தாய் நினைந்த கன்றேயொக்க ஓடிவருவர்.''

மேற்படி வாக்கியத்தை வாசிக்கும் போதெல்லாம் அடியேனுக்கு ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகுகிறது.

ஸ்ரீ பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளில் அடியோங்கள் பிரார்த்திக்கும் பிரார்த்தனை ஒன்றே ஒன்றுதான். நம் ஸ்வாமி பல்லாண்டு பல்லாண்டு எழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்பதுதான். எம்பெருமானுரைப்போலே வையம் மன்னி வீற்றிருந்து அடியோங்களை உய்விக்க வேணுமென்று எம்பெருமான் திருவடித் தாமரைகளில் பிரார்த்தித்து நிற்கும் ஆயிரமாயிரம் தாஸர்களில் ஒருவன்.

அடியேன் மதுரகவி தாஸன்,
தி. அ. வே. வரததாஸன்

2—5—71 ஆனந்த விகடனில் வெளிவந்தது—

புலமைக்குப் பெருவிழா

வட மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் கரை காணாப் புலமையும், வேத சாஸ்திரங்களில் ஆழ்ந்த ஞானமும், பக்தி இலக்கியத்தில் ஆய்வுத்திறனும் ஆன்மிகச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுவதில் தன்னிகரில்லாத் தனிச் சிறப்பும் பெற்றவர் 'ப்ரதிவாதி பயங்கரம்' ஸ்ரீ அண்ணங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள். அண்மையில் அன்னாரின் எண்பதாவது வயது நிறைவை யொட்டி சென்னையிலும் ஒரு பாராட்டு விழா (11—4—71ல்) நடந்தது. திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீபார்த்தசாரதி சுவாமி சந்நிதியில் நடந்த இந்த விழாவிற்கு, ஸ்ரீமன் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் தலைமை வகித்தார். திருப்பதி பெரிய ஜீயர் அவர்கள் உட்பட பல அறிஞர்கள் காஞ்சீபுர விழாவிலும் கலந்துகொண்டு, 'ஸ்ரீராமாநுஜர் போல 125 ஆண்டுகள் அண்ணங்கராச்சாரியார் வாழ வேண்டும்' என்று வாழ்த்தினர். விழாக் குழுவின் சார்பில் ஸ்ரீ அண்ணங்கராச்சாரியாருக்கு 8111 ரூபாய் அடங்கிய பண முடிப்பை, திரு. V. எம்பெருமானார் செட்டியார் வழங்கினார். ... ...

ஸ்ரீஉவே.

K. கோபாலன் ஐயங்கார்

ஸ்ரீமான் கிடாம்பி கோபாலாசாரியரென்னுமிவர் ஆந்திர ப்ரதேசத்தில் (எண்டோமெண்டு) டிப்டி கமிஷனராக வளங்குபவர். நல்ல செல்வாக்குடையவர். நம் P.B A. ஸ்வாமிகளின் ஆந்திரபாஷா ப்ரசுரங்களுக்குப் பல வகைகளிலும் உதவிபுரிந்து வருபவர். நித்ய ஸ்ரீர் நிதயமங்களம்.

இப்படிக்கு,

V. N. தேவநாதன்.

ஸ்ரீ P. B. A. ஸ்வாமியால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள வேதபாராயண கோஷ்டியின் ஒரு பகுதி.

சென்னை மேலமாம்பலம் சங்கரமடத்தில் நேற்று மார்கழிமாத முடிவில் கூடின வித்வத்ஸபையில் ஸ்ரீ P. B. A. ஸ்வாமிகள் தம்முடைய ஸ்வரபேத ஸித்தாஞ்ஜன நூலை அரங்கேற்றம் செய்கிறார்.

Rgd. No. 2975 ஸ்ரீராமாநுஜன்

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,
KANCHEEPURAM-3.

5—

437. Sri Vengeepuram Raghavacharya
Swami,
Melkote,
Mysore State.

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Satgrantha Prakasana Sabha.

Printed by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press,
Sannidhi Street, Kanchipuram-3.